

శృంగారకావ్యగ్రంథమండలి-౧

రాధికానాంత్వనము.

ముద్దపళని ప్రణీతము.

PUBLISHED BY
K. G. MURTHY,
FOR SRUNGARA KAVYA GRANDHA MANDALI,
1000 COPIES.

సర్వస్వామ్యములను
మచిలీపట్టణము,
శృంగారకావ్యగ్రంథమండలివారివి.

మధురసంగీతగీతికాలాపమోహనపారవశ్యము - సరసత్వము... చెలులకే చెల్లుతుంది. ఈ, ఔపచారికదోహదవిధులలో...నవవర్ధిత మైన కవితావై భము - పరిమళ మలవడినమేలిమి.

యావనోపభోగముల చవులెరిగిన మిటారపువయసుకత్తై కవితామాధుర్యము భోజదేవునే పరవశుణ్ణి చేసింది. విద్యత్కుటుంబమును సన్మానించి గౌరవించడంలో...కళామోహిని అయినపడుచు కోడలి పద్యరచనకే అగ్రమర్యాదజరిగినది.

భోజునిబామరగ్రాహిణిసీత...ఎన్నికకువచ్చిన కవితావిదుషి. ఆంధ్రభోజుడు - తుళువ కృష్ణరాయని కూతురు...మోహనాంగి!

ఆ వదాన్యరాజసముతో తీరికలు దిద్దుకున్న మహారాష్ట్ర - నాయకుల వినోదనదస్సులలో అపరభారతులై, కనకాభిషేకపరువము దక్కించుకున్న - శృంగారనాయికలు...వలపుల దొరసానులు... ప్రబంధరూపబంధనిర్మాణలు...జాణలు.

ఎటుచూచినా మొదటినుంచీ చక్కనికవిత్వరచనచేయడం - కావ్యరసికులను మెప్పించడం - సీమంతినులసా మ్మని విశదమాతూ న్నది.

మాండలముల బారున ఋక్సాముచేసిన ఋషులతోబాటు... సంహితకు రచనామణిదీధితులు అలవరించిన వైదికయోషలకున్నా - ఏకప్రధనము ఉన్నది. అంతవరకూ ఎందుకు? - 'యఃకామారహరః?' అన్న ఒక్కపద్యమే - శీలభట్టారికకీర్తిని కావ్య అనుక్రమంలో వర్ధిల్ల జేస్తూన్నది.

అలంకారికులు అందరూ మధ్యమరసమని శృంగారమునకు ప్రధానఫాయా కల్పించినారు. రతి...అష్టాదశకావ్యవర్ణనలలో - ఉద్యోకస్థాయిని రెట్టించి మంగళపరమావధిని కలిగించే ఉపకరణము.

సిసలై న శృంగారకావ్యమును... ఆద్యంతరతివిహారప్రధానంగా రచించవలెనంటే... యశావనవతి సకలకలాప్రోథ—సర్వంకషరాసిక్య నిధానము వెలయాలు—ఒక్కతే తగుతుంది.

మగవారికి, చేతకాదని... దోషాపాదనము లేశమున్ను కాదు. కాని ఎంతఊహించి కథాదృశ్యమును చిత్రించినా మగవాడు—దీపము ఊండగా ఇల్లు చక్కబెట్టనీయలేడు—చీకటితప్పకనుక. పింగళిసూరన్న స్వతంత్రించినా ననుకున్నా సుగాత్రిచేత ఎదురుబ్రతిమాలించడానికి... నాయికానాయకులను—వై దికదంపతులను— ఊరివెలుపలి తోటలో చెట్లచాటున దాచివేయక తప్పిందికాదు.

పోనీ కవి అంతకన్న ఇంకా కొంచెంవిజృంభించినా... నాయికాసాలభంజిక ఊహాగానలయను ఊగవలసినదేకాని... అకృత్రిమ చైతన్యస్పందితముకాదు. విద్యాదయితుడంతటివాడు... ఆడువారి సుఖానందం అనుగతంగా ప్రత్యక్షీకరించుకునేందుకు ... భార్యను బ్రతిమాలి సెక్కు మార్చుకున్నాడని—కళాపూర్ణుణి జననవార్తకు పూర్వరంగం ప్రమాణము.

—కవిసార్వభౌమునితో కన్నెతనపు మురిపెములలో ప్రోథ రికము చలాయించి దేశములుతిరిగి 'కన్నడరాజ్యరమారమణి' ని రసికజీవనం ధన్యముచేసిన తెలుగువాణికి... తాళికోటలో నిలువనీడ తరిగి పోయింది. అప్పదిగ్గజాధిరూఢోత్సవవైభవము కలలలో మలగి పోయినా... మధుర తంజాపురసామంతనాయకులు కావ్యకన్యకజీవన సంధ్యకు అరిగాపులై నితించినారు. వయసుజిగివి పోయినా ఆమె అల వాటుచొప్పున ఎడనెడ వింతకై నేతలు మానినదికాదు !

ఆ తళుకులే... నవ్యసారస్వతానికి, రచనాలాలిత్యానికి, ఊతలై నిలిచిన... కావ్యచిత్రోభలు.

—భోసల తుళజేందుని కుమారుడు—ప్రతాపసింహుడు. తుళజరాజు వెనుకవారు కృష్ణరాంతులు నమ్మిన మరాటాసామంత

వీరులు. ముసల్మాను ఒత్తిడిని లక్ష్యముచేయకుండా వీలుచూసుకుని స్వతంత్ర ఆధిపత్యము సంపాదించుకున్న రాహూతులు. భాషకు... సంప్రదాయములకు కేవలం పరాయివాళ్లయినా ఏలిక అభిరుచులను మరగినభాగ్యాన తెలుగుకవిత్వాన్ని—కవులను, ఆదరించి గ్రంథరచన ప్రోత్సహించారు. రఘునాథుడు—విజయరాఘవుడు—అటు, తిరుమలనాయకుడు—చొక్కనాథుడు.. వీరిందరూ లేకపోతే తెలుగుతల్లిని ప్రేమతో పూజాస్థానంగా చేసుకోకపోతే... రంగాజీలాటి దివ్యతారలు మెరసిపోకపోతే... ఎంత అంధయుగం—వాఙ్మయచరిత్రలో!... వెలుగు యీనాటికై నా కోలుకొనేదా?

ప్రతాపసింహుడు—రసికప్రభువు—1749 మొదలొని పదహారు సంవత్సరాలు పరిపాలనచేసినాడు. ఈతని కుమారుడు... పితామహుని పేరిటివాడు... 'భరతశాస్త్రనిధి: సంగీతం ఆతనిసామ్మూ: రూపమున మన్మధుడు.'

ఇంకొకరసికుడు—ప్రతాపసింహుడే ఉన్నాడు—అమరేంద్రుని కుమారుడు...

ప్రతాపసింహుడు వైష్ణవుడు. తండ్రినాటినుంచి కులగురువు—తిరుమల తాతయాచార్యుడు—బ్రహ్మవిద్యానిధి.

♦ ♦ ♦ ♦

చోళసింహాసనాధ్యక్షుడైన ఆ మహారాజు వలపునేస్తము—ముద్దుపళని...

—పళని... దక్షిణదేశంలో వేలాయుధుని పూజాక్షేత్రము. ముద్దు—ముత్తు... తమ ముద్దుచెల్లించునేందుకు ద్రావిడులు—కన్నపాలకు ఉంచే, నామ—పూర్వపదము. 'చాలచోట్ల బిడ్డలకు దేవస్థలముల పేరులే ఉంచుచుండుట వాడుకఉన్నది'—అని... నిత్యసువాసిని బెంగుభూరి నాగ(గాన)రత్నం గ్రంథస్థము చేసినది.

ముద్దుపళని తండ్రి ముత్యాలు. ఈతడు, అనుష్ఠానికవైష్ణవుడైన నాలవజాలిగృహస్థుడు. — అసలు అవ్యయ్యకు — ఒకకొడుకు ఒక కూతురూ... ముత్యాలు తంజనాయకి అని. వీళ్ల తల్లి — చెంగాతి...

ఎందుచేతనో చెప్పవీలులేకుండా ఉన్నది: భార్య తనకన్న ముందుగా చనిపోవడంచేత, ఒక్కడూ పిల్లలను సాకలేకపోయినాడో — లేక, చిన్నతనంలో తలిదండ్రిలు కరవౌటచేత ఆమెపాలబడ్డారో — కాని... తంజనాయకి అని ఒకవేశ్య — ముత్యాలునూ ఆతని తోబుట్టువునూ పెంచుకున్నది.

...చిన్నతంజనాయకి — కులవృత్తిలోకి దిగిపోయింది. ఆమె కూతురు — రామామణి... తనవేత ఒక అగ్రహారం నిర్మించి అనేక సత్కార్యాలు... సప్తసంతానములలో వీలైనన్ని ప్రతిష్ఠించి — సంపాదన సద్వినియోగం చేసింది.

— ముత్యాలు... పోటి అనే భార్యతో — నలుగురుకొడుకులు ముగ్గురు కూతుళ్లు... సంసారవృద్ధి చేసుకున్నాడు.

ముద్దుపళని... తొలిచూఅం. ఇంకోచెల్లెలు ముద్దులక్ష్మి: చివరపిల్లవేరు — పద్మావతి. వీళ్లు ఇద్దరూకూడా అక్కతో సమానలైన జాణలే: కాని, ఏమహారాజులు వారిని ఆదరించారో వివరములు తెలియడములేదు....

‘ముద్దుపళని’ — ఈ నామం మరాటాబాణీలో ఉన్నదని అనుమానించి బ్రాహ్మణుడవుతును — ముత్యాలువంశం తెలుగునాటది కాదు అని అభిప్రాయపడినాడు. అచ్చతెలుగు కుటుంబము... దేశము అలజడిలో దక్షిణానికి తరలిపోయి ఉండవచ్చును. వైష్ణవ ఆవేశంవల్ల ద్రావిడనామములు అలువాటుచేసికొని ఉండవచ్చును కొంతవరకూ. ముత్యాలు మరియు కుమార్తెలకు — లక్ష్మి, పద్మావతి — అని అరవకల్తీలేని సంస్కృతనామకరణమే చేశాడు కాదూ?!

...కనుక ముత్యాలు—చిరవాసంచేత సగం ద్రావిడుడైన ఆంధ్రుడేకాని—మహారాష్ట్రుడు ఏలాఅవుతాడు ?

ముద్దుపళని... భరతాభినయంలో ప్రావీణ్యం సంపాదించు కుంది... కులపర్యాదక్రమాన. వయసుకాడైన వెళ్ళవదేశికుడు... 'తపఃఫలసారుండు'... వీరరాఘవుడు—సాహిత్యనేపథ్యము శృంగా రించినాడు. ఇక మహారాజు మనసుకు నచ్చడానికి... ఏమికోదువ?

అయితే: ముద్దుపళని—రంగాజీవలె శాస్త్రకాకలదీరిన పాండిత్యధీరకాదు. గొప్పచక్కదనం, అందుకు వన్నె తెచ్చే భరతవిద్య—వీటికి దీక్షైన సరసత్వం సాహిత్యం—అన్నిటిసేమించిన... మహారాజ భోగానుభవయోగము!...

కృష్ణునికి—సాంత్వనోపాయాలు, పదాఘాతబహూకృతులూ—వితలుకావు. తిమ్మన్న ప్రసిద్ధ—ఉత్పాద్యవస్తువును... రాయల వారుకూడా, గీర్వాణిలో ముఖరించినారు. ప్రీణనకావ్యములు ముద్దుపళనినాటికి కొత్తలుకావు. కాని, ఆ కథాకలాపమంతా... సత్య మీదుగా నడిచింది.

'రాధికాసాంత్వనము'... ముద్దుపళని రచించే అవసరాన—వీరరాఘవదేశికుడు సలహాయిచ్చి అవుడవుడు సాహాయ్యపడి ఉండవచ్చును. కాని ఆతని పాండిత్యానికి ప్రతిభకూ—యీప్రబంధములో విశేషముపని తగులలేదు.

రావిపాటి తిప్పన్న సంస్కృత 'ప్రేమాభిరామము' ను... వల్లభరాయడు అనుసరించినట్లు, ముద్దుపళని సాంత్వనకావ్యమునకు ఎవో ఒరవడులు ఉండిఉండవచ్చును.

...కృష్ణుని, యశోదానందులు గారాబంగా పెంచుకుంటున్నారు వ్రేపల్లెలో... నందునిచెల్లలు—రాధ. పెంపకములాలనలో

మరులు రేకెత్తించి... ' గోపపతులకెల్ల కుసుమశర ' డైన ' రాజ గోపాలమూర్తి ' ని వశముచేసుకుని హరికి ప్రాణపదమై స్వైరవిహారం చేస్తూఉన్నది.

యశోద తోడుబుట్టినవాడు కుంభకుడు. ఆతనికూతురు... ఇళను, కృష్ణునికియిచ్చి పెళ్లిచేశారు. పిల్లమేనల్లవద్ద చనువుచేత వ్రేపల్లెలోనే ఉంటూన్నది. ఆమెపోషణకూడా రాధదే...

—ఈడేరినతరువాత... ఇళకు మాధవునకీ ..బొపోసనకార్యం జరిగింది. రాధశుశ్రూషలో గడిదేరినఇళ—పసిబాలఅయినా— ప్రాణమర్యాదల చవులెరిగిన నాధుణ్ణి అనురక్తునిగా చేసుకున్నది.

కొన్నాళ్లకు, భార్యతో కృష్ణుడు అత్తవారింటికి మిథిలకు వెళ్లాడు. రాధ—మొదలు, కృష్ణుడు ఇళతో దాంపత్యంచేస్తూన్న శృంగారభావనే—సవతిమత్సరంపూని — నహించలేకపోయింది ... ఇళమీద ఎంతప్రాణమైనా. ఇక ఆతడు కంటికికూడా దూరమై నప్పుడు ఆమెవేదన...వర్ణించడానికి వీలవుతుందా?—

విప్రలంభము భరించలేక...చిలుకను రాయబారమంపింది. అది మిథిలకు రెక్కలమీదవెళ్లివచ్చి అక్కడి విలాసాలన్నీ అతి శయంగా వర్ణించేసరికి...రాధ తూలిపోయింది...

ఇంతలో కృష్ణుడికికూడా...రాధను చూడకుండాఉండటం దుర్భరమైతోచి తిరిగివచ్చేస్తాడు. రాధ, ఆతన్ని చూడగానే ఉక్రోషంకొద్దీ మండిపడి తాచులాగా లేస్తుంది: ఇష్టంవచ్చిన మాటలంటుంది: ఊమను అర్థిస్తూ ఆతడు పదములు అంటబోతే—తంతుంది: చివరకు వలవల ఏడుస్తుంది.—ఈమాదిరిగా నాటకమంతా జరిపి... నాధునికాగిలిలో...ఆకులలో పిందెలాగా...అణగి పరవశిల్లి పోతుంది. అక్కడితో—కథకంచికి ...

ప్రబంధము నాలుగుఆశ్వాసములుగా పెరగడంకోసం ...
ముద్దుపళని, రాధచేత...చంద్రోపాలంభనాదికములు, ఛాందసకార్య
ములు చేయించింది. అంతమాత్రమే!—ప్రత్యేక కల్పనాలంకృత
ములు కావు ఆభాగములు: విశేష చమత్కారములున్నా లేవు...

—కాని, రాధను చిత్రించడంలో ముద్దుపళని శిల్పసాభాగ్య
మంతా వినియోగపడింది. రాధ...నందునికన్నా చాలాచిన్నది.
గేహే గేహే జంగమా హేమవల్లులు మెరసిపోయిన వ్రేపల్లెవాడ
లోనే...ఆమెనుమించిన అందాలరాసులు లేనందువల్ల...గోపకిశో
రునికి ఆమె అనంగసర్వస్వరూపమవటంలో విశేషం ఏమీలేదు.
వివాహిత; కాని, మోట—గొల్లమగనితో కాపురం చేయకపోవడం—
నందాదులుహర్షించి ఊరుకున్నారంటే...సామాన్యకుటుంబధోరణిలో
కళంకమైనా ... అది వారిరసజ్ఞతనురెట్టిస్తూ, లోకై కశ్యంగారవీర
శేఖరుడైన కృష్ణునికి పెంపుమకులముగా ఉండగలతాహతుకు ప్రతి
పత్తి కల్పిస్తూన్నది.

కృష్ణుడు...రాధకు సర్వమున్నా. కృష్ణుని చిన్నిభార్య కనుక
ఇళను ఎంతోకూరిమితో పెంచి...ఆతనికి తగినయిల్లాలుగా తయారు
చేసింది తన అనుభవమంతా వినియోగించి. —శృంగారించి గది
లోకిపంపింది. ఇక అక్కడనుంచీ...ఆమె ప్రవృత్తిసాధుగా మారి
పోతుంది. అంతకుముందు, ఇళ తనశిష్యురాలు. నవ్వులాటకు
సవతి అని పరిహాసంచేసినా...మనసులో బాధపడవలసిన అవసరం
లేకపోయింది—వ్యధ ప్రత్యక్షంగా అనుభూతంకానందువల్ల.

—పడకటింటి గదితలుపు గడియపడగానే...రాధగుండెల్లో
రాయిపడ్డది. దంపతులిరువురూ ఏకాంతాన అన్యుభవించే సుఖమును
తలచుకొన్నకొలదీ...మతిపోతూన్నది. తనకులేదని ఒకమూలచింత:
తనవాడు—మరొక్కతెతో—ఇళ అయినప్పటికీ—తనకుఖాయము
లైన భాగములు పొందుతున్నాడని...అంతకుమించినవేదన. తెల్ల
వాళ్లు ఎలావేగించిందో...ప్రొద్దుపొడవకముందే — ఇకనిలువలేక

— వెళ్లితలుపుతట్టి...లోపలికిచొరవచేసుకుని జొరబడి, కసి —
ససిగా—తీర్చుకున్నది...

...కుంభకుడు కూతుర్ని అల్లుడినీ ఊసుకపోవడానికి వచ్చినప్పుడు రాధనుకూడా సమ్మతిఅడిగినాడు. అత్త—అల్లుడిపరిచయం అందరూ ఎరుగున్న దేకదూ?...కాని ఆమె ఏలాపంపగలదు?—మరి పంపకనూ విధిలేదు. అందుచేత మనోగతభావములను పై కిత్తోణకనీయకుండా చాలాసరదాగామాటాడి సంతోషముగా సరేనన్నది. ఇక తరువాత ...ఆమె అవస్థ...

—కృష్ణుడు మిథిలనుండి బెదురుతూనేవచ్చాడు...విడిచి వెళ్లినందుకు రాధ ఎంతగా దండిస్తుందోఅని, కాని ఆమె తయూ రీలో రాటుదేరినవాడే గనుక అనునయించలేకపోతానా అని భరోసా మాత్రం ఉన్నది. అయినా ఏమవుతుందోననేభయం ఆదుర్దా, లేకపోలేదు.

కంటబడగానే...ఎన్నినిష్ఠరములాడింది!...ఎన్నిరకాల దెప్పి పొడిచింది!...ఎంతకోపము తెప్పించుకుని బుసలుకొట్టింది! అయినప్పటికీ, లయవిడవకుండా—మూర్ఛనలో తొట్టువలు గమకించే మహా గాయకుడి గీతాలాపనలాగు, అంతకసురుతున్నా...వెల్లివిరిసిన అనురాగం, అపేక్ష — అంతర్వాహినిగా ద్యోతకమాతూనే ఉన్నవి. నాధుని అలయించి—అలరించడం...కులపాలికల సామాన్యశృంగార ధర్మమైనా ఇన్నిపోకడలు—ఎత్తులు, వాళ్లకు చేతనవుతవా?—తుల్యానుభవయోగ్యతఉన్న సరసనాయకితప్ప...మరొకరు కథా రసపోషణము—ఇంతప్రోత్సాహంతో చేయనేర్పరులయేవారా?

ముద్దుపళ్లని వారాంగన అని...సనాతనులు ఆమెను తత్కర్తృ కములనూ...అకారణవె రంతో కృత్రిమంగా ఈర్ష్యించవచ్చునూ

కాని, ముద్దుపళ్ళని—మహారాజరసికసమ్మానిత కాకపోయినట్లయితే...
 తెలుగులో—‘ రాధికాసాంత్వనము ’ వెలువడేదికాదు...

శృంగారవర్ణనము గర్వ్యమనే వైదికులకు...జవాబు అనవ
 సరము. అనభిజ్ఞులకు విద్యానానంచేయడం వ్యర్థము. హేయ
 జగుప్సా కలుషితముకాని శృంగారస్థాయిలేనిది...ప్రకృతి—స్థితికే—
 మోసం.

‘ రాధికాసాంత్వనము ’ నిస్సంశయముగా సత్రబంధము.
 నాయికలేని బ్రహ్మచారికూటము గనుక—విశాఖదత్తునికృతి అస
 త్కావ్యములజాబితాలో చేర్చినారు పూర్వలాక్షణికులు అని...మల్లి
 నాధుని స్వారస్యసిద్ధాంతము...

గొప్పకవిత్వధోరణులులేవు కానిచదివినకొలదీ చవులూరించి
 ఆలోచనలలోముంచి ఆనందపారవశ్యము ఆవహింపజేసే రసవత్ కావ్య
 చిత్రము...‘ రాధికాసాంత్వనము ’.

రాధఎవరు? చైతన్యసంప్రదాయవైష్ణవసిద్ధాంతముల వివరణానికి,
 వేదాంతానికి ఏమికాని...నందగోపుడికి రాధ అనేచెల్లెలు ఉన్నదని
 ఆమెకు మేనల్లునితో తగులాటమైనదనీ మొదట ఎవరుకల్పించారో?—
 జయదేవుడు...యీకథను నమ్మినాడు. సంసారాన్నీ, చేసుకోన్న
 మొగుణ్ణీ త్రోసివేవి...కృష్ణుని పెనవై చుకొనిపోయిన ఈ రాధకు...
 శృంగారసంచారంలో మన గణనప్రకారం — అది భగవద్విషయ
 మైనా—వ్యభిచారదోషముఉన్నది. మరి ఆ కందులోనూ ఎదో
 స్వారస్యం ఉండటముచేతనేకాదు...ఇంతవరకూ ప్రతిహతంకాకుండా
 దేశమంతా ప్రాకిపోయింది? తెలుగులో—రాధామాధవుల శృంగా
 రలీలలకు ప్రతిభాసిత ఉపోద్ఘాతము—సరసభావుకులకు ఏకైక అవ
 లంబనము. ‘ కరివేల్పుశతకము ’—ఎవరికావ్యాత్మ—ఆరచనలో

పునీతమైనదో నిశ్చయించ వీలూ ఆధారములూ లేవుకాని... ఇంత
వరకూ రంగాజీ-ముద్దుపళ్ళినీ, పృథక్తయూ ఆ—ప్రతిష్ఠను—పంచుకుం
టున్నారు...

ఇంకొకరాధ ఉన్నది... వృషభాను నందిని. ఆమె కన్యః
స్వీయః కృష్ణుని ధర్మపత్ని. రూపగోస్వామి—'విదగ్ధమాధవము'
లోనూ, మధురాదాసు—'వృషభానుజ' లోనూ ఈ రాధవివాహ
గాధను రూపకవస్తువుగా తీసు కున్నారు. పరిణయ పరిణితికి—యోగిని
నాయికానాయకులకు రాయభారములు నడిపింది. అంతేకాని,
వృష భానుజ—రాధ—పరకీయ్యకాదు....

ఏది ఎలాఉన్నప్పటికీ మశ్మధమన్నధునికి—సరిపోలిననాయిక
రాధ. ఆమెపరకీయ అయినందువల్లనే దాంపత్యశృంగారము అప్రా
కృతఘోరణిలో పల్లవించి... వివిధ—రత్యాలంబనభావశబలితమైనది.

రాధప్రేమవాహినిని... తెలుగుకావ్య కేదారప్రాంతముల పర
వళ్ల సోలించిన ముద్దుపళ్ళినీ... ఉత్తమ—ధన్య...

MR Lushan

ప్రస్తావన

1. శ్రీపరిపూర్ణ మా ప్రేక్షలైవాడలో
 నందగోపాలునిమందిరమున
 నవతీర్ణుఁడై మేనయత్త యారాధికా
 విధుముఖచేఁ బ్రేమఁ బెంపుఁ గనుచుఁ
 దనమేనమామకూఁతు నిళాలతాంగిని
 బెండ్లాఁచి యామెతో వేడ్క నుండఁ
 దనవియోగముచేతఁ దాళఁ జాలక చాలఁ
 జింతిల్లుచుండుటఁ జిల్కవలన

2. విని మిథిలనుండి యింటికి వేగ వచ్చి
 చతురగతులను రాధికాసాంత్యనమ్ముఁ
 జేసి దక్షిణనేత గా వాసిఁ గన్న
 చిన్నీకృష్ణుని మనసులో నెప్పు చుంఱు.

నేను జిన్ననాటనుండియు సంగీతవిద్యతోపాటుగా
 సాహిత్యవిద్యయందఁగూడఁ గొంచెము గొప్పపరిశ్రమచేయుచు
 మాదేశభాష యగు కన్నడములోను దెలుఁగులోను బెక్కు
 గ్రంథములు చదివితీసి, తరువాత బెంగురు గిన్నండి యీ చెన్న
 పట్టణములకు వచ్చినదిమొదలుగా నాటవములోఁ గూడ ననేక
 గ్రంథములఁ జదువుచుంకిని. అయినను నాకాంధ్రభాషాగ్రంథ
 ములయందఁ గలయభిరుచివైభాషలలో నంతగా లేకపోయినది

ఇట్లుండగా “వేలాంవెట్టి” అనుసామెతగాఁ జాలదినములనుండి తెలుఁగుబాసలోఁ గవిత్వము చెప్పవలయు నను కుతూహలము కూడఁ గలిగి పట్టుదలతో మరల భారతాదిగ నాంధ్రగ్రంథములు చదివితిని. పదపడి బ్రహ్మశ్రీ శతావధానులు తిరుపతి వేంకటేశ్వరకవులు విరచించిన శ్రవణానందము మొదలగు గ్రంథములు చదువుచుండఁగ వారి “పాణిగృహీత” యను ప్రబంధములోని

తే. రాధికాసాంత్యనమ్మను రచనఁ జేసి
 పేరు గనుముద్దుపశని తెల్వీయును విజయ
 నగరభూపాలుఁ డుంచిననాతిచాటు
 పద్యములు గాంచి యాకీర్తి పడయ నెంచి.

అను పద్యమును జూచి రాధికాసాంత్యనమ్మను గడుఁగుకూహలముతోఁ గొని చదువఁగా నందు ముద్రాసమయమునఁ దటస్థించిన తప్పు లెన్నియో కన్నట్టినవి, అయ్యయో! ఇయ్యది మంచి ప్రతిదొరకకపోయినదే యని విచారించుచుండఁగా డైవవశమున నామిత్రు లొకరు చాలకాలము క్రిందట వ్రాసిన వ్యాఖ్యాన సహిత మైనయొక వ్రాతప్రతిని నాకుఁ బంపించిరి. అదియు నచ్చు ప్రతియు సరి చూడఁగాఁ జాలవ్యత్యాసము గనుపించినది. మంగళాచరణము మొదలు పుష్కంతములవఱకును గల పీఠిక లేకపోవుటయే కాక మధ్యమధ్యను గొన్ని పద్యములుకూడ లేవు. మఱికొన్ని చోట్ల పద్యములచరణములే విడువఁబడియున్నవి. ఇట్టిముద్దులమాటగట్టురాధికాసాంత్యనమ్మను రచించినది

ముద్దు పళని.

ఈమెను గూర్చి మ||రా||శ్రీ కందుకూరి వీరేశలింగముపంతుల వారు తమయాంధ్రకవుల చరిత్రములో వ్రాయించినపట్టులు కొన్ని యవసరమునుబట్టి యిం దుదాహరించుచున్నాను. “ముద్దుపళని పద్య కావ్యములు చేసిన స్త్రీలలో నొకతే. ఈముద్దు పళని వేశ్యాంగన. ఇది రాధికాసాంత్వన మను నాలుగాళ్ళాస ములశృంగార ప్రబంధమును రచించెను. దీనితల్లి పేరు ముత్యాలు. అది తంజావూరు సంస్థాన ప్రభు వయిన ప్రతాపసింహుని యుంపుడుకత్తై యయినట్లు... గద్యములో వ్రాయబడినదానిని బట్టి యూహింపఁ దగియున్నది. దీనికే ఇళాదేవీయ మనునా మాంతరము గలదు” అని యున్నది. ఇందు “తల్లి పేరు ముత్యా లనియు, గద్యములో వ్రాయబడినదానినిబట్టి యూహింపఁదగి యున్నది” అనియు వ్రాయుటచే శ్రీపంతులవారుకూడఁ బీతికను జూచినట్టు గన్పట్టదు. పీతికలోఁ గవయిత్రి వంశవర్ణనము గలదు. ముత్యా లనునతఁడు పళనికిఁ దండ్రి. “ముద్దు” అనునది యుప నామము. పళని యనఁగా దక్షిణ దేశములోని సుబ్రహ్మణ్య స్వామి వేంచేసియున్న దివ్యస్థలమునకుఁ జేరు. చాలచోట్ల బిడ్డలకు దేవస్థలముల పేరులే యుంచుచుండుట వాడుక యున్నది. ఈ ప్రబంధములో యశోదకు మేనగోడలును శ్రీకృష్ణునికి భార్య యు నగు నిళాదేవిచరిత్ర ముండుటచే దీని కిళాదేవీయ మను నామాంతరము వచ్చినది.

“ఇది సంగీతసాహిత్యభరతశాస్త్రములలోఁ బ్రవీణురాలైనట్టు తానే చెప్పుకొన్నది. దీని కవిత్వము నాతికతినమై మృదువుగా నుండినందుకు సందేహము లేదు. దీనికి మంచి సంస్కృతాంధ్ర

సాహిత్యమును గలదు. అందందుఁ దప్పు లున్నవి కాని యట్టి తప్పులు పురుషులకవిత్వమునందు సయిత మనేక గ్రంథములలోఁ గానంబడుచున్నవి” అని శ్రీపంతులవారే యొప్పుకొనిరి. బాగుగా నాలోచించినచో శబ్దమునుబట్టియో అర్థమునుబట్టియో భావములనుబట్టియో రసమునుబట్టియో ఔచిత్యమును బట్టియో యెటు లయిననేమి తప్పులేకుండ భారతము మొదలుగా నేగ్రంథమును లేదు. ఇట్లుండఁగా స్త్రీలు వ్రాసిన గ్రంథములలోఁ దప్పులుండుట యొకతప్పు కాదు. “అయినను గ్రంథములోని భాగములనేకములు స్త్రీలు వినఁదగినవియు, స్త్రీనోటినుండి రాఁదగినవియుఁ గాక దూష్యములై యున్నవి” అని శ్రీపంతులవారు వ్రాసిరే కాని తారాశశాంకవిజయము, హంసవింశతి, వైజయంతీ విలాసము మొదలగు గ్రంథములలోనివానికన్న నెక్కువగా నిందు దూష్యము లున్నవా? అదిగాక స్త్రీలు పురుషులవలన వినఁగూడక పోవచ్చునుగాని తమలోఁ దాము చదువుకొనుటకు బాధక మేమున్నది? ఇంతకును నిది భగవచ్చరిత్రము. తారాశశాంకవిజయాదులవలె స్త్రీలకుఁ జెడుబుద్ధులు గఱపువిషయ మేదియును నిందు లేదే. “ఇది జారత్వమే కులవృత్తిగాఁ గల వేశ్య యగుటచే స్త్రీజనస్వాభావిక మైనసిగ్గును విడిచి శృంగార రస మనుపేర సంభోగాదివర్ణనములను బుస్తకమునిండ మిక్కిలి పచ్చిగాఁ జేసినది” అని వ్రాసిరి. అగ్నిసాక్షికముగా నొకమగనిం గట్టుకొని రెండవమగనితోఁ బోవుట జారత్వ మనఁపించుకొనును గాని వేశ్య జారిణి యనిపించుకోదు. బ్రహ్మసృష్టి నాఁటినుండియు వచ్చుచున్న మాజాతికిఁ గులవృత్తి యెట్టిదో ఆసంగతయంతయు

వాత్స్యాయన కామసూత్రములఁ జూచువారికి యథార్థము గోచరించును.

సిగ్గునుడి స్త్రీజనమునకేకాని పురుషులకుమాత్రము స్వాభావికము కాదు కాఁబోలును. ఇక్కవయితి వేశ్యగనుక సిగ్గుమాలి సంభోగాదివర్ణనములు పచ్చిగా వ్రాసిన వ్రాయవచ్చును. కాని శిష్టు లనిపించుకొన్న పురుషు లట్లు వ్రాయఁగూడదుగద? అట్టి మహానుభావులుమాత్రము తమతమ గ్రంథములలో నింతకన్న నెక్కు వపచ్చిగా వర్ణనలు చేయలేదుకాఁబోలును. వేయేల? శ్రీసంతులువారే తమకవులచరిత్రలో “వేశ్యాసంస్కమువలన నెట్టిదృఢమనస్కులకును ననర్థములు వచ్చు నని చూపుట కయింతవఱకుఁ గల్పింపఁబడినకథ నీతిబోధకముగానే యున్నది కాని తగువాతీకథమాత్రము నీతిబాహ్యముగా నున్నది” అనియు, “ఇటువంటి సిద్ధాంతములే మన దేశములో నీతికిని మతమునకును గూడ నమితమైన చెఱుపును గలుగఁజేయుచున్నవి. నీతిని విడిచినమత మెప్పుడును దేవునికిఁ బ్రీతికరము కానేరదు” అనియు నిందించి తరువాతఁ దమస్వహస్తముతో సరిచూచి యచ్చొత్తింప నిచ్చిన వై జయంతీవిలాసములోని పచ్చవిల్లుని పచ్చికిపట్టుకన్నను, వీరే స్వయముగ రచించిన * రసీకజనమనో రంజనములోని బూతులకన్నను నిందుఁ బచ్చిబూతులు కన్నట్లు చున్నవా?

ఈ గ్రంథము రస మొల్కుచుండుటచేతను, ఇది రచించినది స్త్రీయేగాక మాజాలిలోఁబుట్టిన దగుటచేతను దీనిని

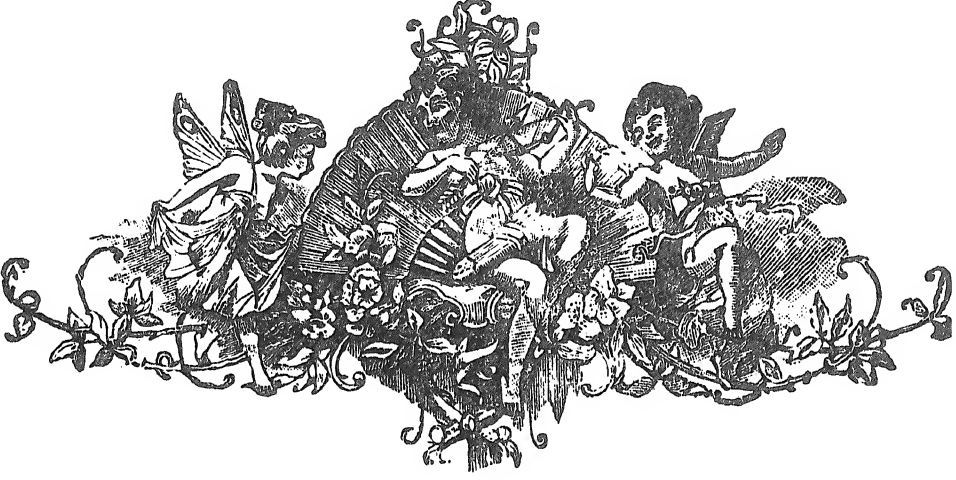
* వీరధికారమం దుండుటచే మదరాసు విశ్వవిద్యాలయములో దీనిని వీరు బకసీయ గ్రంథముగా నిర్మించుకొనిరి.

మంచి ప్రతిగా ముద్రింపవలయు ననుతలంపుతో వ్రాతప్రతిని ముద్రితపుస్తకమును సరిచూచి నామనసున కింపైనపాఠము నుంచి యొక ప్రతి పనిఁ బూని వ్రాసీతిని. ఇటీవల బ్రహ్మశ్రీ వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్ వారు ప్రాచీనప్రబంధములను మంచిస్థితిలోనికిఁ దెచ్చుచుండుటచే దీనినిగూడ వారే యచ్చొత్తించినచోఁ జాల బాగుగ నుండు నని యెంచి యీ ప్రతి యనేక వందనములతో వారియొద్దకుఁ బంపించితిని. ఇది వ్రాసినదియు సవరించినదియు స్త్రీయే యగుటచేతను గలిగినతప్పుల నొప్పులుగా గమనింతు రని స్త్రీలయందు గారవము గలవారిని భ్రాంఛించుచున్నాను.

సౌమ్యసంవత్సరపు
మహాశివరాత్రి.
చెన్నపట్టణము 9.3-1910

ఇట్లు,
సహృదయవిధేయురాలు,
బెంగుళూరు-నాగరత్నము.

క్రీరము.

(ఇశాదేవీయ మనునామాంతరముగల)

రా ధి కా సాం త్వ న ము.

—♦ ప్ర థ మా శ్వా స ము ♦—

లఁ జెలంగురాధికను

జెల్వరో నిన్నిల రూపురేఖలన్
బోలుదు కేపడంతు లన

మోహపుటాలిని నిప్ప డెన్నెదో
హాళిని నన్నుఁ గూర్చి యని

యల్లినయచ్చెలిఁ గాఁగిలించుగో
పాలునిఁ జిన్నికృష్ణునిఁ గృ

పాళునిఁ గొల్తు నభీష్టసిద్ధికె .

సీ. రహి ముద్దుటడుగులు ♦ రాజీవములఁ గేరఁ
 బ్రపదముల్ తాఁబేటివగలఁ బోర
 సరసోరుకాండముల్ ♦ సౌకర్య మేసార.
 లేఁగొను సింగంపులీలఁ జీరఁ
 జనువఘల్ త్రిక్రమిఁసౌజన్యమునఁ దేజ
 భుజము లారామతాఁస్ఫుర్తి మిఱ
 రమణీయముఖకాంతి ♦ రామచంద్రునిఁ జేరఁ
 జరునవ్వు బలుతెల్విఁగరిమఁ గోరఁ

తే. గీ. గన్నుఁగవ శ్రుతిలంఘి యైఁకలిమి గులుకఁ
 దనరుమధురాధరము కల్కిఁతనముచిల్కఁ
 జెలఁగుశుకవాణి రుక్మిణీఁజలజపాణి
 భావభవుమాత సంపద ♦ లీవుఁ గాత. 2

చ. నెఱిగమనంబు వేణియును ♦ నిక్కుచనుంగవ మీఁదిపాదముల్
 కరులును శేషభోగియు నఁగంబులు నాదిమకూర్మరాజ మై
 వఱలఁగఁ బొల్చుగంధవతిఁభామ మనోహరరూపన త్వత్క
 నరకుని గాంచి పెంచుగతి ♦ నక గృప నెప్పుడుఁ బ్రోచుఁ గావుతక. 3

ఆ. వె. శ్రీనివాసుఁ డైనఁశేషుని భజియించి
 ఘనశరీరుఁ డైనఁగరుఁడుఁ బొగడి
 యఘవిదారి యైనఁహరిచమూపతి నెంచి
 పరమసూరిజనులఁ ♦ బ్రస్తుతింతు. 4

మ. క్షితి వాల్మీకిపరాశరప్రియసుతఁశ్రీకాళిదాసాదిసం
 స్కృతవిద్వత్కవితాజ్ఞులం బొగడి భక్తి నన్నయార్ద్యండు స
 న్మతి యకాతిక్కన సోమభాస్కరులు శ్రీనాథుండు భీముండు నాఁ
 గృతు తానాంధ్రకవీంద్రులం దలఁతు యుక్తిన్ మత్కృతిప్రాధికిక 5

తే. గీ. పొత్తమున నుండుశిల్పంబు ♦ లెత్తి వైచి
 శాస్త్రయుక్తిని గొని భేషఁజంబు సేయఁ

గఁ దగునాక్షేపజీవకఁకపులఁ దీర్పఁ
జనదు కృతుల నమంగళఁజనులు వారు.

6

చ. చెలువుగఁ బూర్వసత్కవులు ఁ చేసినకబ్బము లెన్నో యుండఁగాఁ
జెలిమిని నీకృత్తిఁ గణన ఁ సేతురె సత్కవు లందు కేమొకో
భళి కయికోందు రె ట్లనినఁ ఁ బద్మఁపుఁదేనియ నానుతుమ్మెదల్
పులిసి హసించకే యితరఁపుష్పమరందము లోలిఁ గ్రోలవే.

7

వ. ఆని యిష్టదేవతానమస్కారంబును, గవిసత్కారంబును,
గుకవితిరస్కారంబునుం గావించి యెద్దియేనియు నొక్కశృంగారప్రబంధంబు
నిబంధింపం దలంచి హరివాసరంబున శ్రీహరిం బ్రార్థించి మన్నిశాంతంబున
నిదురింపుచున్న నన్నిశాంతంబున.

8

సీ. కటిఁ జుట్టి కట్టినఁకనకాంబరముతోడ
మెఱుఁగుచామనిచాయఁమేనితోడ
నాసికతుదఁ గల్గునవమాకి కముతోడ
జిగిలికస్తురిబొట్టుఁమొగముతోడఁ
గరుణారసముఁ జిల్కుఁకన్నుఁదమ్ములతోడ
నెమ్మిరెక్కతురాయిఁనీటుతోడ
గుదిగొని వెన్నాడుఁకుసుమపుంజముతోడఁ
జంద్రసూర్యాదిభూఁషాలితోడఁ

తే. గీ. బ్రతి యెఱుంగని దివ్యరూపంబుతోడ
సాగసు గనుపించు మవ్వంపుఁసాంపుతోడ
రాధికామణికై దండఁరమణఁ బూని
చిన్నికృష్ణండు కలను బ్రసన్నుఁ డయ్యె.

9

తే. గీ. ఇట్లు గనుపట్టనతని నే ఁ నెలమిఁ గాంచి
లేచి సాష్టాంగవందనం ఁ బాచరింప
శౌరి నను జూచి మేఘుగంభీరరవము
దనరఁగాఁ బల్కెఁగరుణామృతంబు లొల్కె.

10

తే. గీ. చిన్నికృష్ణుండ నే నాదుఁచిత్తమునకు
 సమ్మతం బైనరాధికాసాంత్వనంబు
 తగ నొనర్చు మదీయాంకితముగ వీవు
 లలితగుణపేటి శ్రీముద్దుపళనిబోటి.

11

న. అని యాసతిచ్చి యంతరానుం డగుటయు నేను నిదుర
 మేల్కొంచి యీశుభస్వప్నం బెవ్వరితోడ విన్నవించెద నని యూహించి
 యుభయవేదాంతప్రతిష్ఠాపనాచార్యుండును, నిరుపమాదార్యగాంభీర్య
 ధుర్యుండును, బాషండషండగిరితండమహాఖండలుండును, బాలితభక్తమండ
 లుండును, దిరుమలతాతాచార్యవర్యకులకలశపారావారతారాధారుండును,
 మదీయపూర్వజన్మతపఃఫలసారుండును, సుగుణాభిరాముండును నగువీర
 రాఘవదేశికసార్వభౌమునిసన్నిధానంబున కరిగి సాష్టాంగదండప్రణామంబు
 లాచరించి తత్కటాక్షంబునుం గాంచి యీశుభస్వప్నంబు విన్నవించినఁ
 దత్సన్నిధానంబునం గలసకలకళావల్లభు లగువిద్వజ్జనంబులు నన్నవలోకించి
 సాక్షాచ్ఛ్రీమన్నారాయణాపరావతారుం డగువీరరాఘవధీరుచరణారవిం
 దంబు లాశ్రయించినదాన వగుటంజేసి దేవదేవుం డగుశ్రీకృష్ణదేవుండు
 సాక్షాత్కరించె దీన నీకు నధికశ్రేయఃప్రాప్తి యగు నదియునుం గాక. 12

సీ. ఏరాజు కువలయం డెల్ల రంజలఁ జేసి
 జై వాతృకాఖ్య నిచ్చలుఁ దలిర్చు
 నేలోకబాంధవుం డిలఁ దమంబు లడంచి
 చక్రప్రమోదంబు డసంఘటించు
 నేఘనుండు శరంబు లేవేళఁ గురియించి
 పరవాహినుల నెల్ల భంగపఱచు
 నేయీశుఁ డార్యావనాయకమతిఁ గాంచి
 కీర్తింప నర్హజ్జముఁ రి యశాను

తే. గీ. వాఁడు నృపమాత్రుఁడే రఘూద్వహదయాప్ర
 వాహవర్ధితభోసలాన్వయపయోధి

సోమతొళజేంద్రవరతనూఁజుండు శ్రీప్ర
తాపసింహక్షమాపాలతల్లజుండు.

13

సీ. తనయార్యనుతమహాఁదార్యవిస్ఫురణంబు
లేఖద్రుఁ బండ్లిగిఁలింపఁ జేయఁ
దనరామభక్తిప్రఁధానమానసశుద్ధి
నారదు వెలవెలఁ బాఱఁ జేయఁ
దనసర్వవిద్యావఁధానమేధాస్ఫూర్తి
పన్నగేంద్రునితలల్ వంపఁ జేయఁ
దనయభేద్యగభీరఁతానారతఖ్యాతి
యంబోధి భంగపా టండఁ జేయ

తే. గీ. నమర శీతాద్రినేతుమఁధ్యావనీత
లాంతరనిరంతరయశోవిఁలాసభాస
మానభోసలతొళజరాఁణ్మణిసుతప్ర
తాపసింహేంద్రమాళి ప్రఠాపహేళి.

14

తే. గీ. ఆమహారాజుకృపఁ జెందినట్టినీకు
నిట్టిభాగ్యంబు లద్భుతం బేమి తెల్పు
సార మగునీదువిస్తారఁచర్య లెల్ల
వినుము వినుపింతు మని యిట్టులనిరి కరుణ.

15

సీ. శ్రీరమణీకుచఁశిఖరాగ్రముల నేవి
చిగురుజొంపంబు లై ఁ జిగి చెలంగు
స్మరరిపుబ్రహ్మాదిఁమకుటంబులం దేవి
పద్మరాగంబు లై ఁ ప్రభ లొసంగు
మానిరాణ్మానసఁమానసంబుల నేవి
కమలవనంబు లై ఁ ఘన మెసంగుఁ
జిరతరశ్రుతివధూఁసీమంతముల నేవి
యరిదికుంకుమప్పు లై వెలుంగు

తే. గీ. నట్టిసర్వజ్ఞ మౌళిశృంగగ్రనటన
పటుతరక్రమత్రిజగతీపావనవ్ర
తీతచారిత్రసురధునీతిలకజన్మ
పదము లనుపమశ్రీవిష్ణుపదము లమరు. 16

తే. గీ. ఆమహీనాధుపదపద్మమందుఁ బుట్టి
సురుచిరఖ్యాతిఁ గనె నీతి డ శూద్రజాతి
దాన నయ్యవయసెలంగెదానకర్ణు
డితఁడెయంచని జనులెన్నఁజతురుఁడగుచు. 17

తే. గీ. ఆతఁ డెంతయుఁ గాంచెఁ జెంగాతివలన
నతుల యగుముద్దుతంజశాయకినిబ్రేమ
నాడి బొంకనివాని ముత్యాలుఘనుని
తంజనాయకీ వారలఁ దత్తు గొనియె. 18

కం. అల తంజనాయకీమణి
కలిమియుఁ జెలిమియు గణింపఁగాఁ దర మగునే
తెలివో గెలివో వలపుల
చెలువఁ గెలువఁ దలంచుఁ జెలువముచేతఁ. 19

సీ. వీణ వాయించెనా డ వివిధచిత్రాద్భుత
త్రతిమ లెల్లను తలల్ డ పరగ నూఁచు
రీవి నటించెనా డ దేవలోకపురంభ
కొంచక యాదల డ వంచుకొనును
గానంబు వినుపింపఁ బూనెనా యామహా
గిరిరాజ మైనను డ గరఁగిపోవు
సభల మాటాడెనా డ చల్లఁగాఁ బన్నీరు
చిలికినరేవను డ జెలువు మీఱు

తే. గీ. నని దొరాదొర లెన్నఁగాఁ డ ఘనత కెక్కి
ప్రోడచేడెలలో నీడు డ జోడు లేక

తతసుగుణవేటి దివ్యసౌంధర్యవాటి
యతనుమదఘోటి తంజనాఽయకివధూటి. 20

కం. ఆరాజవదన పోవఁగ
నారీమణి ముద్దుతంజఽనాయకి ముత్యాల్
ధీరుఁడుఁ జెలఁగిరి కుంతియు
నారయ వసుదేవునటుల ఁ ననుకూలముగాన్ 21

కం. అలముద్దుతంజనాయకి
నలు వందెను గలిమిఁ దంజఽనాయకి యనఁగా
వలపులదొర యైనను గని
వలపులు గొనునట్టిమేనిఁవలపులు చెలఁగన్. 22

సీ. ఈవిచేతనె కాదు ఁ తీవిచేతను గూడ
శశిరేఖ నెంతయుఁ ఁ జ క్కడంచుఁ
జూపుచేతనె కాదు ఁ రూపుచేతను గూడ
హరిణీవిలాసంబు ఁ నౌఘళించు
గోరుచేతనె కాదు ఁ సౌరుచేతను గూడ
దారావినోదంబు ఁ నాటడించుఁ
దళుకుచేతనె కాదు ఁ కులుకుచేతను గూడ
హేమాతిశయమును ఁ హీన మెంచు

తే. గీ. నని కవుల్ మెచ్చుఁ దనరె నొఽయ్యార మెచ్చు
నన్నిటను జాణ సకలవిఽద్యాప్రవీణ
మేటిమరుదంతి యింతులఽమేలుబంతి
హరిగుణ ముద్దుతంజనాఽయకిమిటారి. 23

కం. ఆముద్దుతంజనాయకి
వేమను గొని కనియెఁ దీవె ఁ విరిఁ బడసె ననన్
భూమిాశు లెంచఁ దగునఖి
రామాద్భుతసుగుణమణిని ఁ రామామణినిన్. 24

నీ ఏరామ కట్టించి ♦ యిడె నగ్రహఃరంబు
 పుడమి రామాంబౌఖ్యపుర మనంగ
 నమర నేధన్య దివ్యాలయం బానరించి
 తిరము గాఁగ శివప్రతిష్ఠ జేసె
 నెంచి యేపుణ్య పెట్టించె నందనవని
 కొఱ లేనివిరు లెత్తి ♦ కొమరు మిగుల
 నేమాన్య జీవనం ♦ బెసఁగఁ దటాకంబు
 ఘటియించె నేతుమార్గంబునందు

తే. గీ. మేటి యెవ్వతె గండరకొటలోన
 మఱియు నిత్యాన్నదానాదిమహిమ లంది
 పార్వతీశులనిత్యోత్సవము లొనర్చె
 నట్టిరామామణివధూటి ♦ నలవె పొగడ.

25

నీ. ముదమొప్పు దనగోముమోము గాంచినవాఁడె
 తేజ మొందినరాజరాజు గాఁగఁ
 బ్రతి లేనితనకటివ్రతిమఁ జెందినవాఁడె
 తెఱఁ గొందుభూతలాధిపుఁడు గాఁగ
 గొమ రొప్పు దనగబ్బిగుబ్బు లంటినవాఁడె
 నిరుపమదుర్గాధినేత గాఁగ
 నలుపు మీఱినతననాభి చేకొనువాఁడె
 వై భవోన్నతచక్రవర్తి గాఁగఁ

తే. గీ. జెలఁగుకలిమియుఁ జెలిమియుఁ ♦ జెలివి గలిగి
 కళయుఁ జెలువము తఱుకును ♦ బెఱుకు నఱుకు
 చెలువు గులికెడువలపులసాలపు మిగుల
 మిగులు రామావధూటి యన్ సుగుణవేటి.

26

నీ. నారదుం డలవిష్ణునామకీర్తనభక్తి
 నీరదుం డౌదార్యసాతయుక్తి

రాముఁ డద్భుతదయాఁరనిరంతరబుద్ధి
 సోముఁ డంచితకళాఁనుప్రసిద్ధి
 రారాజు భీమవిక్రమనికారస్ఫూర్తి
 భోజరాజు కళాప్రభూతకీర్తి
 జిష్ణుఁడు వై భవశ్రీవిలాసఖ్యాతిఁ
 గృష్ణుఁడు భరతశాస్త్రీయజాతి

తే. గీ. ననఁగ నను వొందు బ్రహ్మవిద్యాప్రవీణ
 సరసతిరుమలతాతయాఁచార్యపాద
 తోయరుహమత్ర చంచరీకాయతాత్మ
 పాలితాశ్రితజనుఁడు ముత్యాలుఘనుఁడు. 27

తే. గీ. అట్టి ముత్యాలుఘనుఁడు తాఁజెట్టఁ బట్టెఁ
 దనకు ననుకూల యగునట్టిధర్మపత్ని
 యకా నటంచును మానితానూనసుగుణ
 పేటి మేటివధూటి శ్రీపోటిబోటి. 28

సీ. శ్రీలక్షణమున లక్ష్మీని సాటి యన వచ్చుఁ
 జంచల యై ధాత్రి మించదేని
 వై భవంబున శచీవనిత నీ డన వచ్చుఁ
 బలుగాకిపుత్త్రులఁ బడయదేని
 భూతిపెంపున శైలపుత్రి జో డన వచ్చు
 విభుమేను సగము గావింపదేని
 నిశ్చలక్షమ ధారుణిని సరి యన వచ్చుఁ
 బతులను బెక్కండ్రుఁ బడయదేని

తే. గీ. యనఁగ ననుపమసకలగుణాభిరామ
 యగుచు బాంధవజనకోటియభినుతింప
 సొంపు మీఱఁగఁ బెం పెక్కు సంపదాఢ్య
 హరిగృహవాటి శ్రీపోటి యన్వధూటి. 29

సీ. సాహిత్యవిద్యావిశారద శారద

యై ముద్దుపళని నా ♦ నమరునిన్ను

గురుతరం బై తగుగుణగణప్రౌఢివే

లాయుతుం డై నవేలాయుధాఖ్య

భరతభావాభావభావజగురుఁడు నాఁ

గొమరుఁ జెందెడుముద్దుకొమరువరుని

రూపవిభ్రమకళారూఢి నెంతయు రతీ

దేవి యాముద్దులక్ష్మీవధూటి

తే. గీ. బుద్ధి నల్లారు ము దైనముద్దయాధ్యుఁ

దీటు లేనట్టిపద్మావతీ లలామఁ

దెలివి మీఱురామస్వామి ♦ నెలమిఁ గాంచె

మేటిముత్యాలు పోటివధూటివలన.

30

కం. వెలసితీవి వారిలోన

నెలిచుక్కలలోనఁ జెలఁగునెలరేక యనఁ

లలితకళావిభవంబులు

వల నొప్పఁగ మేటిముద్దుపళనివధూటి.

31

సీ. ఏనాతి నీరీతి ♦ నెంతో భక్తి చెలంగ

వ్రాయించె జయధాటి ♦ రామకోటి

ఏనారి నీదారి ♦ నెలమి విద్వచ్ఛ్రేణిఁ

దనియించె నెర మెచ్చి ♦ ధనము లిచ్చి

ఏకల్కి నీపోల్కి ♦ నిలఁ గీర్తి కై కొనెఁ

గబ్బముల్ చేనంది ♦ ఘనతఁ జెంది

ఏబాల నీలీల ♦ నిటు దొరాదొరలచేఁ

బొగ డొందె గడిదేటి ♦ పాలుపు మీటి

తే. గీ. తలఁప నేధీర నీమేరఁ ♦ దాతయూర్య

పాదముల వ్రాలె మది నెంచి ♦ ప్రస్తుతించి

కలరె నీసాటి ముత్యాలుకన్న మేటి
ప్రబలగుణవేటి శ్రీముద్దుపళనిబోటి.

32

సీ. చె న్నొందురంభ గాకున్నచోను బ్రతాప
సింహేంద్రుపెంపును ♦ జెంద నేల
ప్రతి లేనియలకల్పలతిక గా కున్నచో
లలి ముద్దులక్ష్మితో ♦ బుట్ట నేల
తగుదివ్యసుగుణరత్నంబు కా కున్నచో
ముత్యాలలోనుండి ♦ పొదల నేల
యిల సుగంధపరిద ♦ మిదియె కా కున్నచో
శ్రీనివాసప్రాప్తి ♦ జెలగ నేల

తే. గీ. వీక గలచంద్రరేఖయె ♦ కాక యున్న
లలితనకలకళాప్రాధి ♦ వెలయ నేల
యని పొగడ మేటి యె మీఱెనతనుఘోటి
భవ్యవాగ్ధాటి శ్రీముద్దుపళనిబోటి.

33

ఉ. పున్నమచందమామ కెనఁబోలుముఖంబు ముఖానురూప మా
తిన్ననిపల్కు పల్కులను ♦ దేతిన సద్దయ సద్దయారసో
త్పన్నపుఁజూపు చూపున ధ్రువం బగునీవియు సొమ్ము లొచు మే
న న్నలు వొంద నొప్ప నరనాథులు మెచ్చగ ముద్దులక్ష్మీయున్.

కం. పద్మారి గేరుమోమును
బద్మాస్త్రీఁడు గోరుగోము ♦ బలువాలగన్నుల్
పద్మాళి దూఱు ననఁ దగి
పద్మావతిరీతిఁ దనరుఁ ♦ బద్మావతియున్.

35

సీ. ఘటియింప నేర్తువు ♦ కవనజాతు లెఱింగి
పలుకులకల్కి వెల్వెలనఁ బాఱ
నీయఁగా నేరుతు ♦ విలఁ గోరినవరాలు
నగరాజసుకుమారి ♦ సగము గాఁగ

చెల్లింప నేర్తువు • చెప్పినరీతిగాఁ
 గని ద్రాపదీసతి • కాన కేగ
 నటియింప నేర్తువు • నవరసంబుల నంటి
 తగురంభ యనిమిషఁత్వము వహింప

తే. గీ. నీదె మఱి యుక్తి పరికింప • నీదె శక్తి
 నీదె నెరవద్దు నరయఁగా • నీదె ముద్దు
 సరసముగఁ జేసి రాధికాసాంత్యనమ్ము
 భక్తి హరి కిమ్ము శ్రీముద్దుపశనిబోటి. 36

వ. అని నియోగించిన నేనును బ్రబంధనిబంధనోద్యుక్త నై. 37

—♦ ష ష్ట ం త ము లు . ♦—

కం. శ్రీకృష్ణదేవునకుఁ గరు
 గాకరచారిత్రవిలసఁదనుభావునకుఁ
 గోకులజప్రియభావున
 కాకృతిజితశంబరార్యఁహంభావునకున్. 38

కం. కౌస్తుభయుతవిస్తృతవ
 ఊస్తలునకు భక్తలోకఁసంరక్షణతా
 నిస్తులునకు శ్రీతిమస్తక
 వాస్తునకు సమస్తవిబుధఁపరవస్తునకున్. 39

కం. శౌరికి జనవాంఛితసహ
 కారికిఁ బాండవకులోపఁ కారికి నచలో
 ద్ధారికిఁ గలికలుషోఘవి
 దారికి దనుజేంద్రమదమఁతంగజహారికిన్. 40

కం. అర్జునమదనాభ్యాసున
 కర్జునకరకాంతిమందఁహాసున కతిభ
 కార్జునకృతసహవాసున
 కర్జునవాసునకు ద్వారఁకావాసునకున్. 41

కం. కరుణావరిషునకుఁ
 ధణ
 బరమమునిప్రకరహృదయఁ వ రి ష్టునకుఁ
 గురుకులగిరిజిషునకుఁ
 జరగుణయుతవిషునకును ♦ శ్రీకృష్ణునకున్. 42

వ. అంకితంబుగా నాయొనర్పం బూనినరాధికాసాంత్యనం బను
 శృంగార ప్రబంధంబునకుఁ గథాక్రమం బెట్టి దనిన. 43

కం. శ్రీవనితావరశుభ్రీయ
 శోవారిధిపూర్ణచంద్రు ♦ శుకయోగీంద్రుఁ
 భావించి చూచి జనక
 క్షౌవరుఁ డి ట్లనియె భక్తిఁ సంభ్రమపరుఁ డై. 44

సీ. మునినాథ 'మును నేను ♦ బొందుగా హరికథ
 ల్వినులవిందుగా ♦ వింటి నందు
 నందుతోఁబుట్టు గోవిందుని కత్త యై
 వరగుణాకర యన ♦ వఱలురాధ
 తా నెత్తి పెంచఁగాఁ ♦ దగునిశాసతిమీఁద
 వడి నేల బలుకారు ♦ బారుచేసి
 గోపాలదేవుఁడై ♦ గోపించె నపు డెట్లు
 దక్షిణనాయకాధ్యక్షుఁ డైన

తే. గీ. దేవకీసూనుఁ డానారిఁ తీరు దీఱఁ
 దీరుగా నేలె నవి యింపు ♦ దేఱునటుల
 నాన తీవయ్య బహుసావ ♦ ధానమతిని
 విని కృతార్థుఁడ నయ్యెద ♦ విమలహృదయ. 45

కం. అన విని శుకయోగీంద్రుఁడు
 వనజాక్షునిదివ్యపాదఁ వనరుహయుగళిఁ
 డనివారఁ దలఁచి యి ట్లనెఁ
 గనులం దానందబౌష్పఁ కణములు దొలుకన్. 46

సీ. ఏవంకఁ జూచిన ♦ నేచీవిలోచనా

రతికూజితార్భటి♦రావచయము

లేచాయఁ జూచిన ♦ నిందుబింబాననా

వల్లకీవాదన♦వై భవంబు

లేతావు చూచిన ♦ నిభరాజగామినీ

1సంగీతసాహితీ♦సంభ్రమంబు

లేదిక్కు చూచిన ♦ నింద్రనీలాలకా

భరతశాస్త్రోక్త భా♦వాభినయము

తే. గీ. లెందుఁ జూచిన గోపికా♦బృందగీత

మదనగోపాలసత్కథా♦ మహిమ లలర

నంగభవమల్లరంగ మై ♦ రంగుమీఱు

బహుతరస్త్రీలతోడ వ్రేవల్లెవాడ.

47

తే. గీ. అందుఁ జెన్నొందునందుని♦మందిరమున

వాస మై యుండుఁగొస్తుభో♦ద్భాసితుండు

దానవవిదారి 2యిష్టహృత్తాపహారి

భవ్యగుణపాళి మదనగో♦పాలమాళి.

48

సీ. కువలయామోదంబు ♦ గొనవచ్చునత్కీర్తి

నిశికాంతుఁ డగుట సం♦దియము గలదె

కమలాభిరుచి హేతు♦కం బైనతేజంబు

దిననాథుఁ డగుట సం♦దియము గలదె

దానవారిసమృద్ధి ♦ దనరించునస్త్రంబు

దేవేంద్రుఁ డగుట సం♦దియము గలదె

హంసాహితశ్రీల ♦ నలరారునెమ్మేను

నీలాబ్ద మగుట సం♦దియము గలదె.

తే. గీ. యినకరదళోపలాలన♦గనుపదంబు

లంబుజాతంబు లన సం♦దియంబు గలదె

యని తనుగురించి బుధజను ♦ లభినుతింప
 తీవి దళుకొత్తుశ్రీకృష్ణ♦ దేవుఁ డనఁగ

49

సీ. సవరంపువరువంపు♦సవరంపురుచి నింపు
 నెరిసాంపు గలజంపు♦కురులతోడ
 నలువొందు నెలలందుఁ♦గళలెందుఁ¹దగఁజెందు
 తొగవిందుజిగిఁజెందు♦మొగముతోడ
 నునుదమ్ములను దిమ్ము♦లను నిమ్ములనయమ్ము
 గనునొమ్ముసిరిగ్రమ్ము♦కనులతోడ
²నొగిఁ బ్రబ్బుబిగిరబ్బు♦నగుమబ్బు బిగి నుబ్బు
 లనుద్రొబ్బుగననబ్బు♦తనువుతోడఁ

తే. గీ. ³దనర వ్రేపల్లెలోఁ గల♦తలిరుఁబోండ్లు
 హరికపటచర్యలకు మోహి♦తాత్మ లైరి
 యెప్పుడును జేరి మెప్పించు♦చొప్పుఁ జూచి
 మరులుపూనరె సతు లైన ♦ మాను లైన

50

సీ. గురుకుచకుంభము ♦ ల్కుధరము ల్గా కున్న
 గోపాలకరఘాతిఁ ♦ గొనఁగ నేల
 కలికివాల్గన్నలు ♦ కలువలు గాకున్న
 హరి⁴చూపుకాంతిచే ♦ నలర నేల
 తుల మించుమైదీఁగె♦యలమించు గాకున్నఁ
 గృష్ణాంబుధరముతో ♦ నెనయ నేల
 శ్రీపాదపద్మము ♦ ల్చిగురులు గాకున్న
 మాధవుచేఁ జెల్వ ♦ మంద నేల

1. వగఁజెందు [మూ] 2. కలి మెప్పుడును గప్పు ♦ చెలిమెప్పుఁ గొనుచొప్పు
 కర మొప్పు నెఱివిప్పు టురముతోడ. [మూ] 3. మారుమా రని మారు ము ♦ మూరు
 మారి, మాతు లేకయె మీఱు మై♦తీరుతోడఁ, దేజరిల్లెడు గోపాల♦దేవుఁ జూచి, మరులు
 పూనరె సతు లైన ♦ మాను లైన [మూ.] 4 చూచు కాంక్షచే. [మూ.]

తే. గీ. యనుచు బుధకోటి పొగడఁగాఁ, దనరు'కోటి
 యన్నువులమిన్న నందునికన్నఁజిన్న
 వారిధరవేణి రాధికాకీరవాణి
 ప్రబలును జెలంగ హరిప్రాణపద మనంగ.

51

వ. అడియునుం గాక.

52

సీ. నెరికొప్పమినుకొప్పనిడుదపెన్నెరులతో
 నునుజూపు లీ నెడుకనులతోడఁ
 గళలు దేఱుచు మీఱుకలికినెమ్మోముతో
 విడికెంపు గనుపింపుపెదవితోడ
 గెఱగట్టుకొని పుట్టునెఱపూపచనులతోఁ
 గడుసన్నగిలుచున్నకొనుతోడ
 జిగి హెచ్చుచును వచ్చుచికిలిలేదొడలతో
 జడతలొల్కుచుఁ గుల్కునడలతోడ

తే. గీ. రమణఁ బొల్లొఱుచెక్కుటద్దములతోడ
 మేల్మి గనుపట్టు చిన్నారిమేనితోడఁ
 దేజరిల్లును బే రిళాదేవి యనఁగ
 రాజగోపాలుపట్టంపురాణి యగుచు

53

ఆ. వె. ఆమెఁ గూడి దానవాళికేఁ గాలుఁచు
 గోపసతుల కెల్లఁ గుసుమశరఁచు
 జలజజాదిసురల కలపరబ్రహ్మంబు
 తల్లిదండ్రులకును దనయుఁ డగుచు.

54

సీ. మోహించి యొకక్రేవ ముగ్ధభామామణు
 ల్తుకుఁజూపులఁ గల్వదండ లొనఁగ
 మన్నించి యొకచోట మధ్యాణమధ్యలు
 దెలిసవ్వలను సుమాంజలులు ²నెరవ

భావించి యొకప్రక్కఁ ♦ బ్రౌఢచంద్రానన
 ల్లనకుచలికుచము ♦ ల్లాన్క లీయ
 లాలించి యొకయిక్క ♦ లోలలోలాక్షులు
 లలి మానధనములు ♦ లంచ మంప

తే. గీ. నందఱకు నన్నివగల నానంద మిచ్చి
 చల్ల సేయఁగ నింటింటఁ ♦ జంద్రుఁ డగుచు
 మందలో నుండు మన్మథఁమన్మథుండు
 ప్రాభవస్ఫూర్తి రాజగోపాలమూర్తి. 55

తే. గీ. విడక దాదు లశుగులకు ♦ మఱుఁగు లొత్తఁ
 గనుయశోదయు గారాబఁముననుజూడ
 గరిమ నందుఁడు గన్నులఁ ♦ గవ్వకొనఁగ
 రాధ పోషింపఁదగు నిళాఁరాజవదన. 56

సీ. శౌరిని గని రాధ ♦ చనుగుత్తు లివిగొ కొ
 మ్మన లేవె తన కింత ♦ యను నిశయును
 మురవైరిఁ గని రాధ ♦ మోవిపం డిదుగొ కొ
 మ్మన లేదె తన కింత ♦ యను నిశయును
 వరుని గన్గొని రాధ ♦ నెరిపింఛ మిదిగొ కొ
 మ్మనలేదె తన కింత ♦ యను నిశయును
 బద్మాక్షుఁ గని రాధ ♦ పలుకెంపులివిగొ కొ
 మ్మన లేవె తన కింత ♦ యను నిశయును

తే. గీ. హరిని గని రాధ యలయాట ♦ లాడుదాము
 పడుకటింటికి ర మ్మనిఁతొడరి పిల్వ
 నాడ నేఁగూడ వచ్చెద ♦ ననునిశయును
 నవ్వి రాధికామాధపుల్ ♦ రవ్వ సేయ. 57

సీ. మురువుగా దాఁగిలి ♦ మూఁత లాడెడువేళ
 యదురాయలకుఁ బల్మ ♦ రెదురుపడును

రీతిగా గుజగుజః రేకు లాడెడువేళ

మదనగోపాలుని ♦ గదిసి నిలుచుఁ

గొమరుగా వెన్నెలకుప్ప లాడెడువేళ

మురవై రిచేఁ గను ♦ ల్మాయ నిచ్చు

గుములుగా గుజ్జెనఁగూడు లాడెడువేళఁ

గంసవిద్యేషిచెంఁగట వసించు

తే. గీ. నెట్టు లై నను దేవకిఁపట్టికరము

గరము తను సోఁకఁగాఁ గనిఁకరముచేత

సుదతియలనాఁడె సైగఁగాఁజూచుఁ బోడి

లమ్మ చెల్ల యిదెంతచిఁత్రాంగి యనఁగ.

58

సీ. పాడించు నొకవేళ ♦ బహుదేశ్య రాగము

ల్పాగించు నొకవేళ ♦ జంత్రవాద్య

మొఱిగించు నొకవేళ ♦ భరతశాస్త్రప్రౌఢిఁ

బట్టించు నొకవేళ ♦ భావరసము

నెగడించు నొకవేళ ♦ నరికావ్యసంగతు

ల్లనుపించు నొకవేళఁ ♦ గవనరీతి

బోధించు నొకవేళఁ ♦ బూవిల్తుశాస్త్రంబుఁ

జదివించు నొకవేళ ♦ శయ్య లోలి

తే. గీ. నూతి పోయు మఱొకవేళ ♦ నారజంబు

వచ్చె ననిపించు నొకవేళ ♦ వాద్యవిధము

నెపుడు చూతునొ యిదె శౌరి ♦ నెనయ ననుచు

దయ నపుడు పొంగి యిళకు రాఁధాలతాంగి.

59

కం. నలు గలఁదు జలక మార్పును

జలువలు గట్టించు పుడ్రఁసాన్నము లుంచుఁ

డెలనాకుమడుపు లిచ్చును

గలికీ ర మ్మనుచుఁ దీసి ♦ కాఁగిటఁ జేర్చున్.

60

సీ. బమ్ముగా దిమ్ములై ♦ రొమ్ము రావతె నంచుఁ
 గులదేవతల నెల్లఁ ♦ గోరి కొలుచు
 నిడుడ లై మెఱుఁగెక్కి ♦ నెరికురుల్ పెరుఁగంగ
 దిన మొకతైలంబు ♦ దెచ్చి యంటుఁ
 గలికికన్నెరికంబు ♦ దొలఁగఁ జెంచుల కెంతొ
 యిచ్చి తీసినమందు ♦ లిచ్చు నిచ్చ
 'నెప్ప డీడేరునో ♦ యీముద్దరా లని
 యుపవాస మొకవేళ ♦ నుండనియదు

తే. గీ. వగలు గైనేసి చెలి యుండు ♦ సొగసుఁ జూచి
 దృష్టివై దృష్టి తీసుక ♦ తెఱవ నాదు
 నవతి వాదువె యని చెక్కుఁ ♦ జఱచి మోము
 మోమునఁ గదించి నూతాఱు ♦ ముద్దు లిడును. 61

కం. సతి నిట్లు రాధికామణి
 సతతము గనుగందనీక ♦ చనువున మనిచెన్
 రతిమగనితోటలోపల
 లతకూనను బెంచినటుల ♦ లలితము గాఁగన్. 62

తే. గీ. కొమ్మ కటు యశావ్వనవసంత ♦ గుణ మెసంగఁ
 దొలుతఁ గనుపట్టుబాల్యజాతులు దొలంగె
 గరముచివురులు తొవ రెక్కెఁ ♦ గడమతావు
 లొఱపు మీఱెను గోకిలఃస్వరము లొదవె. 63

సీ. అధరబింబంబున ♦ కరు దెంచుచిలుకల
 పలుకులో యన ముద్దు ♦ పలుకు లమరె
 ముఖచంద్రమండలంబును గ్రహింపఁగ వచ్చు
 పెనురాహువో యన ♦ వేణి యమరె
 నలు వొందునాభిపు, న్నా గంబునకుఁ బొఱు
 నళులబౌ రనఁగ నూఁగారు దనరెఁ

బదపద్మయుగళంబు ♦ గదిసి పో కున్న రా
యంచ యంచన మందఁయాన మెసఁగె

తే. గీ. మీరుబహునవశ్రీ ల్పందిఁనారు గనుక
విన్నవించెద నని తళ్ళు ♦ బెళ్ళు లమరఁ
జేరెనో తెల్ప ననఁ గను ♦ ల్పెవులఁజేరె
రమణి కటు చాలయావనాఁరంభవేళ. 64

తే. గీ. గుబ్బగుబ్బలులకు ద్రొబ్బి ♦ నిబ్బరముగ
గుబ్బెతకు ²గబ్బిసిబ్బెంపుఁగుబ్బ లుబ్బె
సరసయావనమానసఁసరసిలోనఁ
వొడముబంగరునునుదమ్మిఁమొగ్గ లనఁగ. 65

తే. గీ. అరయఁ దనజోడుబయలాయెఁననెడువంత
చిత్త ముననాటనానాఁటఁజిక్కెఁగౌను
మానహానికి సైతురే ♦ మహిని దలఁప
బట్ట గట్టినబలుగుణఁవంతు లెల్ల. 66

నీ. వెన్నునిముఖచంద్రఁబింబంబు కళదేఱఁ
దరుణిలోచనకుముఁదంబు లలరె
శౌరికిఁ జికురాంధఁకారము ల్పెరుఁగంగ
ముకురాస్యనఖరతాఁరకలు వెలసె
వనజాక్షువక్షఃకఁవాటంబు జిగి మీఱ
బిబ్బోకవతిచనుఁగుబ్బ లుబ్బె
స్వామికి భుజకల్పఁశాఖలు బలియంగ
నతనాభికిని బాహులతిక లెనసె

తే. గీ. హరికి యకావనవాసంత ♦ మతిశయిల్ల
నాతికిని బికకలకంఠఁనాద మొదవె
భళ్ళిఁ యిటువంటి యీసతీఁపతులజాతి
రీతు లమ్మయ్య యని రతిఁప్రియుఁడు వొగడ. 67

ఆ. వె. చికిలీసానఁ దీర్చుఁజీవరత్నమురీతిఁ
 బరువ మైనకుసుమఁవల్లిపగిది
 మెఱుఁగు చేసినట్టిఁ మేల్మీబొమ్మవితాన
 రమణి దనరె జవ్వఁనమున నపుడు. 68

తే. గీ. శుభదినంబున సప్తమఁశుద్ధి గలిగి
 చెలఁగువేళను గురుమాపుఁచీరతోడ
 సరసరుచిరాన్న భోజనోత్తరమునందు
 నీ డెఱుంగనిచేడియ యీడుమీఱె. 69

సీ. మనయశోదను జీరి యమయిళ పుష్పించె
 నని చెప్పి బహుమతు యందరమ్మ
 తెలియఁగా రోహిణీదేవిని రప్పించి
 యాచిన్నెలో కావొ యరయరమ్మ
 చుట్టపక్కాలకు యశుభపత్రికలు వ్రాసి
 పంప మామకు శ్రుతఁపఱచరమ్మ
 దినశుద్ధి లగ్నంబు గని సాంగ్యములు దెప్ప
 వేగ గర్లని బిలిపించరమ్మ

తే. గీ. కలికిలతకూన పుష్పిణిఁగాఁ జెలంగె
 నెవరు గన్నారు మాధవు యెనసె నేమొ
 మందు లీవలె సాంబ్రాణి మధురమధువు
 మంచిఖర్జూరములను దెప్పించరమ్మ 70

కం అనువనితల గుసగుసలను
 విని కనులను జలము లొలుకఁ బెనుసిగ్గుపడఁ
 వనజాక్షిని గని రాధిక
 చినిచిన్నెలకన్నె నెన్నిచేసెద రనుచున్. 71

సీ. అంటు గల్గినవారి యంటుకో నయమించినానా
 పడఁతిని మగరాలపలక నుంచి

విప్రసువాసిసీ వితతిచే బాడించి

ననమేనఁ గుంకుమనలుగు లుంచి

చలువగొజ్జఁగినీట ♦ జలకంబు లాడించి

తడి యొత్తి కురులార్చి ♦ జడ ఘటించి

పస మించుకెంబట్టుపావడ బిగియించి

రంగుచెంగావికోకను గదించి

తే. గీ. రవిక దొడిగించి సామ్ము లలంకరించి

జాజు లెనయించి కల్పముల్ ♦ సంఘటించి

యరుగుపై నుంచి పాలు పండ్లవరించి

కోల నిప్పించి చిమ్మిలిగొట్టఁ బంచి. 72

తే. గీ. భేరి మొదలగువాద్యము ♦ లోభీరుకొనఁగ

వరుస నెనయించి చెలికొడిఁ బ్రాలుగట్టి

కుంకుమరసంబు కసూరి ♦ కుసుమములును

బంధుమిత్రాప్తతతి కిచ్చి ♦ పంచి రాధ. 73

తే. గీ. చాన నిట్లరపడకీంటి ♦ లోని కనిచి

మొల్లపూబొన్నుపై నత్తమిల్ల నునిచి

దగ్గఱను నింబదళము బెత్తంబు నునిచి

యుగ్గులుల నందు జాగరంబుండఁ బనిచి. 74

తే. గీ. మాంత్రీకులఁ బిల్చి యిలుచుట్టు ♦ మంత్రయంత్ర

తంత్రములఁగూర్చి నల్లెసల్ తప్పిదారి

భూతముల నెందుఁ జొరనీకభూతిఁ జల్లి

కలికీఁ గాపాడెఁ గను రెప్పగాచినటుల. 75

తే. గీ. వేడ్కఁ గావించి మరునాఁడు ♦ ప్పిట్టఁ బెట్టి

కలశముల నెత్తి సీమసీమలకుఁ దనియఁ

బంచి పంచమదినమునఁ బసపు నూనె

యందఱికిఁ బోసి చెలిని బెండ్లరుఁగు నుంచి. 76

1. ధరించి [మా.] 2. కలగ. [మా.] 3. ముద్దియల. [మా.] 4. బండ్లపైఁ బెట్టి సీమసీమలును దనియ. [మా.]

తే. గీ. తరుణు లప్పడు సంపెంగఁ తైల మంటి
మించుఁబోడిని దాన మాడించి రెలమిఁ
దమ్మిగుమ్మితిదొరచేతిఁ తలిరుటాకు
చికిలిబాకును దేజుమాల్ ఁ చేసినటుల.

77

సీ. పరిమళంబులు ముట్టికురు లార్చె నొకభామ
చక్కఁగా జడ వేసె ఁ నొక్కలేమ
కస్తూరితిలకంబు ఁ ఘటియించె నొకజంత
బుక్కాము మైఁజిల్కె ఁ నొక్కకాంత
కెంబట్టుపావడ ఁ గీలించె నొకబోటి
యొగి రై క ముడి వెట్టె ఁ నొక్కజోటి
హాంగోక మొలఁగట్టె ఁ నొకమదావళయాన
యొదవించె మణిభూష ఁ లొక్కచాన

తే. గీ. తరుణి యొక్కతె నిల్వటఁ ద్తంబుఁ జూపె
1రమణియొక్కతె మేన గంఁదము నలందెఁ
2బడఁతి యొక్కతె యగురుధూఁపంబు వైచెఁ
జేడియకు నిట్లు రాధ కై ఁ నేయువేళ.

78

తే. గీ. తెఱవ యారీతి నిండుముస్తీబుతోడ
నుల్లసెల్లెను మల్లెపూఁజల్లు లలర
నవ్వగలచివ్వలకుఁ గాలుఁద్రవ్వకొనుచు
మరునిపడివాగైపై గోవ ఁ మట్ట మనఁగ.

79

కం. అంతటఁ గాంత లిళాసతి
వితఁగఁ గై నేసి తెచ్చి ఁ వెల గలమగరా
సంతనల మంతు కెక్కిన
దంతపుపనిచవికెలోన ఁ దయ దనివారన్.

80

1. సకియ యొక్కతె యరవిరిసరులు దునిమె. [మా.]

2. ముదిత యొక్కతె వేఁటిమిముసు గొసంగె. [మా.]

తే. గీ. మేల్మిపచ్చలగద్దియమీఁద నుంచి
 చేరి యనసూయ మొద లగుపేరటాండ్రు
 మన యిళామాధవులకు శోభన మటంచుఁ
 జల్లఁగాఁ బాడి సుంకులు ♦ చల్లి రవుడు.

81

సీ. చెక్కుటద్దములపైఁ ♦ జెమటబిందువు లూరఁ
 గసూరితిలకంబు ♦ గరఁగి జాటః
 గరకంకణంబులు ♦ ఘల్లుఘల్లుని మోయి
 నలువంకఁ జూపువెన్నెలలు గాయ
 స్తనభార మోర్వక ♦ తనుమధ్య మసియాడ
 నిండుమోహంబుతో ♦ నీవి నీడ
 గబ్బిసిబ్బెపుటుబ్బుగుబ్బచన్లవ పొంగ
 బాహుసూలోజ్వలప్రభ లెసంగఁ

తే. గీ. గటితలంబునఁ గీల్జడ ♦ నటన మాడ
 గగనమున కేగునిట్టూర్పుగాడ్పుతోడఁ
 దాళగతు లొప్ప సంపెంగఁజైల మంటెఁ
 దమక మెదనాటి హరికి రాధావధూటి.

82

తే. గీ. చెలులచే యానుకొని లేచి ♦ కలికి యిడిన
 పాదుకలు మెట్టి రాజసప్రోధి నేగి
 మేటిమగరాలముక్కాలిపీటమీఁద
 శౌరి కూర్చుండె మజ్జనసదనమునను.

83

కం. లికుచకుచ శౌరి కత్తరి
 లికుచరసం బిడియె నఖరఁరేఖలచే నొ
 క్కొకటిగఁ జి క్కెడలింపుచుఁ
 బ్రకటితఘననీల కేశపాశంబందున్.

84

కం. కుంకుమ నలు గిడె నొకచెలి
 పంకజదళనేత్రుమేన ♦ భావములోనక

డెం కగుననురాగరసం

బింకఁగ వెలిఁ దీసి విభున ♦ కిప్పించె ననన్.

85

కం. గంధామలకము వెట్టెను

గంధేభసమానయాన ♦ గనుకనిఁ గరమున్

గంధతను లంది యియ్యఁగ.

గంధవతీధవున కపుడు ♦ గరిమ దలిర్పన్.

86

తే. గీ. పసిఁడిగిండులచే ముంచి ♦ పడఁతు లియ్య

జలక మార్చెను జెలువ గొఱ్ఱంగిసీట

రమణునకు రాధ మదనసామాజ్యమునకుఁ

జెలగి పట్టాభిషేకంబుఁ ♦ జేసె ననఁగ.

87

సీ. కురు లార్చె నొకలేమ ♦ సురటి నొక్కతె వీవ

పరిమళాగురులధూపములనొసఁగి

సిగ వైచె నొకభామ ♦ నిగరాలతాయెతు

ల్లీలించి జంటరుమాలు గట్టి

విరు లుంచె నొకరామ ♦ విదళించి పన్నీటఁ

బద నిచ్చి గోవజవ్వాజిఁ జమిరి

పట మీచ్చె నొకచాన ♦ యటు విప్పి నలుగంగ

నీక తావులు గట్టి ♦ నెగయఁ బట్టి

తే. గీ. తిలకవతియోర్తు కస్తూరితిలక మునిచె

గంధగజయాన యొక్కతె ♦ గంధ మలఁదెఁ

దడవుగా నోర్తురత్నాలతొడవు లిడియె

శౌరికిని జాల నయ్యలంకారవేళ.

88

కం. ఎనిమిదిదిక్కులరాజుల

ఘనకీర్తులు వచ్చి యతనిఁ ♦ గవిసె ననంగా

నునుముత్తెపుఁజౌకట్టులు

వినుతాంగి యిడంగ శౌరివీనుల మెఱసెన్.

89

- తే. గీ. కళలు పదియాలు నేఁ గంటి ♦ ఘనునిమోము
గనియె నరువదినాలుగుకళ లటంచుఁ
'గలఁగి కమలారి హరిపదాక్రాంతుఁ డయ్యె
ననఁగ మగరాలపెండియం ♦ బునిచె నొకతె. 90
- కం. మగువ యిడ హరియురంబునఁ
దగియెన్ జిగిచిలుకతాళి ♦ ధర నాతనిబల్
సాగసు గని చిత్త జన్ముఁడు
దెసి పాఱఁగఁ బట్టు వడినతేజి యనంగన్. 91
- కం. మగరాలపతక మొకచెలి
దగిలింపఁగ శౌరియెదను ♦ దగె నాలోనన్
'వగ నీనుతోగలరాయఁడు
సాగ నగుతల్లిలఁ దొంగి ♦ చూచె ననంగన్. 92
- తే. గీ. కూర్మి నిక ని ట్లిళాదేవిగోరు లుంచు
ననెడువగ గోళ్ళకుతికంటునునిచె నొకతె
యందులకు రాధ కెంపులనందగించు
నిట్టు లనఁ గౌస్తుభము శౌరికిడియె నొకతె. 93
- తే. గీ. రమణి గీలించుతారహారము మురారి
యురమున వెలింగె నెదలోన ♦ మెఱయుచున్న
తనవరుని బంపి మఱి యిళాతరుణి నెనయు
మసుచుఁ దారక లటువలెఁ ♦ గొనె ననంగ. 94
- తే. గీ. చాన గీలించునీలకంజాతసరము
మెఱసెఁ జిన్నికృష్ణునివిప్పటురమునందు
మారు లేనితనోహనాకారమువకుఁ
జంచలాక్షులు దృష్టి తాకించి రనఁగ. 95
- తే. గీ. పడఁతి గట్టినకాంచనాంబరము దనరె
నంబుజాక్షునిస్వచ్ఛదేహంబుమీఁద

సతనియెద నిండి తగునాదయాఁరసంబు
పైని దాని ట్టులను గానవచ్చె ననగ.

96

కం. తొగమగనిబావ నిట్టుల
వగగాఁ గై నేసి తెచ్చి ♦ పనిహర్వులక్షణా
స్మగరాలచవికెలోపలఁ
దగుపచ్చలపీట నునిచి ♦ తరుణులు వేడ్కన్.

97

తే. గీ. చని యిఞాదేవిఁ గని లగ్నఁ సమయమాయె
రమ్ము మాయమ్మ యని క్రమ్మిఁకొమ్మలెల్ల
బలిమిఁ గొని పిల్వ రాధికభయముచేతఁ
దగ్గి దిగ్గున లేచి నున్సిగ్గు మాని.

98

చ. వలపులచంద్రకావిజిగిఁపావడరంగు లెసంగఁ బైఠిణీ
జిలిలిచీరకుచ్చెఱులు ♦ చిందులు ద్రొక్కఁగ జంటిరై కలో
పలిచనుగుబ్బు లుబ్బుఁగను ♦ బంగరుటంబెలుఘుల్లుఘు ల్లనన్
జలజదళాక్షి వచ్చె రభఁసంబున నయ్యదురాజునొద్దకున్.

99

తే. గీ. అపుడు సుముహూర్త మనుచు గర్గాదిమునులు
శోభనముఁ జేసి రానిత్యశోభనులకు
వాద్యములు మ్రోయ నిఖిలదిక్పతులు పొగడ
నాప్త బంధుసుహృతోక్కిటి ♦ తృప్తిఁ బొంద.

100

కం. అవ్వేళను హరియు నిఞా
యావ్వతరత్నంబు బాంధవావలితోడన్
బువ్వము దిని రారుచులకు
నువ్వి ఖూరుచును మెప్పు ♦ లొసఁగుచు నంతన్.

101

కం. నందుం డందఱఁ బరమా
నందంబును నొందఁ జేసె ♦ నయ్యెమర్యా
దం దగుసూనృతభాషా
సందోహముచేఁ బటాదిసత్కారములన్.

102

తే. గీ. అంత సంతోషసంభరితాంతరంగుఁ

డగుచుఁ దాంజూలఫలదాన ♦ మాచరించె
 యతివయును దాను క్షీరాన్న ♦ మారగించి
 యువతి యిడురత్నపాదుకా ♦ యుగళి తొడిగి.

103

చ. చలువ లెసంగుచప్పరపుజంత్రపుబొమ్మలు పావురంబులు
 గిలకలమంచము న్విరులు ♦ నించినసెజయుఁ గీచుబుట్టయు
 దలగడదిండ్లు దోమతెర ♦ త శ్కనుడోలిక నిల్వుటద్దముల్
 గలపడకింటి కేగి యటఁ ♦ గంజవిలోచనుఁ డుండె నత్తఱిన్.

104

సీ. వలిపెచెంగావిపావడకొసల్ బిగియించి

కుంకుమపువ్వుంచుకోక గట్టి
 కలపంబు నెమ్మేనఁ ♦ గలయంగ మేదించి
 హవణిల్లుముత్యాలరవికె దొడిగి
 గేదంగిరేకుల ♦ గీల్ జడ ఘటియించి
 చంద్రసూర్యాదిభూషణము లుంచి
 పాలుపుసంచపురేకుబుక్కాము మైఁ జల్లి
 కస్తూరితిలకంబు ♦ సిస్తుపఱచి

తే. గీ. గోవజవ్వాజి మెడను గీల్కొల్పి జఘన
 మునకు నగురుసాంబ్రాణిక్రింబొగలు పట్టి
 కనులఁ గాటుకరేకలు ♦ కదియఁ దీర్చి
 రాధికామణి యిళకు నలంకరించి.

105

కం. నిద్దపుటద్దముఁ జూపిన

ముద్దియ తగె నబ్ధిమధ్యమున బింబిత మై
 ముద్దులు గులికెఘకలుముల
 ముద్దులగుమ్మయన భవనమోహిని యగుచున్.

106

సీ. ఎటు తాళ నున్నదో ♦ యీకొమ్మకెమ్మోవి
 కై టభారాతిపల్లాటులకును

ఎటు లోర్వ నున్నవో ♦ యీకన్నె చన్నులు
 గోపసింహుని గోటి ♦ గుమ్ములకును
 ఎటు లాన నున్నవో ♦ యీతన్వితేదొడల్
 చాణూరహారుమారు ♦ సాదనలకు
 ఎటు లాగ నున్నదో ♦ యీనాతినునుమేను
 దంతిమర్దనుకౌగి ♦ లింతలకును

తే. గీ. నంచు దను గేలి యొనరించు ♦ మించు బోండ్ల
 గాంచి తలవంచి సిగ్గుచే ♦ గలకకబౌణు
 వారిజాననవీనుల ♦ వద్ద జేరి
 బుద్ధిగా నిట్టు లను రాధ ♦ బుజ్జగించి.

107

సీ. చెలువుండు కౌగిట ♦ జేర్చినయపు డీవు
 గుబ్బల మెలమెల్ల ♦ గ్రుమ్మవమ్మ
 విభుండు చెక్కిలి ముద్దు ♦ వెట్టినయపు డీవు
 నలరుమో వొక్కింత ♦ యానవమ్మ
 సామి పైకొని రతి ♦ నల్పినయపు డీవు
 నించుక యెదురొత్తు ♦ లియ్యవమ్మ
 ప్రాణేశు డలకేళి ♦ బడలినయపు డీవు
 పురుషాయితము వేగ ♦ బూనవమ్మ

తే. గీ. అతడు నవరసరసికశి ♦ ఖావతంసు
 డధికసుకుమారమూర్తి వీ ♦ వతని నెటుల
 వలచి వలపించుకొనియదో ♦ పలికినాను
 నాన గొనబోకు నామీది ♦ యాన నీకు.

108

కం. అని మనసిజగమనమ్ములు
 విను మని యుపదేశ మిచ్చి ♦ నే లె మ్మిదిగో
 యెనసెను శుభలగ్నము ప్రియు
 నెనయగ వలె వేళ తప్ప ♦ నియ్యక యనుచున్.

109

కం. మఱుగంధసింధురంబును
 గరముం గదలించి తెచ్చుకరణిని దెఱవఱ
 వరుకడకు బలిమిజులుములు
 మొఱయఁగఁ గొని తెచ్చి పలికె ♦ మెల్లన హరితోన్.

సీ. పదపద్మముల నొప్పబంగారుగొలుసులు
 మేలు గుల్కెఱునిగఁళాలు గాఁగఁ
 గటితటి నటియించుఁగంటలమొలనూలు
 పాలాదిగంటలఁచాలు గాఁగ
 నల్లచీమలబారుఁనా మూరునూఁగారు
 మేర మీఱినమదఁధార గాఁగ
 గబ్బిసిబ్బెపుటుబ్బుఁగుబ్బగుబ్బలు లెంతొ
 మంతుగఱ వింతకుఁమ్మములు గాఁగ

తే. గీ. గందవడిలోనదుమ్మాడి ♦ మందగతుల
 వచ్చె నెరితావి కళులఁచాల్వల గొనంగఁ
 జిన్నిమరుదంతి ని న్నొకఁసన్నఁ జూడ
 సరస నెక్కెడు మీఁదిపై ♦ సరము లేగ.

సీ. ఈగోటిమీఱుల ♦ కీకుచగిరుల్ల
 పొంగి తాళవు దీనిఁమొగ్గచన్ను
 లీవంటిగంటుల ♦ కీమోవిపగడంబు
 వగను దాళదు దీనిఁచిగురుఁబెదవి
 ఈమూరుసాధన ♦ కీయూరుకాండంబు
 లటులతాళవు దీనిఁయనఁటితొడలు
 ఈకొఁగిలింతల ♦ కీతనుకనకంబు
 వలెను దాళదు దీనిఁమొలకమేను

తే. గీ. నీకు సరి యగునటు లెల్ల ♦ నేను గాను
 పొల మెఱుంగని దిది వట్టిఁముగ్ధ గాని

తెలిసి యెటు లేలదో నీకుఁ ♦ దెలుప వలెనె
దేవ దక్షిణనాయకా♦ధిపుఁడ వీవు.

112

సీ. కొననాల్కుఁ గొని మోచి♦చెనకి చూతువు గాని
యదరంటఁగా నొక్కి♦యానఁబోకు
ముద్దుచెక్కులఁ జిన్ని♦ముద్దు లుంతువు గాని
జిగిగోటికతులఁ ♦ జీరఁ బోకు
మొనవేళ్ళఁ జనుమొనల్ ♦ పుడుకు దింతియ కాని
వగవగ బిగిపట్టు♦పట్టఁ బోకు
రతికేళి మెల్ల మెల్లన నల్పుదువు గాని
దురుసుపై సరములు ♦ నెరపఁ బోకు

తే. గీ. వెట్టి నై తెల్పెదను గాని ♦ వెలఁది నీవు
వలపులను మించి గడిదేరి ♦ వద్దఁ జేరి
మారుసాములఁ జలపోరి ♦ పోరువేళ
నాదుగురికట్లు నిలుచునా ♦ నలిననయన.

113

తే. గీ. అంచు హరిచేతి కిళ నొప్ప♦గించి రాధ
నత్తు నేఁ గూడ నని చెలి ♦ పైఁటఁ బట్ట
వేగ వచ్చెద నని విడి♦పించుకొనుచుఁ
జనియె మది ఖేదమోదముల్ ♦ పెనగొనంగ.

114

వ. ఇ ట్లమ్మందయాన యమందయానంబునఁ బడుకయిలు వెల్పడి
రత్నముద్రికాలంకృతం బై నకెంగేల నొక్కబాలికామణిం జెయ్యానుకొని
యవ్వాసుదేవు నెడఁబాసిపోవం జాలనిచిత్తంబుతోన తత్తరపడి యమ్మత్త
కాశినులం గని తలు పోర సేయుండనునెపమున తిరిగి తిరిగి చూచుచు
రాజసం బవలంబించి యెవ్వరితోడం బలుకక డగ్గుత్తియ నడంపుచుఁ గేళి
పూగుత్తు లాఘ్రాణించుపోలిక బెట్టునిట్టూర్పులు నిగుడింపుచుఁ జెందోగల
విందుఁ గనుచందంబున వదనారవిందం బెత్తి కందోయిం గ్రందుకొనుబాష్ప
బిందుబృందంబులఁ జిప్పిలనీక రెప్పల నార్చుచు హరివిరహభరంబునం దాఁకి

జారినకరకంకణంబులం గని చేయెత్తి కప్పుకొప్పు దిద్దుకొనుచొప్పునఁ గప్పు
 చుఁ గుచలికుచంబులం దగదగ మని తగులుకొనుచిగురువిలుగలతులువసె
 గలఁ దగిలి చిటిలి పెటిలి పడుతారహారంబులం బయలుపడసీక పయ్యెద
 చెఱంగున మఱుంగు సేయుచు నిజమందిరఁబుఁ బ్రవేశించి యం దొక్క
 చొకాటంపునులుపుపట్టుమేలుకట్టులం గనుపట్టుకట్టాణిముత్తి యంపుజల్లులతో
 నల్లబిల్లిగా నల్లకొనుబొండుమల్లియలపూదండలం దగిలి రొదలు సేయు
 తుమ్మెదలగరులనిగనిగలకుం బదు లనఁగఁ దగిలి మగరాలసోరనగండ్లనుండి
 వెలికి నిగుడునగురుసాంబాణిపొగల మగుడం దోయుచుఁ దెరగంటిమచ్చ
 కంటులనెరినెరుల వరలువిరులచేరులనెత్తావుల నత్తమిల్లి మత్తిలి వచ్చుకమ్మ
 తేమ్మెరలవగ మిగులుమగరాలసౌధంబున నెంతయు వింతవింతపనిసంతనల
 మంతు కెక్కుజీవదంతపుఁజప్పరకోళ్ళమంచంబుపై రవిబింబంబుడంబు విడం
 బించుకెంబట్టుపరుపునరాజినశిఖారేఖల సెకమీఱుసూరెపుటంబుతలగడఁజేరి
 యొక్కపల్లవపాణి పదపద్మంబులు పట్టుచుండఁ బవ్వళించి యాత్మగతంబున.

ఆ. వె. సొమ్ము లియ్య వచ్చుసొ మ్మంద మియ వచ్చు
 నియ్యరానిప్రాణమియ్య వచ్చుఁ
 దనదువిభుని వేరుతరుణిచేతికి నిచ్చి
 తాళ వశమె యెట్టిదానికై న.

116

సీ. నాతి యింతకు మున్నె ♦ నాసామిమధురాధ
 రామృతమ్మును జూఱ ♦ లాడ కున్నె
 యతివ యింతకు మున్నె ♦ హరివిప్పటురమ్మపై
 గుబ్బలకసి దీఱు ♦ గ్రుమ్మ కున్నె
 రమణి యింతకు మున్నె ♦ రమణకౌఁగిటఁజేరి
 పారావతధ్వజుల్ ♦ పలుక కున్నె
 చాన యింతకు మున్నె ♦ శౌరి పైకొన వెను
 దియ్యక యెదురొత్తు ♦ లియ్య కున్నె

తే. గీ. మున్నె యది జాణ సిగ్గుచే ♦ నున్నుఁ గాని
 విభుఁడు వగఁ జేసి తనువ్రీడ ♦ వీడఁజేసి

చేరఁగాఁ దీసి యందందుఁ ♦ జేయివేసి

కొమ్మ నిటమున్నె తా దిద్దు ♦ కొనక యున్నె. 117

కం. అని చింతింపుచు నచ్చటఁ

గనువిలుతునిబారి కలికి ♦ కను మూయక లో

వనరుచు నుండెను రాధిక

వనరుహదళనయనుఁ డచట ♦ వనితామణితోన్. 118

కం. చెలియా వింటినె రాధా

జలజేక్షణమాట లెల్లఁ ♦ జక్కఁగ ననినన్

గలకంఠీమణి సిగ్గునఁ

దల వంచుకొనంగఁ జూచి ♦ దయ దై వారన్. 119

సీ. చిన్ననాఁటనె చెట్కిఁ ♦ జేసితి మెడ లేక

మన కేటిసిగ్గులే ♦ మధురవాణి

నేఁ బల్కఁగా లేదె ♦ నినుఁ జూచి ననుఁజూచి

యీవేళ మాటాడ ♦ విందువడన

కూడి యిన్నా ళ్భాట ♦ లాడమో యెటుపోయె

దాయాట లీయాట ♦ లంబుజాక్షి

పోనిపోనీ నేను ♦ బొరుగుారివాడనా

నీకు మేనరికంబు ♦ నీలవేణి

తే. గీ. యళుకు లేటికె ననుఁ జూచి ♦ కులుకులాడి

మోముఁ జూడవె మో మెత్తి ♦ మోహనాంగి

ముద్దుగా ముద్దు లియ్యవె ♦ ముద్దుగుమ్మ

మాటు కేగకె నాయాన ♦ మందయాన. 120

కం. మనరాధ దెలిపె నేటికి

ననువుగ నాల్మగనియాట ♦ లాడక యున్నన్

మనసిజభూతము వెఱపుం

గనిపించు నటంచు వేగఁ ♦ గదియుద మబలా. 121

కం. చన దిటు లూరక యుండఁగఁ

గనువినుదయ్యంబు గదుమఁగఱ వచ్చినయా

వెనుక నెటు దాగువారము

మనసిగ్గులు దాని నెదిరి ♦ మార్కొన వనుచున్. 122

చ. గమగమతావులం గులుకు♦కప్పరబాగము లిచ్చి వేడ్కతో
 సమముగఁ గ్రొత్త ముత్తి యపు♦నన్నపుసున్నముఁ బెట్టి చొక్కపుం
 దమలపుటాకుఁ జుట్టి వని♦తామణిచేతి కొసంగఁ బోవువోఁ
 గొమిరె నయంబుతోఁ గొనిన ♦ గోపకులాభరణుడు ప్రేమతోన్. 123

సీ. ఉసికొల్పి వంచించి ♦ దుసుకులచనుదోయి
 చేనంట నమ్మ నొచ్చినె యనును
 మొనసి యేమరఁ జేసి ♦ మో వాన గమకింప
 వడి సుల్కి కరపల్లవములఁ గప్ప
 నల్లందులకుఁ జొచ్చి ♦ యటు నీవి వదలింప
 మిట్టిమీ నై బెట్టు ♦ కొట్టుకాడు
 విభుఁ డందుఁ జెనకీ తా ♦ వికవికనవ్వువో
 నటు గిరుక్కున మళ్ళి ♦ యలుక నించు

తే. గీ. తను గురించినఁ గని తన♦కనులు మూయుఁ
 గవకవల్ నించువో వ్రేళ్ళు ♦ చెవులఁ జొనుపు
 కొను నిళామానినియు ముగ్ధ♦తనముఁ బూని
 రాజగోపాలసంగమా♦రంభ వేళ. 124

వ. అంత. 125

ఉ. ముద్దులబెట్టు కొంత జిగి♦మోముగదింపుల వింత మోహపుణ్
 సుద్దులచే రవంత తెలి♦చూపుల నంత విరాళిచేతలం
 బద్దుల సుంత పావురపు♦పల్కులు పల్కి కలంతసిగ్గు పో
 దిద్దు మురారి నారి నటు ♦ తెప్పనఁ బై కొని మోవి యానుచున్ 126

మ. అలరు ల్వాడ రుమాల వీడ నెడపై ♦ హారాళు లల్లాడఁ ద
 ఘ్నలచౌక ట్లసియాడఁ బౌపురపుఁబల్కుల్ పల్కుచున్ గుల్కుచున్
 బలుజోకొట్టుచు మబ్బుదట్టుచును బై ♦ పై నిక్కుచున్ సొక్కుచున్
 గళ లెల్ల న్గఱిగించి 'యేలె సాగయం ♦ గంజాస్తుకయ్యంబునన్. 127

చ. గొనకొనుసిగు మోహమును ♦ గూడఁగ నొక్కటి కొక్క టెక్కుడై
 పెనఁగొను కేలు మోముపయిఁ ♦ బెట్టుక మెల్లన వ్రేళ్ళనందులన్
 గనుఁగవ రెప్ప లార్పక యెఁగాదిగఁ గన్గొనె శౌరివక్త్రమున్
 మనసిజకేళినై పుణిని ♦ మానక మానిని యప్పు డెంతయున్. 128

చ. ఉలుకును గొట్టుకాడు నగు ♦ నూర్పు లడంపుచు నూర కుండు లోఁ
 గలఁగును బల్కుఁబోవుఁ దటఁకాపడుఁ గన్గొనుఁ గన్మొగుడ్చు మైఁ
 బులకలు దార్చు గ్రుక్కు లిడు ♦ బొమ్మెల మై మరచున్ సుఖోన్నతిం
 దలకొని పారవశ్యమునఁ ♦ దామరసాక్షి య దేమి చెప్పదున్. 129

సీ. మో మొకించుక యెత్తి ♦ మోవి యానఁగ నొత్తి
 యది యిది చాలించి ♦ యట్టె యుండుఁ
 గౌఁగిలింపఁగఁ జూచి ♦ కరపద్మములఁజూచి
 యందు కిందుకుఁ బోక ♦ యట్టె యుండుఁ
 జనులఁ గ్రుమ్మఁగఁ గోరి ♦ సరస మెల్లనఁజేరి
 యవల కీవల కేగ ♦ కట్టె యుండుఁ
 బారుపరితి కెచ్చి ♦ పైకొన గమకించి
 యటు నిటులను జేయ ♦ కట్టె యుండు.

తే. గీ. ముద్దు లిడ వచ్చి యందందుఁ ♦ బ్రొద్దు పుచ్చుఁ
 బలుకఁగా మీఱు నెలు గెత్తి ♦ కలఁకఁబాఱు
 విడె మొసఁగఁ బోవు సగమాకు ♦ మడిచి మానుఁ
 దీరి తీరనిసిగ్గునఁ ♦ దెఱవ యపుడు. 130

వ. ఇ ట్లనేకవిధంబుల నిశామాధవులు భంగరానంగసంగరక్రీడా
 పరవశు లై యున్నయెడ. 131

చ. భువి బధికాళి యాత్రలకుఁ ♦ బోవఁగ నై స్థికవిప్రసంఘముల్
 జవమున లేచి తానములు ♦ సల్ప రతాంతరసుప్త దంపతుల్
 గవిసి రమింప వేళ యిది ♦ గాదె యటంచుఁ ద్రిభంగుల న్నైరా
 హవణికె నుగ్గడించెఁ జరఁణాయుధబోధకయూధ ముద్ధతిన్. 132

ఉ. అంతట దిగునన్ బరువు ♦ నంటక లేచి పయంట దిద్దుచున్
 వంతను గొంత దాచి బలఁవంతపుహఁయి రవంత పూని చె
 ల్మింతులు చెంతలం బిలువ ♦ కేగిన దేమొ యటంచు నల్క రాఁ
 గంతునితండ్రిని న్గదియఁగాఁ జని రాధిక తల్పుతట్టినన్. 133

తే గీ. 1చేరి యందాఁక వారు చౌశీతిబంధ
 2గతులఁ బెనఁగి చాలక పునాఁరతులఁగలసి
 బడలికలు దీఱ నొక్కొంత ♦ పవ్వళించి
 మదవతీకృష్ణు లప్పడు ♦ నిదురలేచి. 134

సీ. మిసిమిచెక్కులఁ దమ్మఁరసము నాధుఁడు పెంపఁ
 బికవాణిమోవి కాఁటుకను బెంపఁ
 జెదరిన ముంగురుల్ ♦ శ్రీనివాసుఁడు దిద్దఁ
 గాంత జారినతిలఁకంబు దిద్ద
 నలగోరువంకల ♦ నతఁడు కుంకుమ నించ
 గలికి పల్లటికిఁ ♦ గపుర ముంచఁ
 గప్పపెన్నెరికొప్పు ♦ కాంతుఁ డల్లనఁ బౌపఁ
 జెలియ హారావశల్ ♦ చిక్కుఁ బౌపఁ

తే. గీ. జుట్టి సగమాకు నోటికి ♦ సుదతి యొసఁగ
 మరలిమురవై రి కొఱికినఁమఱువులొసఁగ
 నట్టియెడ రాధకరకంకఁణాళి ఘల్లు
 రనఁగ వినె నుల్లములు ఝల్లు ♦ మనఁగ నులికి. 135

1. చేరి యందాఁకఁ బెనఁగు చౌశీతిబంధ. [మూ].

2. రతులుచాలక మఱి పునాఁరతులఁగలసి. [మూ.]

తే. గీ. కలికి వే లేచి గడ దీసి ♦ తలుపు దెఱవ
 శౌరి రమ్మన రాధిక ♦ చేరఁ బోవు
 నంతకును మున్నె హరిచెవి ♦ చెంతఁ జేరి
 చెలువు చిలుకఁగ ననె నాతి ♦ చేతిచిలుక.

136

సీ. నాతికీల్గొప్పన ♦ నల్లకల్వలు గావు
 విరవాదిశరము లో ♦ సరసిజాక్ష
 నెలఁతనాసికయందు ♦ నీలంపుమణి గాదు
 ముక్కరముత్యంబు ♦ మురవిఫాల
 వనితపాలిండ్లపై ♦ వలచుకస్తురి గాదు
 మలయజపంకంబు ♦ మదనజనక
 తరుణినెమ్మేనఁ గ ♦ దంబపుప్పొడి గాదు
 వెలిదమ్మిపుప్పొడి ♦ విమలచరిత

తే. గీ. మరునిశరవహ్ని దరికొని ♦ మదిని బాదలి
 వెలికి విసరంగ దాని లో ♦ పల నడంచి
 యిదిగొ వచ్చెను బరితాప ♦ మడఁప ఘనుండ
 వీ వటంచును రాధ యి ♦ దెంతధీర.

137

చ. జలరుహపత్రనేత్ర విను ♦ చందనగంధవిరాళి యెంతో మై
 నిలఁ గలసామ్ము లంగజుని ♦ యింగలమందుఁ గరంగి పూదె లై
 మిలమిల డొల్లి రాఁ జెలులు ♦ మిల్లురుబూచు లటంచుఁ బట్టి చే
 తులు సెగ లంటి పొక్క వెత ♦ తో విదలింతురు మిట్టమీను లై. 138

తే. గీ. లేమకును నీవు పొత్తున ♦ లేనియట్టి
 వాసరము లెల్ల శ్రీహరి ♦ వాసరములు
 మానినికి నీవు ప్రక్కను ♦ లేనియట్టి
 రాతి రెల్లను మఱి శివ ♦ రాతి యరయ.

139

కం. కన లేదో విన లేదో

కనులార న్నీనులారఁ ♦ గాంతులు కాంతల్

ఘనవిరహాగ్నిని స్రుక్కగఁ
 గన విన లే దిట్టివలపు ♦ కంజదళాక్షా. 140

కం. అనిపలుకు చిలుకపలుకులు
 విను వనజదళాక్షుఁ జేరి ♦ వేడ్కను రాధా
 ఘనవేణి యిళను జూపుచుఁ
 దనదగుప్రేమాతిశయము ♦ దనరఁగ నగుచున్. 141

సీ. చిగురాకుజిగి నూకు ♦ చెలియకెమ్మోవికా
 గజబిజిమొనపంటి ♦ గంటు లెల్ల
 ననచెండులను జెండు ♦ నాతిలేజనులకా
 కఱకుగోటిపిరంగి ♦ నఱుకు లెల్ల
 నునునాచులను నేచు ♦ వనితపెన్నెరులకా
 కక్కసం బగుపెక్కు ♦ చిక్కు లెల్ల
 మరువంపుగురి దింపు ♦ మగువనెమ్మేనికా
 విడువనిమరుసాము ♦ బడలి కెల్ల

తే. గీ. నకట మగలకుఁ దమయక్క ♦ రై నజాలు
 నబలలా గెంచి లాలించ ♦ రనుచు నిళకు
 వగచుగతి రాధ తనలోని ♦ వంతఁ డెలియఁ
 జేసి శౌరికి నన్యాప ♦ దేశముగను. 142

చ. అది విని శౌరి రాధకర ♦ మల్లనఁ బట్టి బిరాన చేసరాల్
 గుదురుగఁ గంకణంబులును ♦ గూడఁగ ఘల్లుమటంచు మ్రోయఁగాఁ
 గదియఁగఁ దీసిన న్గలికి ♦ కాంతునిపేరెద వ్రాలె నంతలో
 గుదిగొనుసిగ్గుచే నిళయు ♦ గొబ్బునఁ జాటున కేగె నవ్వుచున్. 143

తే. గీ. మాయురే బొబ్బ హాయిరే ♦ మజ్జు భళిరె
 కలిసి విరిశయ్య మత్తేభ ♦ ములవితాన
 నీడు లే దని వలపుల ♦ జేఁడు పొగడ
 నపుడు వారిర్వ రాకయ్య ♦ మందుకొనిరి. 144

వ. ఇట్లు విడిచిబడి.

145

సీ. కొసరుపల్కులఁ గ్రమ్మిఁ ♦ గోటికత్తులఁ జమ్మి
 కాసెలోఁ జెయి వేసి ♦ కదియఁదీసి
 కన్నాత లాలించి ♦ కౌఁగిటఁ గదియించి
 సరిబిత్తలల నెత్తి ♦ చనులనొత్తి
 యల్లందులకుఁ జొచ్చి ♦ కల్లమ్ములకు వచ్చి
 మెఱుఁగుచెక్కిలి గొట్టి ♦ కురులు పట్టి
 తొడకంబముల నాని ♦ తోపునూకుల నూని
 సందుచేసుక నొక్కి ♦ ముందు కెక్కి

తే. గీ. యదలుపులు కేలుగొట్లు నెఁయ్యంపుతిట్లు
 గళరవంబులు దుడుకులు ♦ చెలఁగ రాధ
 మాధవుండును గడిదేరి ♦ మారుసాము
 హాయిగాఁ జేసి సరిగెల్పు ♦ లంది రపుడు.

146

వ. అంత రాధాకృష్ణులు పరస్పరము సంభాషించి రది యెట్లనిన.

సీ. మగడ యాపని దీతఁ ♦ మఱియొక యాటాడి
 నాకును గట్టిగా ♦ న్యాయ మొసఁగి
 పొలఁతి నీపెందొడఁపుణ్యంబు నా కందె
 లేతచిన్నది వట్టిఁరోత నాకు
 నీకు దానికి నింతఁసేస్తమాయెను గృష్ణ
 పొంతగా నినుఁ గూడి ♦ యింత బాగ
 చెలియ నిమ్మళముగఁ ♦ జేసితివో లేక
 యది చేసెనో నన్ను ♦ నడుగ వలదు

తే. గీ. బాగుబా గన గట్టిగాఁ ♦ బని యొసంగ
 నియ్యరా కృష్ణ నాకును ♦ నిమ్ముగాను
 శీవి వయసున గుణమున ♦ నీవె పెద్ద
 రయము రయమునఁ గావింపు ♦ రతిని రాధ.

148

సీ. అధరామృతంబు నీ ♦ వానితివో కృష్ణ
 యది లేజగురువగ ♦ రంతె రాధ
 కఠినస్తనము లెదఁ ♦ గలఁచితివో కృష్ణ
 యవి లేతలికుచంబు ♦ లంతె రాధ
 లలితోరు లూరుల ♦ మెలఁచితివో కృష్ణ
 యవియనంటులత్వక్కు ♦ లంతె రాధ
 లీలాంగములు కౌఁగి ♦ లించితివో కృష్ణ
 యవి ననలతకూన ♦ లంతె రాధ

తే. గీ. చతురసమరతిసుఖ మొనఁర్చితివో కృష్ణ
 నవనమాగమమున సౌఖ్య ♦ మవునె రాధ
 యుపరతుల నిన్నుఁ గూడెనే ♦ మోయి కృష్ణ
 యాచమత్కృతి ముగ్ధ కెట్లబ్బు రాధ.

149

వ. ఆసమయమునందు.

150

సీ. కాలివాల్పిట్టల ♦ కలకలంబులు మీఱఁ
 బగడకన్గలయొజ్జ ♦ బయలుదేఱ
 నెలరాజు పశ్చిమా ♦ చలరాజముం జేరె
 బలుచంద్రకాంతపు ♦ శిలలు వేరెఁ
 దారకాగణముల ♦ తఱుకు లెఱడ జాతె
 దీపంబు లెల్లను ♦ తెల్లఁబాతె
 నతనుఁడు రే యెల్ల ♦ ననిఁ జేసి వేసారె
 ధర వియోగులపరి ♦ తాప మాతెఁ

తే. గీ. దమ్ము లలరారెఁ గలువలతావు దీఱఁ
 గోకములు తేఱను జకోర ♦ కులము తారె
 నినుడు గడిదేతె నిరులు మొయిండ్లఁ దూఱఁ
 దెలివి చేకూఱె భల్లునఁ ♦ దెల్లవాతె.

151

మ. యమునాతీరవిహార హారసదృశో ద్యుత్క్రియై సంభార భా
 రమణీయాకృతిమార మారసికతా ప్రావీణ్యసంసార సా
 రమరందోక్తి విచార చారణనుత ప్రఖ్యాతవిస్తార తా
 రమహీభృతృమధీర ధీరమునివా రాధార రాధారతా.

152

కం. ధీరాళిమతోద్ధారా
 ధారావర కృతమత దానవవారా
 వారాశినిభ గభీరా
 భీరాహిత్యామరాది విశ్రుతధీరా.

152

మాలిని. కలికలుషవిఫాలా కాంచనోద్భాసిచేలా
 గళధృతవనమాలా కాంతరాధావిలోలా
 బలభిదుపలసీలా పాండవత్రాణశీలా
 తిలకితగుణజాలా దేవకీదేవిబాలా.

154

గద్యము. ఇది శ్రీచిన్నికృష్ణకరుణాకటాక్షవీక్షణక్షణప్రవర్ధమానానూన
 శృంగారరసప్రధాన సంగీతసాహిత్యభరతశాస్త్రాదివిద్యాపారంగత
 శ్రీమత్తిరుమలతాతయాచార్య పాదారవిందమిళిందాయ
 మానమానసచోళసింహాసనాధ్యక్షప్రతాపసింహ
 మహారాజ బహూక్యతానేకచామీకరాం
 బరాభరణ ముత్యాలుగర్భశుక్తిముక్తా
 యమాన ముద్దుపళని ప్రణీతంబైన
 రాధికాసాంత్వనం బసుశృంగార
 ప్రబంధంబునందుఁ బ్రథమా
 శ్వాసము.

(ఇళాదేవీయ మనునామాంతరముగల)

రా ధి కా సాం త్వ న ము.

—♦ ద్వి తీ యా శ్వా స ము. ♦—

రాధామధురాధర

సారామృతపానచతుర ♦ సద్గుణహారా

పారావారవిహారా

భారతసఖ చిన్నికృష్ణ ♦ పాలితకృష్ణా. 1

తే. గీ. అవధరింపుము దేవది♦వ్యాసుభావ

వ్యాసమునిసూతి జనక భూ♦విభూనిఁ జూచి

చొక్కటపుజీనిచక్కెర♦యుక్కెరలకు

నెక్కు డై మించు నుడిచవు♦లెక్కఁ బలికె. 2

కం. అటు లారాధిక గోపీ

విటు నటు రతికేళి నేలి ♦ విడువంగ నిలా

కుటిలాలకఁ జేరి తనదు

కుటిలత్వ మెఱుంగనీక ♦కూరిమి చెలఁగన్. 3

తే. గీ. నిను మిగుల గాసి యిడె నని ♦ నే మురారి
 నెనసి పైకొని దండింప ♦ నీవు నిదియె
 నందుచేసుక యెచటికి ♦ జరిగి తనుచు
 నిశను జేపట్టుకొని రాధ ♦ యింటి కేగె.

4

వ. అప్పుడు.

5

సీ. మహితగండసలీ ♦ మకరికాపత్రికల్
 మొసలివాపోగుల ♦ పసలు దెలుప
 మెఱుఁగుచనొనఁ గ్రమ్మి ♦ మెఱయుతమ్మరసంబు
 పలుతరకొస్తుభ ♦ ప్రభ ఘటిల్లఁ
 దలిరువారెర నొప్పు ♦ బలుకెంపు లలవేణు
 వివరంపునొక్కుల ♦ విధ మెసంగ
 నలిగి వెన్నునఁ గుల్కు ♦ తెలిముత్తి యపుజడ
 పన్నగతల్పంబు ♦ చెన్ను దనర

తే. గీ. హారగతి మణిశ్రీవత్స ♦ సారకాంతి
 దశదిశల్ నిండ రాధికా ♦ తరుణితోడ
 శౌరిసారూప్య మంది యిల్ ♦ చేర వచ్చు
 నిశను గన్గొని యలివేణు ♦ లిట్టు లనిరి.

6

సీ. మనిసికాటున కెందు ♦ మందు లే దందురు
 మంచిది ఘనసార ♦ ముంచరమ్మ
 చిఱుగోటిపోటులు ♦ సెలవారు నందురు
 పునుగుకుంకుమ గూర్చి ♦ పూయరమ్మ
 తొడసాముచేఁ గండ ♦ లెడ గట్టు నందురు
 చలువగొజ్జఁగినీట ♦ జవరరమ్మ
 వలపుచెమ్మట లింకఁ ♦ జలి పట్టు నందురు
 కలపంబు నెనయించి ♦ యలదరమ్మ

తే. గీ. కమ్మవిలుకానియేనుఁగు ♦ గున్న బడలెఁ
 దళుకుఁజెక్కుల సాంకవ ♦ తెల ముంచి

యలరుమందులపొడిఁ బూసి ♦ యలుపుదీఱ
మేటితాంబూలకవళంబు ♦ మేపరమ్మ

7

కం. అని మిగులవగలఁ బల్కుచు

ఘనతరసురతాంతతాంత ♦ కాంతామణికిన్
మనసిజశాస్త్రక్రమమునఁ

దనువలయిక దీర్చి రంతఁ ♦ దద్దయు వేడ్కన్.

8

చ. అలరులమోవికాటు పస ♦ పంటినదుప్పటిసీటు చెక్కులన్

విలసిలుతమ్ముముద్దు జిగివెన్నునఁ గీల్జడదద్దు కన్నులన్

నెలకొనునిద్రసాక్కు మెడ ♦ నెక్కొనుగాజులనొక్కు లెంతయున్

వెలయఁగఁ గేళిమందిరము ♦ వెల్వడె మన్మథమన్మథుం డొగిన్

9

తే. గీ. ఇటుల వెలువడి మజ్జనఁగృహముఁజేరి

చలువగొజంగినీటిచే ♦ జలక మాడి

వలువలుధరించి కలపముల్ ♦ గలయఁబూసి

యతివ వడ్డింప దివ్యాన్న ♦ మారగించి.

10

చ. పడఁతి యొకర్తు కెంపురవఁపావలు వెట్ట లతాంగి యొర్తు పా

వడఁ గొని వీవ నొక్కమదఁవారణగామిని తావికప్రపున్

విడె మొసఁగన్ మఱొక్కనవఁసీరదవేణి కళాచిఁ బూనఁగా

నడిదము కేడెముం గొనుచు ♦ నంగన యొక్కతె వెంటఁ గొల్వఁగన్.

సీ. మగరాలకంబాల ♦ నొగి యంత్రపాంచాలి

కలు మీటువీణెలఁగులుకు రాగ

ముల సొక్కి తల లూఁచుఁజిలుగుబంగరుసీటు

వ్రాఁతచిత్తరుబొమ్మలను గురించి

యొరలెడుచిలుకలఁగొరవంకలనునవ్వు

నిలువినగవులో ♦ యివి యనఁదగు

ముత్తయంబులతీఁగెఁముడికట్టుపనులఘాం.

బట్టుమేల్ కట్టుల ♦ వఱలు విరుల

సరులమూఁగెడుతేంట్లఁగరులమొయి శృని
యాడునాఁడునెమళ్ళఁయడుగుటందె

తే. గీ. లందుఁదగురొదరతినాద • మనుచు నెపుడు
నిలువుటద్దాలవడకిళ్ళ • నలరుగూండ్ల
రమణఁ బలికెఱుపారావఁతముల నెసఁగు
రాధికామణిమణిసౌధఁరాజమునను. 12

తే. గీ. చేరి 'యట వింతపనులచే • జెలువు గులుకు
చలువచప్పరకోళ్ళమఁచంబుమీఁది
యంచరెక్కలసెజ్జపై • నలరుముత్తి
యంపులోడునఁ దగఁ జేరి • హఠాసు మీఱి. 13

తే. గీ. అండ నటు నిల్చియిళ ముత్తిఁయంపుసున్న
మిడినతమలపుటాకులఁమడుపు లియ్యఁ
గదిసి రాధిక తనచనుఁగవకుఁ బులక
లమరఁ జాచినపాదపఁదృముల నొత్త. 14

సీ. తంబుర మీటి గీఁతంబు పాడుచు నొక్క
మధురోష్ఠి సరిగమఁపధని యనఁగ
జగ్గుచొకల్లను • నుగ్గడింపుచు నొక్క
చక్కెరబొమ్మ తఁద్దిక్కుమనఁగ
గుజరాతిజక్కీణీఁకోపు లాడుచు నొక్క
భామిని జీవునఁల్లా మనంగ
బిరుదుకై వారము • ల్పేర్మి సేయుచు నొక్క
సరసిజానన జయఁజయ యనంగఁ

తే. గీ. జంద్రబింబాస్య యొకతె హెఁచ్చరిక దెలుపఁ
జెలియ యొక్కతె సందడి • దొలఁగఁ జేయ
నందఱకు నన్నివగల నాఁనంద మిడుచు
నిండుకొలు వుండె యదువంశఁమండనుండు. 15

చ. అపుడు పయఃపయోధిమణి యల్లునిఁ బిల్వఁగ నెమ్మిఁ గోరి న
 ద్విపులకులప్రదీపకుఁడు ♦ విశ్రుతకీర్తి యశోదతోడఁబు
 ట్టపరిమితప్రభావజనఁకాధిపుమన్ననఁ గొన్న కుంభకుం
 డుపగతహర్షుఁడై వరుస ♦ లొప్పఁగ వచ్చెను నందుఁకెంతకున్. 16

కం. వచ్చినమఱదిని గని ముద
 మెచ్చఁగ వడి లేచి కౌఁగి ♦ లిచ్చి సమానం
 బచ్చుపడఁ బసిఁడిగద్దియ
 నిచ్చి రహి న్నందుఁ డతని ♦ నీక్షించి దయన్. 17

ఉ. వచ్చినకార్య మే మనుచుఁ ♦ బల్కిన నాతఁడు కూఁతు నల్లునిన్
 మచ్చికఁ బంపఁగా వలయు ♦ మా సదనంబున కన్న, రాధతోఁ
 జెచ్చెర నెచ్చరించి యటు ♦ చేయుదు నం చని నందుఁ డాడఁగా,
 నచ్చెలియింటికిం జనె నిశాబ్జదళాక్షినిఁ గన్నతండ్రియన్. 18

వ. ఇట్లు చనునెడ నాళీజనంబులవలనఁ దదాగమనం బాలకించి
 యవ్వీరించిగురుం డుదంచితముదం బెదం గదుర నెదుర్కొని ప్రణమిల్లి
 యవ్వల వత్ల జునిదీవనలం జెందిన వేడుకఁ దోడుకొని తెచ్చి హెచ్చు
 పచ్చరాగద్దియ నుంచిన నతం డందు వసించి రాధావధూరత్నంబుతోనం
 గురియించి యిశామాధవులదోడ్కొని మానివాసంబుకునకు నీవు రావల
 యు నన నాపనజానన యయ్యా నన్నడుగం బని యేమి యయ్యిళయు
 నేనును మీ కొక్కరూప కాదె న స్పిలువ వలయునే వలసినప్పడు వచ్చెద
 నిప్పడివ్వధూవరులఁ బిలుచుకొని చనుం డని పనిచిన వారలం దోడ్కొని
 నిజమనోరథంబీడేర రథం బారోహించి యాభీరవీరు లపారాయుధపాణు లై
 బలసి నలువంకలంగొలువ నమితానందంబును జెంది నందుమఱంది నిజమంది
 రంబునకుం జని సుఖంబుండై సంత నిచ్చట. 19

సీ. పద్మాక్షుఁడును దాను ♦ బవళించుపడకయి
 ల్లని కను ల్కటికచీఁకటులు గ్రమ్మ
 నెడలేక మురవై రి ♦ నెనయుముచ్చట లెంచి
 పగిలి గుండియ వకావకలు గాఁగ

శ్రీకృష్ణుచేఁ గొనుఁచిలుకపల్కులు విని
 గుమ్ముగు మ్మని చెవుల్ ♦ దిమ్ముగొనఁగ
 హరిభోగ్యవస్తువు ♦ లందందసోఁకిన
 నెమ్మేను ఝుమ్మని ♦ సొమ్మసిల్ల

తే. గీ. నిప్పద్రోక్కినకీతిని ♦ నిలువ దెచట
 గాము సోఁకినమాదిరిఁ ♦ గలువరించు
 విరిగి తల మిన్ను పడినట్లు ♦ విన్నవోవు
 భావజునిధాటి కలికి రాఁధావధూటి.

20

సీ. వెన్నెలచిచ్చులు ♦ వెదఁజల్లు రేరాజు
 కిరణంపుగుంపుల ♦ సారిగి సారిగి
 యమధనుష్టంకార ♦ మన మీఱుతేఁటిఝుం
 కారంబులకుఁ జాలఁ ♦ దారి తారి
 రాహుఘాత్కారంబులను మించి చనుదెంచు
 మలయానిలునిధాటి ♦ కళికి యళికి
 యురుమనిపిడుగు లై ♦ యొడలు చిల్లులు వోవఁ
 బడుమరుకోలల ♦ బడలి బడలి

తే. గీ. వదరుచిలుకలకూతకు ♦ బెదరి బెదరి
 పలుకుబకదారిపిట్టల ♦ కులికి యులికి
 తల్లడిల్లుచు వడిఁ బడఁకిల్లు జేరి
 మరులుకొని చాన తనదునెమ్మనములోన.

21

వ. ఇ ట్లని వితర్కించె.

22

సీ. కలుగునా కన్నులకఱ వెల్లఁ దీఱంగఁ
 గమలాక్షునెమ్మోము ♦ గనుఁగొనంగ
 వేవేగ నబ్బునా ♦ వీనులవిందుగా
 దనుజారివేణునా ♦ దము వినంగ
 నలవడునా చేతు ♦ లతిపుణ్య మందంగ
 వాసుదేవాంఘ్రి సేవలఁ బెనంగ

దొరకునా నెమ్మేను ♦ పరవశ మందంగ
వటపత్రశాయికౌఁగిట మెలంగ

తే. గీ. నొదవునా గోపగోపికా♦నదయు నెనసి
యురుతరానందజలరాశి ♦ నోలలాడఁ
బ్రబల మగుమద్దశాపరం♦పర లవెట్లు
గాఁగ నున్నవొ యే నైతె ♦ కాన నకట. 23

తే. గీ. రాసిఁ జేసినశృంగార♦రస మనంగఁ
జక్షులకుఁ దోఁచుకరుణాతి♦శయ మనంగ
నొకటి యైనట్టిమన్నథా♦యుత మనంగఁ
బాలుచుగోపాలరూపంబుఁ♦బొగడవశవె. 24

కం. తమ్ములు శౌరిశ్రీపా
దమ్ములు మోదమ్ము లొదవుఁ ♦ దమ్ముల నెల్లన్
దమ్ము లనం దప మళినా
దమ్ములు వేదమ్ములు నిన♦దమ్ములు సలుపున్. 25

ఆ. వె. పుంగవములమీఁదఁ ♦ బులులును బులులపైఁ
గరులుఁ గరులపై ని ♦ హరులు గవియు
నందగోపసుతుని ♦ నడ కొకించుక సాటి
తాము తాము తాము ♦ తా మటంచు. 26

తే. గీ. దానవారాతినఖధాశ♦ధశ్యములును
బ్రపదరోచులు పదరుచుల్ ♦ పరిఢవిల్లె
నతనియడుగుల నొకటిగా ♦ నతిశయిల్లు
జాహ్నావీయమునాసర♦స్వతు లనంగ. 27

తే. గీ. తీర్థపాదునిశ్రీపాద ♦ తీర్థమందూఁ
గలకమరనక్రములు దేలి ♦ వెలికి వచ్చె
జోడుజోడుగ నన నీడు ♦ జోడు లేక
యతనిమీఁగాల్గుఁ జఱుదొడ ♦ లనువుమీఱు. 28

చ. సిరియును భూమినీశలును ♦ జెల్వగువల్లవపల్లవాధరల్
నిరతము లాలనల్ సలుప ♦ నిగ్గులు గుల్కెడుశౌరిజంఘలన్
గరకరిఁ జూచి మారజయ♦కాహళు లూఁదఁబడంగ నే మగున్
మొఱి లిషు టింతె కాని సరి♦పోలునె పోలిన బోలుఁ జెందవే. 29

కం. నాగారిగళముపైఁ దగు
నాగమదధ్వంసితోడలు ♦ నాగకరంబుల్
నాఁ గనుకని నగరే యెల
నాగలతో ధీరు లైన♦నాగరజనముల్. 30

ఆ. వె. కౌస్తుభంబుతోడఁ ♦ గనుపట్టు ఫణిరాజ
శాయిగళము శంఖు ♦ మాయె ననుచుఁ
గనకపటముతోడఁ ♦ దనరుగోపాలక
స్వామికటియుగంబు ♦ చక్ర మయ్యె. 31

తే. గీ. జానులను జేరుబాహుల♦సరవిఁజూచి
కనులు చెవులకు వివరింపఁ ♦ గదియువిత
పోలువు వినఁగోరి తల లెత్తె♦భుజము లటులఁ
గాన లే నై తి ననువంతఁ♦గౌనుచిక్కె. 32

తే. గీ. ముజ్జగంబులు వెన్నుని♦బొజ్జనున్న
తెఱఁగువివరించుదారి నాఁ ♦ ద్రివళు లమరుఁ
గదిసి వళిభంగములఁ దేలు♦కమల మనఁగ
నలువగుము లీనుకృష్ణుని♦నాభి దనరు. 33

ఆ. వె. శ్రీయుతంబు గాఁగఁ ♦ జిలువరాపడగయు
గందపట్టె లుండు♦కతనఁ దలుపు
హరియురంబునెదిరి♦శిరము వే వ్రక్క లై
మూలయింటిలోన ♦ మూఁతఁబడియె. 34

కం. కనుపసికాపుపడంతుల
చనుజక్కువ లలరఁ జేయు♦శౌరినఖంబుల్

చను నే నెల రేఖలు నా

ననుపమములు తత్సమంబు ♦ లవియే జగతిన్. 35

చ. ఖరమురకంసహంసనర ♦ కాదిసురారులప్రాణవాయువుల్
 పారిగొని దివ్యరత్నమయ ♦ ముద్రిక లొప్పెడిసోగవ్రేళ్లతో
 హరిభుజకాండముల్ చెలువ ♦ మందు శిరోమణు లంద మందఁగా
 మురు వగుపంచభోగయుత ♦ భోగుల సీగను శ్రీ లొసంగుచున్. 36

చ. శరణువారికి న్మృదువు ♦ శత్రులకు న్లఠినత్వ మిచ్చుఁ ద
 మ్రొఱుఁగనివీనిపల్లవము ♦ లే మెన యంచుఁ దలంచె నంచుఁగా
 మురు వగుదేవశాఖని సమూలముగాఁ బెకలించి తెచ్చి యా
 మురరిపు కేలుదోయి యిడె ♦ మున్నొక భామపెరంటిచెట్టుగన్. 37

ఉ. కోరినఁ గల్పశాఖ యొక ♦ కొన్ని ఫలంబుల నిచ్చు నల్పముల్
 కోరిక పార నిత్యఫల ♦ కోటుల నిచ్చు మురారిబాహువుల్
 సారెకు వాని వీని కెటు ♦ సాటి యనం దగు దీటు లేమిచే
 వారక పోల్తు రీకవులు ♦ వానికి వీనికిఁ దాఱుమాఱుగన్. 38

చ. అరయఁగ శంఖచక్రముల ♦ నంది సుగంధములం భరించి ప
 ల్మరు విను చిక్కినట్టిమహి ♦ మన్ ఘనసింధురనేవ్యమాన మై
 ధరణిధరత్వ మంది గిరి ♦ తద్భుజయుగ్మముమీఁద నెంతయున్
 సరిషడఁ బోరి యెత్తు వడె ♦ చాలక యా మురవై రిచేతనే. 39

చ. సరసులు మెచ్చుఁగాఁ దనరు ♦ శంఖ మనంతము పద్మయుగ్మమున్
 నరహరికంఠమధ్యనయ ♦ నంబులకు న్వేలగా వటన్నచో
 నరయఁగఁ బోకలా పిడికిల ♦ యొకచేర లటంచు నెంచగన్
 హరిహరి వారిమూఢమతి ♦ కాదియు నంతము గల్గ నేర్చునే. 40

తే. గీ. మారు డధరామృతం బెందు ♦ జాఱినీక
 కోరి పెట్టిననీలంపు ♦ కోర యనఁగ
 గొల్ల చెలియలసామ్ముగాఁ ♦ గొనుచుఁ దనరు
 మదనజనకుని చుబుకంబు ♦ మధుర మొదవు. 41

తే. గీ. కావి గా దది విడికెంపు♦దీవి గాని
 దీవి గా దది యమృతంపు♦బావి గాని
 బావి గా దది కపురంపు♦తావి గాని
 తావి గా దది శౌరికె♦మ్మోవి గాని. 42

కం. తేటలుగా జిగిముత్యపు
 పేటలుగాఁ బంచదార♦పేటలుగాఁ బూఁ
 దోఁటలుగా రాచిలుకల
 మాటలుగాఁ గంసవైరి♦మాటలు దనరున్. 43

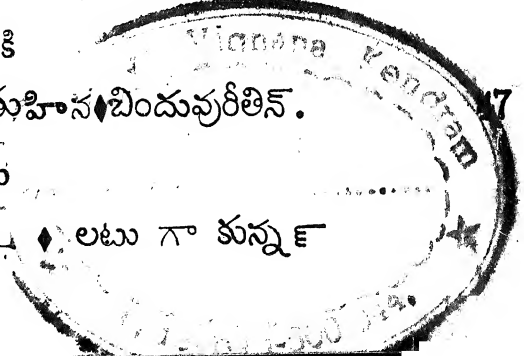
తే. గీ. శౌరిముఖచంద్రునకు సహ♦జంబులగుచుఁ
 దగియె నధరామృతస్ఫూర్తి♦మృగమదాంక
 మతులితకటాక్షశీతల ♦ మైసకళలు
 నవ్వువెన్నెల కువలయా♦నందగరిమ. 44

ఉ. మల్లెలు మొల్లమొగ్గలును ♦ మంకెనపువ్వు సువర్ణకోశమున్
 దెల్లనినవ్వు పల్వరుస ♦ తియ్యనివాతెర నిక్కుముక్కు నై
 యల్లకొన న్ముఖాబ్జమున ♦ నాతఁడు మాధవుడౌ తెఱింగి మే
 ల్చెల్లవె వీనికి న్బుధులు ♦ చెప్పెడియాసుమనోభిధానముల్. 45

చ. మురహారునాస నూఁదఁబడి ♦ పోయిననీలపువేణునాదమున్
 సరి గన తేక చేఁబడిన♦చంపకకాండవిలాససంపదన్
 నెరి గని కాదె పక్షిపతి ♦ నేర్పున ము క్కెడఁ జేసి తగ్గి త
 చ్చరణము లంది క్రిందుపడె ♦ సమ్మతి నెప్పడు వీఁపుఁ జూపుచున్.

కం. సరి లేనిశౌరినాసిక
 స్మరవనవంశంబు గాదె ♦ మఱి దానితుదన్
 వరముక్తాఫల మేటికి
 వెర వగుతిలపుష్పతుహిన♦బిందువరీతిన్.

కం. అద్దిర నిద్దపులద్దము
 లద్దనుజవిదారిచెక్కు ♦ లటు గా కున్నన్

సుద్దపుటద్భుతరసమున

కొద్దిక యె చూచువారి ♦ నొగి లోఁ గొనునే. 48

చ. జలజము కల్వ లొక్కదెస ♦ శౌరివిశాలవిలోచనంబులం
దుల గనఁ గోరి హంసతతిలో జలమందుఁ దపంబు నల్పఁగాఁ
గలిగెను దోసము న్బగలుఁ ♦ గ్రమ్మఱ నాకనుదోయి నెంచఁగా
జెలఁగెఁ బికస్వరం బమర ♦ శ్రీధరణీకరభూషణంబు లై. 49

కం. మురహారుని వంకబొమ్మలు

మరువిండ్ల కౌక యున్న ♦ మగువలమనముల్

మెఱుఁ గై నచూపుతూపులఁ

గురిసి విభేదించుదారి ♦ గొనునే జగతిన్. 50

తే. గీ. తనుఁ దలఁచి దీను లిషు మొఱల్వినఁగ లేక

యతులనవదివ్యసంపద ♦ లలరఁ జెలఁగు

శౌరివీనులు శ్రీలె పో ♦ సారె కటులఁ

గాక కనుదమ్ములటు మేలు ♦ గనఁగ నేల. 51

తే. గీ. శౌరిముఖసామ్యమును గోరి ♦ సారసారి

గట్టుపె నెక్కి తలక్రిందు ♦ గాఁగ నెంతో

కాఁకఁబడిపడి తనచేతఁ ♦ గాక కాదె

యతనుచిత్తానువత్తి యై ♦ యతిశయిల్లె. 52

చ. వల నగునబ్జరూపములఁ ♦ బాత్రము జ్యోతియుఁ గాఁగఁ జేసి య

వ్వలపుల తేనితండ్రి మొగఁవాసికి వాసిగ దృష్టి దీసినం

జెలిమి ఘటిల్ల నప్ప డొకఁచెల్వము గాంచి ఘనంబు మించి హం

సలకుఁ గలంగకే యుభయఁసంపద లందెఁ దమఃప్రసక్తిగాన్. 53

తే. గీ. ఇరులు గా వని నీలంపుఁసరులు గాని

సరులు గా వని మగతేటిఁగఱులు గాని

గలులు గా వవి మరువేటఁ యురులు గాని
యురులు గా వవి శౌరిముంఁ గురులు గాని.

54

సీ. ఈకప్పుపెన్నెరి ఁ కెన యానె సౌరముల్
నీలాంచలముపైని ఁ నెగడినంత
నీయెమ్మొక్కొమ్ముడి ఁ కెన యానె నునునాచు
యమునాజలంబులో ఁ నల్లినంత
నీనిడుకీలడ ఁ కెన యానె రాహువు
గురుతమోవిఖ్యాతిఁ ఁ గొన్నయంత
నీగొప్పకొప్పన ఁ కెన యానె శిఖకోటి
ఘనులతో బహుమైత్రిఁ ఁ గన్నయంత

తే. గీ. ననఁగ వలగట్టి మృదులత్వఁ మంది చిక్కుఁ
గొనక భంగ మై కొనసాగిఁ కనుల కెసఁగి
బెండుపడకయె యెపు డొక్కఁ దండి వన్నెఁ
జెందుగోపాలకస్వామిఁ చికురభరము.

55

సీ. శకటారినెమ్మొముఁ సరి యెందు లే దని
ద్వీజరాజుపై నానఁ ఁ బెట్ట వచ్చు
శౌరికన్నులతోడ ఁ సహ మెందు లే దని
తమ్ములఁ బడవైచి ఁ దాఁట వచ్చు
మరునికన్నయమోవిఁ సరి యెందు లే దని
యమృతంబుముందర ఁ నాడవచ్చుఁ
గ్రీడిబావయురంబుఁ జో డెందు లే దని
యాదిశేషునిఫణ ఁ మంట వచ్చు

తే. గీ. కంసరిపుమధ్యసామ్యంబుఁ గలుగ దనుచుఁ
జెప్పి హరిముందరనె బాసఁ సేయ వచ్చుఁ
గృష్ణదేవునిరూప మిం ఁ కెందు దొరకఁ
బో దటంచును నజు నై న ఁ ముట్ట వచ్చు.

56

కం. ఇల రాయరాయ లగుమా

యలరాయల నెంచి యూచ ధి కాచక మదిలో

నలరాయల నెలరాయల

వలరాయల నెన్న దృష్టిపాత్రలు గారే.

57

ఉ. ఆనడ లామెఱుంగుతోడ ధి లారసికత్వము లావిలాస మా

మేనిమెఱుంగు లామొలక ధి మీసఁపురంగులు నాబెడంగు లా

సూనశరాసతంత్రపరిధి ధి శోధన లామధురస్మితంబు లా

పూనికచొప్ప లాపలుకు ధి పోడిమి యానెఱజాణకే తగున్.

58

ఉ. మాటలు ముద్దుపద్దులును ధి మక్కువటెక్కులు మ్రొక్కుసొక్కులున్

గాటఁపుకొఁగిలింతలు వఁగల్ గిలిగింతలమీటువింతలున్

మాటికి మాటికి న్నలయు ధి మాలిమి మేలిమిఁ జూచినట్టియే

యాటది వాని వీడు నకటా కడురక్కసి నన్నుఁ దక్కఁగన్.

59

మ. అని చింతించుచు మించుఁబోఁడి తనకున్ ధి బ్రాణావనోదార మై

వనజస్యందమరందబిందువిలస ధి ద్వాగ్ధోరణీసార మై

యనవద్యాఖిలలోకవర్ణితమనో ధి జాకార మాకీరముం

గని తా ని ల్లన నూనసాయకశరా ధి ఘాతార్ చిత్రాబ్జ యై.

60

మ. ఇదిగో వచ్చెద నంచుఁ బోయె బహునా ధి శ్లేగై మహాబద్ధంబు లై

నదయుం డేటికి రాఁడు నాయెడఁ గటా ధి క్షం బెల్లఁ బో నాడెనో

మదిఁ దా వీడెనో కూడెనో యిళను రా ధి మా జీవ మూటాడెడిన్

మదనక్రూరదవానలం బదన మై ధి మై నంటఁగాఁ గీరమా.

61

ఉ. కంటికి నిద్ర రాదు విను ధి కాంతుని బాసిననాఁటినుండియున్

వంటక మింపు గాదు పెరఁవార్తలు వీనుల సోక లేదు నేఁ

డొంటిగఁ బ్రాదు పోదు మరు ధి లూరక యుండఁగ నీదు తొల్లియే

జంటఁ బెనంగువారిఁ గనఁ ధి జాలక చాల కరంగఁ గంటినో.

62

సీ. వానిమోమును జూచి ♦ నే నేల మరు లైతి
 జిగిగందమామపై ♦ వెగటు దోచ
 వానిమైసాగ సెంచి ♦ నే నేల వలచితిఁ
 గలువలపాన్పుపైఁ ♦ గనటు వొడమ
 వానినవ్వు దలంచి ♦ నే నేల చిక్కితిఁ
 జిక్కనిపాలపైఁ ♦ జేఁదు గొనఁగ
 వానిమా టాలించి ♦ నే నేల లో నైతిఁ
 జిలుకపల్కులపైని ♦ జల్క నమర

తే. గీ. వానివారెర నే నేల ♦ యానఁ గంటి
 జీనిచక్కెరయుక్కెర ♦¹లేని మాన
²నిందు కేమందు నేమందు ♦ నందితిందు
³నెపుడు హరిపొందు గనుఁగొందు ♦ నెట్టులుందు. 63

సీ. కనుఁగవ హరిమోము ♦ గనుఁగొననే కోరు
 వీనులు హరిమాట ♦ వినఁగఁ గోరు
 నాసిక హరిమేని ♦ వాసన ల్గొనఁ గోరు
 నధరంబు హరిమోవి ♦ యానఁ గోరుఁ
 జెక్కిలి హరిగోటి ♦ నొక్కుటెక్కులె కోరు
 గుబ్బలుహరిఱొమ్ముఁ ♦ గ్రుమ్ము గోరుఁ
 గరములు హరి నెంతొ ♦ కౌఁగింపఁగఁ గోరు
 మేను శ్రీహరిప్రక్క ♦ మెలఁగఁ గోరు

తే. గీ. నిన్నియొక్కొకటే కోరు ♦ నిదిగొ నాదు
 మనసు గోరెడికోరికెల్ ♦ మట్టులేవు
 మర్మమెందుకు మదనసా ♦ మ్రాజ్య మిచ్చి
 నెగడు హరియె యాయుర్దాయ ♦ మగుటశుకమ. 64

తే. గీ. మనసు కరఁగును హరిముద్దు ♦ మాట విన్న
 మోహ మెద నిండు హరినగు ♦ మోము గన్నఁ

1. లేనిమాలి. [మూ]. 2. తిందు కేమందు మదిని నానందమొందు. [మూ].
 3. దెపుడు. [మూ].

దమి చెలంగును హరిచెంత ♦ నిమిష మున్న
మరువ వచ్చు నె యెవరెంత ♦ మరువుమనిన. 65

సీ. హరిపేరురముఁ జూచి♦నంతఁ జన్లుబ్బలు
సిగ్గుమాలుచు రైక ♦ చిటుల నుబ్బుఁ
బసిగాపురాయల♦పల్కు విన్నంతనే
వీనుల కమృతంబు♦విందు లగును
మీనాంకుతండ్రినె♦మ్మెను సోకినయంతఁ
బులకలు తను వెల్ల ♦ మొలక లెత్తుఁ
గమలాయతాక్షుని ♦ గదిసి పైకొన్నంతఁ
దమి నిండి తండోప♦తండ మగును

తే. గీ. నందనందనుఁ డబ్బెనా ♦ నవనిధాన
ములును దక్కినచందానఁ ♦ జెలఁగుఁ జిత్త
మామనోహరుఁ బాసి నేఁ ♦ డడల వ్రాసె
నొర తలవ్రాఁత తలకొట్ల♦మారిధాత. 66

కం. చెలువుని గన్గొనుటకు నా
పలుకునఁ జని చిక్కె నేమొ ♦ పరిపరిగతులన్
బిలిచిన రా దిచ్చటికిం
జెలిమి గలుగునాదుమనసు♦చెలి యోచిలుకా. 67

కం. వీడుదు బంధుల మగనిన్
వీడుదు ధనధాన్య గేహ♦విభవము లెల్లన్
వీడుదుఁ బ్రాణము లొడలన్
వీడంగాఁ జాల హరిని ♦ వే యన నేలా. 68

ఉ. ఎంతని విన్నవెంతు హృదయేశుఁ డొసర్చినవెంత లన్నియుం
జిత కెడంబు లాయె మును ♦ చేసినబాసలు దప్ప లాయె న
న్నింతులు నవ్వ నాయె వెత ♦ లెందు వెలి న్విడఁ గూడ దాయె నే
నెంతయుఁ డార నాయె నిక ♦ నేటికి మాటలు ముద్దుకీరమా. 69

కం. కల గంటి నిన్ను రాతిరి

1 కలకంఠిని గూడి హరికిఁ ♦ గరకరినాపైఁ

2 గల కంటినగతి నిదిగో

కలకంఠధ్వనులు కర్ణ ♦ కాండము లయ్యెన్.

70

ఉ. కావునఁ బోయి నీ విపుడు ♦ గావుము శౌరిని దెచ్చి కూర్చి వే
గావుగ నన్ను వే గదిసి ♦ కాయజుఁ డెంతయుఁ బంతగించె లో
జీవము లావలించెఁ దమి ♦ సిగ్గు నడంచె విరాళి మించె మై
దీవె చలించె దాయ యము ♦ దేవుఁడు నన్నిటు ముంచెఁ గీరమా.

సీ. నాకృష్ణదేవుని ♦ నాముద్దుసామిని

నాచక్కనయ్యను ♦ నాదుహరిని

నానోముపంటను ♦ నారాజతిలకుని

నారాముతమ్ముని ♦ నాదువిభుని

నామనఃకాంతుని ♦ నానందతనయుని

నాప్రాణనాథుని ♦ నాదుక్రియుని

నామోహనాంగుని ♦ నానీలవర్ణుని

నావిటోత్తంసుని ♦ నాదుసఖుని

తే. గీ. జేరి కన్నులకలు వెల్లెఁ ♦ దీరఁ గాంచి

చాల నడిగితి మ్రొక్కీతిఁ ♦ గేలు సాచి

కాఁగిలించితిఁ గరములు ♦ కనులఁ జేర్చు

కొంటి ర మ్మంటి మదివేడు ♦ కొంటి ననుమి.

72

సీ. మోహనాంగునితీయ్య ♦ మోవి బింబ మటంచు

మదిఁ జొక్కీ నామాట ♦ మరువ వలదు

నలినలోచనునిలే ♦ నగ వాసవా లంచు

మరులెక్కీ నామాట ♦ మరువ వలదు

1. కలకంఠిని గూడిశౌరి ♦ కందిన యటు లైఁ. [మా.]

2. గలఁ గనినగతియు నిదిగో. [మా.]

కంసారిపలుకులు ♦ కండచక్కెర లంచు

మదిఁ దక్కి నామాట ♦ మరువ వలదు

రమణుచల్లనిచూపు ♦ లమ్మతఘోరమటంచు

నెరిఁ జిక్కి నామాట ♦ మరువ వలదు

కమలాక్షుకరములు ♦ కల్పశాఖ లటంచు

మది నెంచి నామాట ♦ మరువ వలదు

తే. గీ. వానిఁ గనిరేని ఘనమోహ♦వనధిలోన

మరగి ముస్లదు రయ్యాది♦మాను లై నఁ

బలుక నేటికి మనవంటి♦వారిఁ గానఁ

గీరమా తెల్వి గొని తెల్పు ♦ శౌరితోడ.

73

కం. ఇళచెంత నాధుఁ డుండఁగ

బలుకం బోయెదవు నాదు♦పలుకులు చిలుకా

వెలి దీసి యెంటికొలువునఁ

జెలువునితో విన్నపంబు ♦ సేయుము చిలుకా.

74

కం. అనుచిలుకలకొలికిని గని

కనికరమునఁ జిలుక పలికెఁ ♦ గలికిరొ వినుమా

వనరుహనయనుఁడు మఱి మది

నిను గడ నిడి భల్లి మఱొక్క♦నెలతను గొనునా. 75

సీ. కలికి నీకంతంబు♦కరణి నున్న దటంచు

నీకటితటిదారి ♦ నెగడె నంచుఁ

గాంత నీయూరుల♦గతిఁ జెలంగె నటంచు

నీయూరుతీరున ♦ నెగడె ననుచుఁ

జాన నీబొమ్మలచం♦దాన మించె నటంచు

నీముక్కుఁ తెక్కున ♦ నెగడె ననుచుఁ

బాలతి నీకొప్పచొ♦ప్పన మేలు గనె నంచు

నీమోముగోమున ♦ నెగడె ననుచు

తే. గీ. శంఖచక్రగదాఖడ్గశారములను

వేణుశిఖిపింఛపద్మము ♦ ల్విడక పూనె
నట్టిహరినిన్ను విడుచునా ♦ యడల వలదు
నిమిషమునఁ దెత్తునే వాని ♦ నీలవేణి.

76

కం. జలజభవాదులచేతం

తెలివిగఁ దే రానివానిఁ ♦ దే నోపుదువే
భళిభళి నీ వనఁ దెత్తును
బలుసోదరు నీకటాక్షబలమునఁ జెలియా.

77

కం. అని పలికి కలికిపంపుచు

జనె ముద్దులు చిలుకుచిలుక ♦ జలజదళాక్షుం
గొని వత్తు నంచు నంతట
వనిత సఖుల్లొలువఁ గేళివనమున కరిగెన్.

78

తే. గీ. కొమ్మ యిారీతిఁ జని కొమ్మకొమ్మయందు
నూతనం బగుదళములు ♦ నూల్కొనంగ
మరునికోటగుపూదోటఁజొర వెఱవఁగఁ
జొరవ నుడివిరి తెఱవలుమఱువుడగ.

79

చ. సకీయరొ చూడుమా కనులు ♦ చల్లఁగ నల్లదె మాధవుండు వా
రక సుమనోవికాసుఁ డయి ♦ ప్రాప్త వనప్రియచిద్విలాసుఁ డై
శుక ముఖసద్విజప్రకరఁసూన్యతవాఙ్మయుఁ డౌచు గోపికల్
కకవికఁ జుట్ల బెట్ట వనఁలక్ష్మీని గూడి చెలంగె వేడుకన్.

80

చ. పొగడలు చెంగలించె సురఁపొన్నలు క్రొన్నన లుంచె మావులం
జగురులు మించె సంపెంగలు ♦ చెల్వ వహించె రసాలసాలము
ల్కొగడలు నించె గొజ్జఁగిగఁము ల్వికసించె నశోక భూజము
ల్కొగరు ఘటించె మించె గదఁశుల్ కనవే ఘనవేణికామణి.

81

చ. ఘుంకమలాకరాశ్రయతఁ ♦ గాంచిన హంసలు మాధవస్తుతిం
జనుసికముల్ హరిం దలఁచుఁజక్కవపక్షులు కృష్ణవర్ణముల్

గొనునునుదేంట్లు మారగురుఁ ♦ గోరి వహించుశుకంబు లొప్ప మే
ల్లని పురుషోత్తమస్ఫురణఁ ♦ గై కొనె నీవనిఁ జూడు భామినీ. 82

కం. ఇటు లాడుచెలులమాటలు

కుటిలాలక యాలకించి ♦ కొంతకుఁ గొంతక
దిట మూని కేళివనమును

జటులగతిం జొచ్చి మెల్లఁ ♦ జని చని యచటన్. 83

సీ. పున్నాగములఁ జూచి ♦ పున్నాగము లటంచు
భ్రమ గొని లేమావిగుములఁజేరు

లేమావిగుములను ♦ లేమావిగుము లంచుఁ

దారాడి స్యందనతతికిఁ బాటు

స్యందనతతులను ♦ స్యందనతతు లని

వెత నొంది పరవీరతతులఁ గోరుఁ

బరవీరతతులను ♦ బరవీరతతు లంచు

బెదరి కెంజిగురాకుపాదలు దూఱుఁ

తే. గీ. బాదలు మదనుని విరియంపపాదు లటంచు

నవలగొజంగినీటికాళువలఁ దారుఁ

జెలులపైఁ జీరు వేమారుకలకఁబాటు

వెతలచే మీఱు వేసారు ♦ విధిని దూఱు. 84

కం. ఈరీతి నెచట నిలునక

తారాడుచు నొకరసాలతలమూలమునక

జేరి విరిపాన్పుమీఁదను

నారీరత్నములు గొలువ ♦ నవలా చెలఁగెన్. 85

తే. గీ. కోకకుచ కాకఁబడఁజూడ ♦ లేక లోక

బాంధవుం డస్తమించెను ♦ బళ్ళిమాద్రీఁ

గువలయద్వేషి యయ్యును ♦ గొమ్మవంతఁ

గనఁగ లేడన నితరుల ♦ ననఁగ నేల. 86

సీ. మఱి సంజ గనిపించె ♦ విరహులపై వల
 రాజు గ్రక్కినకోప♦రస మనంగఁ
 దిమిరంబు తిమిరించె ♦ దెగిసాంధులను ముంచ
 మరుండు నిర్మించిన♦మాయ యనఁగఁ
 దారక లరుడెంచె ♦ మారుండు పథకులఁ
 గూల్పు నించినచిచ్చు♦గుం డ్లనంగ
 విధుబింబ ముదయించె ♦ వెస వియోగులనొంప
 స్మరవీరుఁ డెత్తిన♦చక్ర మనఁగ

తే. గీ. బొండుమల్లియతండముల్ ♦ పూచినటులఁ
 బండువెన్నెల బ్రహ్మాండ♦భాండ మెల్ల
 మెండుకొనె విప్రయోగుల♦మీఁద శంబ
 రారి వై చినవెలిగుడా♦రం బనంగ.

87

చ. కలువలు మీఱె నీరరుహ♦కాండము తారె జకోరపంకి వె
 న్నెలరుచి గోరె జక్కవల♦నీటులు దీఱె విటీవితాళిపే
 రలుకలు జాఱె సూనశరుఁ ♦ డమ్ములు నూఱె సుధాంశురాలలో
 పల జల మూరె దంపతుల♦బంధురతాపము లాఱె నంతటన్.

88

చ. వెడవిలుకాఁడు లోపలను ♦ వెల్పుల గాలియుఁ బైని జంద్రుఁడున్
 జడిగొని చుట్టుఁ గీరములు ♦ శారికలు న్నికహంసముల్ నెరా
 యిడుములఁ బెట్టఁగాఁ గలికి ♦ యిట్టుట బెట్టుగఁ గొట్టుకాడుచున్
 బడలి విరాళిచేఁ గుముద♦బంధుని గన్గొని సైఁచ కి ట్లనున్.

89

ఉ. తోయధిరాజుకుం బొడమి ♦ తోయజవాసినితోడఁబుట్టి యా
 తోయరుహాపుజం టగుచు ♦ తోయజనేత్రునకు న్మఱంది వై
 త్రోయఁగ రానిచీకటులఁ ♦ ద్రోయుచుఁ జల్లనితెల్వీ చెందియున్
 నాయమె నీకుఁ జెంగలువ♦నాయఁడ నాయెడ నింత సేయఁగన్.

90

- తే. గీ. కాలమహిషాధిరూఢతఁ ♦ గదలి వచ్చి
కీరణపాశములఁ దగిల్చి ♦ విరహిజనుల
'డాసి తీసెదు ప్రాణముల్ ♦ దోసకారి
రాజవా నీవు యమధర్మరాజు గాని. 91
- కం. తమ్ములకును గొడుకునకును
సమ్మతి గానట్టిరజని చరుడవు గావా
యిమ్మహి రావణదితిజుల
నమ్మక్కరొ మించి తౌర ♦ యత్రీకుమారా. 92
- తే. గీ. గురుసతిని బట్టి విప్రయోగులను గొట్టి
తమ్ముల నడంచి పక్షపాతము ఘటించి
కాలగతి నుండి యిదెరాజుగట్టునుండి
పడె దధోగతి రారవప్రాప్తి జెంది. 93
- చ. తనుఁ గొనువారినిం గొనుచు ♦ ధర్మము దప్పక కాలకూటమున్
మును గళమం దడంచికొని ♦ మూర్ఖత ని స్మిరసావహింపఁగాఁ
బునుకకళాస మెమ్ములను ♦ బూదియుఁ బూని తలేఱుఁ బట్టి మే
నును సగ మయ్యు మూలఁ బడె ♦ నుగ్రుఁ డుదగ్రనిశాచరాగ్రణీ. 94
- వ. అని మదనునిం గూర్చి యి ట్లనియె. 95
- తే. గీ. విసములోఁ బుట్టెఁ గావున ♦ విధున కకట
పద్మినుల నేచుగతి సరే ♦ భళిర నీవు
పద్మినీపద్మనేత్రులవలనఁ బుట్టి
మేనమామను బోలఁగా ♦ మేలె మదన. 96
- తే. గీ. తల్లిపుట్టింటిపగవానిఁ ♦ దనరఁ జేసి
తండ్రిపేరును గైకొన్న ♦ దంటనంటి
పద్మినీజాతులను జంపఁ ♦ బగలు గంటి
వార నీ కిది యేమిటి ♦ మేర మార. 97

చ. అని యనిలుం గురించి పవనా¹ పవ నాయెడఁ జేయ నాయమా
 ఘన మెడలించి మారుగతిఁ ♦ గై కొనుచు న్నుమనోహరుండ వై
 దినమును లంకనుండి చనుఁ దెంచుచుఁ గొమ్మలఁ బల్కి బట్టఁగా
 వనఁ దగు దీవు రావణున ♦ కన్నవో తమ్ముఁడవో యెఱుంగరా. 98

వ అని శుకపికాదులం గురించి 99

నీ. కాని మాటనె బందిఁఖాననే వేయింతు

గడుసుకొ క్కెరవేటఁఖానిఁ గూడి

పట్టి మీపు ట్టెలఁ ♦ బలుగాకుల కొసంగి

వే ముంతు గోపికాఁరాముఁ గూడి

పద మెత్తి పెట్టి మీఁమద మెల్ల వదలింతు

మెదలనీయక నీలఁమేఘుఁ గూడి

జడకొద్ది గొట్టి మీఁచెడుగంతుల నడంతు

నిస్తులశరదబ్జఁనేత్రుఁ గూడి

తే. గీ. యలిగి మొగ మేల నెఱఁజేయఁశుకములార

విడువుఁడి వట్టికూఁతలు ♦ పికములార

డించుఁ డటు మందగతుల రాఁయంచలార

నిలువుఁ డిఁక వేఱికేకలు ♦ సెమ్ములార. 100

వ. అని విలపించుచుండునవసరంబున. 101

చ. చిలుకవజీరుఁ డత్త రిని ♦ జిందఱవందఱఁ జేతు నంచు నా
 చిలుకలకొల్కిపైఁ గదిసి ♦ చివ్వులిరవ్వు లడంగ జాతిపెం
 జిలుకులకోరికోల లటుఁచేదెను దుమ్మెదనారి మ్రోయఁగాఁ
 గలికిమెఱుంగుగుబ్బలను ♦ ఖంగు ఖణీలు ఖచిక్కు రింగనన్. 102

కం. ఇ శ్లేసిన మదిర్పుల్లని

పట్టెల్లను నడలి రాధ ♦ భయ మందుచుఁ దా

1. పగ. [మా]. 2. కానిమ్ము నే. [మా]. 3. పట్టి మీపుట్టిల్లఁ. [మా].
 4. క్రేలగా నేలవిప్పుడు ♦ పికములార. [మా]. 5. వెట్లెన్నుదిసడలి రాధ ♦
 పంబినవెరవో. [మా].

ని ట్లని పలుకఁ దొడంగెను

బొట్లంబుగఁ జుట్టు నున్న పొలఁతులతోడన్.

103

ఉ. శౌరిని బిల్వఁగాఁ జనినఁచక్కనికీర మదేల రాదొ యే
దారిని జన్నదో నడుమఁ డా రెనొ చేరెనొ లేదొ గోపికా
జారుని గాన్చెనో కనదొ డచక్కఁగ నావెత విన్నవించెనో
సారెకు లేక శౌరినుడిఁచక్కెగయుక్కెర మెక్కి చిక్కెనో.

104

సీ. పద్మాక్షుఁ డెవ్వతెఁపైఁ గన్ను వేసెనో

పలుమాఱు వలకన్ను డ పదరె నిదిగొ

శౌరి యెవ్వతెమోవి డ చవులకు మరగెనో

వదలక కెమ్మోవి డ యదరె నిదిగొ

వనజారి యచట నెవ్వతెచెట్టఁ బట్టెనో

విడువక భుజము కంఠపించె నిదిగొ

ఫణిశాయి యెవతెను డ బైకొని యేలెనో

మించి పెందొడ చంచలించె నిదిగొ

తే. గీ. చిత్తజునితండ్రి యెవతెచేఁ డ జిక్కుకొనెనొ

మించుసంచున మై తత్తఁ రించె నిదిగొ

చిలుక యీవేళకును రాక డ నిలిచినపుడె

యేమి హేతువొ తెలియ లేఁదింతులార.

105

కం. చెలువుఁడు వేటొకచెలియను

దలఁపునఁ దలపోసినపుడె డ తనకుం దానే

తల నొచ్చుఁ గనక వినకయె

కలికిరొ యే మందు వలపు డ కానిది సుమ్మి.

106

చ. కిలకిల నవ్వుచుం దివిరి డ కిన్నెర మీటుచుఁ బాట పాడుచున్

జలుగురుమాలచెంగు వెనుజీరఁగ దుప్ప టొకింత జాఱఁగాఁ

గలుకుఘోరంగుపెండియము డ ఘల్లన నాయొడ లెల్ల ఝల్లనన్

దులదుల శౌరి వచ్చుగతి డ దోచియుఁ దోచక యున్నదేమొకొ.

సీ. మదహస్తిపై నెక్కి ♦ మావటీల్ గొలువంగ
 విచ్చలవిడిఁ జొచ్చి ♦ వచ్చునటుల
 సాంబ్రాణితేజ్జిపై ♦ సాహిణు ల్పొగడంగఁ
 బట్టాను జేపట్టి ♦ వచ్చునటుల
 వెంట దళంబు లై ♦ విచ్చుకత్తులవారు
 మెచ్చఁగా దులదుల ♦ వచ్చునటుల
 గిలుకుపావలు మెట్టి ♦ చెలికాంఢ్రు వెంట రాఁ
 బావురంబును బూని ♦ వచ్చునటుల
 తే. గీ. బడఁతు లిరువంకఁ దెలనాకు♦మడుపు లొసఁగఁ
 గొనుచు జిగిచూపులను నాదు♦మనసు గొనుచుఁ
 బడకయిలు నేరఁగా శౌరి ♦ వచ్చునటులఁ
 దోచుటే కాని మఱి యేమి ♦ దోచ లేదు. 108

చ. ఉరమున హారము ల్గదల ♦ నొ ట్లసియాడ రుమాలచెంగు వె
 న్నొరసి నటింపఁగాఁ జెమట ♦ లూరఁగఁ గస్తూరిబొట్టు జాఱఁగా
 వరుసలు మీఱఁగా గళర♦వం బొఱపారఁగ మందనుండి శ్రీ
 హరి నను నేల నేను నెదు♦రానఁగ మాయగ నున్న దేమొకో. 109

చ. అరయఁగఁ బ్రాణనాయకుల ♦ నవ్వల నివ్వలఁ బాయురామ లా
 విరిశరునంపతంపరల ♦ వ్రేఁగునఁ బొర్లఁగ న్యాయ మక్కటా
 హరి యిదొ నాదులోవెలి న♦హర్షి శముం గనుపట్టుచుండెడిన్
 విరహా మి దేలనో మిగుల ♦ వేదనఁ బెట్టు దురాగతంబుగన్. 110

చ. వలచినవారు లేరొ యెడఁ♦బాసినవారలు లేరొ వార లీ
 యలమటఁ జెందిరే మిగుల ♦ నందియు నావలె జీవయుక్త లై
 నిలిచిరె యేటిమాట లివి ♦ నేరక యాడితి భూమి నుండఁగాఁ
 గలిగెను శౌరితోఁ జెలిమి ♦ గంధగజేంద్రసమానగామినీ. 111

ఉ. ఎంతవిలాస మెంతసౌగ ♦ సెంతవదాన్యత యెంతరాజసం
 బెంతయొయార మెంతకళ ♦ యెంతగభీరత 'యెంతసోయగం

బెంతనిరూఢ మెంతనయ ♦ మెంతమనోజ్ఞత యెంతవీనా
యంతటిమందభాగ్య కీక ♦ నంతటిచక్కనిదేవుఁ డబ్బునే.

112

సీ. నేను ముద్దులు వెట్టఁ ♦ దాను ముద్దులు వెట్టి
తెఱవ నీదుఱుణంబు ♦ దీరె ననును
నేను గెమ్మో వానఁ ♦ దాను గెమ్మో వాని
వెలఁదిరో విందుకు ♦ విందె యనును
నేను జెక్కిలి నొక్కఁ ♦ దాను జెక్కిలి నొక్కి
విరిబోణి వీడుకు ♦ వీడె యనును
నేను గౌఁగిటఁ జేర్చఁ ♦ దాను గౌఁగిటఁ జేర్చి
మెలఁతరో మేరకు ♦ మేర యనును

తే. గీ. రతుల నే నేలఁ దా నను ♦ రతుల నేలి
సారసాక్షిరో యిది మారు ♦ బేర మనును
చిన్ని చిన్నారివెన్నుఁచు ♦ సేయచిన్నె
తన్ని యెన్నని తలపోతు ♦ నేమి నేతు.

113

సీ. కెమ్మోవి యానకు ♦ గేలి సేయుదు రంటె
గజబిజమొసపంట ♦ గంటి సేయుఁ
గురులు పట్టిడ్వకు ♦ గుట్టు దక్క దటంటె
చీకాకుగాఁ దీసి ♦ చిక్కుపఱచు
జిగిగుబ్బు లంటకు ♦ సిగ్గు పోవు నటంటె
క్రొత్త నెత్తురు గ్రమ్మ ♦ గోరు లుంచుఁ
బరులు రాఁ గలరు లే ♦ వడిగ నేలు మటంటె
జాములతరబళ్లఁ ♦ బ్రేమ నేలుఁ

తే. గీ. బలుక వల్దనఁ బావురా ♦ పలుకు పలుకుఁ
గిలకెలను నవ్వవల్దనఁ ♦ గేక వేయు

వానివగ లెంచి మై నీరు ♦ గానియపుడె
రాతఁ జేసెనొ చెనటివి ♦ ధాత నన్ను.

114

సీ. వానికన్నులతేట ♦ వానిచల్లనిమాట
వాఁ డాడుసయ్యాట ♦ వానిపాట
వానిముద్దుమొగంబు ♦ వానికంబుగళంబు
వానిఱొమ్ముదిటంబు ♦ వానిడంబు
వానివా తెరకావి ♦ వానిపెన్నెరితావి
నిచక్కనితీవి ♦ వానియావి
వానిమూఁపులపొంగు ♦ వానిమేనిమెఱుంగు
వానికొను బెడంగు ♦ వానిరంగు

తే. గీ. వానియొరతీరుచూపులు ♦ వానిసౌరు
వానివలపులదొరసాము ♦ వానిగోము
వానినేతలతగుమేల్మి ♦ వానితాల్మి
పరుల కెవ్వరికినిలేదు ♦ మరపు రాదు.

115

సీ. తనరఁ జూచిన దృష్టి ♦ దాఁకునో యని వాని
నునుమోము కనులారఁ గనఁగ నై తిఁ
గదియ నొక్కిన నేడఁ ♦ గందునో యని వాని
యధరంబు తనివార ♦ నాన నై తి
బిగిగుబ్బు లెద సోఁక ♦ బొగులునో యని వాని
ఱొమ్మున నిండాఁక ♦ గ్రుమ్మ నై తిఁ
దడవు చేసిన మేను ♦ బడలునో యని వానిఁ
జెలఁగి నామనసారఁ ♦ గలియ నై తి

తే. గీ. నొచ్చు నంచని చెక్కలి ♦ నొక్కనై తి
నలుగు నని గ్రుచ్చి కౌఁగిట ♦ నలమ నై తి
నందసుతుప్రేమ సత మని ♦ నమ్మియుంటి
నిప్పు డీరీతి నడుచు నంఁచెఱుఁగ నై తి.

116

సీ. మును చల్వ లొసఁగుచు ♦ మోమోలమున నున్న
 సోముఁడు సోముఁడై ♦ చురుకు చూపె
 నపరశరీరుఁ డై ♦ యాత్మజుఁ డై యున్న
 మారుఁడే మారుఁ డై ♦ పోర సాగె
 దాక్షిణ్యశాలి యై ♦ తగుప్రాణ మై యున్న
 గాలియే గాలి యై ♦ కలఁప సోకె
 మధువు గూరుచు వేళ ♦ మహిమ నపేక్షించు
 సురభియే సురభి యై ♦ తరుమఁ జూచె

తే. గీ. నగ్నిశిఖ లయ్యె వివరింప ♦ నగ్ని శిఖలు
 భువి శిలీముఖములు శిలీ ♦ ముఖము లయ్యె
 నన్ని యట్లయ్యె నిట్లెన ♦ యపుడె యిపుడు
 కృష్ణదేవునిదయ దప్పె ♦ నేమి నేతు.

117

వ. ఇ ట్లగుటంజేసి.

118

సీ. తగుకుంకుమరసంబు ♦ మగనిపేరురమునఁ
 బెం పొందుకొమ్మ కర్పించరమ్మ
 పద నై నగంబురా ♦ సదయువాలెర నాని
 యెసఁగురంభోరున ♦ కొసఁగరమ్మ
 నూతీనకస్తూరి ♦ గారాబుపతిప్రకృ
 వెలయుమ్మగాక్షి కి ♦ ప్పించరమ్మ
 చేర్చి కూర్చినవిగుల్ ♦ చెలికానిఁ బైకొని
 పొసఁగులతాతన్వీ ♦ కొసఁగరమ్మ

తే. గీ. కటకటా నేర కిటు లంటిఁ ♦ గాని దోహి
 యెననేఁ గూడఁగాఁ బెట్టినట్టిదీని
 నిచ్చినంతనె వారల ♦ మచ్చికలకు
 హాని పుట్టదె యిప్పుడే ♦ చానలార.

119

వ. అని యనేకవిధంబుల విలపించు సమయంబున.

120

తే. గీ. హరు నుదిటికంటిమంటలనంటి బెదరి
 త్రుళ్ళి రౌతును బడ వైచి ♦ మళ్ళి వచ్చు
 తియ్యవిలుకానిసాంబ్రాణి ♦ తేజి యనఁగ
 గగనమార్గంబునను దోఁచెఁ ♦ గలికిచిలుక. 121

కం. ఇటు లేతెంచినచిలుకను
 గుటిలాలక చూచి లేచి ♦ కులుకుచుఁ జిలుకా
 యిటు రమ్మ ర మ్మటంచన
 దిటమున ముంజేత వ్రాలె ♦ దీనత దోఁపన్. 122

తే. గీ. అటుల ముంజేతిపై వ్రాలి నట్టిముద్దు
 చిలుకను గురించి చిలుకలకొలికి పలికె
 మోవి కంపింప ముక్కరముతై మదరఁ
 గప్పరపుతావి గుప్పన ♦ నుప్పతిల్ల. 123

సీ. కంటివా నాసామి కళలుగుల్కెడుమోము
 కనులకఱవు దీర ♦ గరిమ చేర
 వింటివా నాసామి ♦ వెలశేనిపలుకులు
 తమకంబు దైవాఱు ♦ దాప మాఱు
 నుంటివా నాసామి ♦ యొఱ్ఱపై నముంజేతఁ
 గాయంబు చెలువాఱు ♦ ఘనత మీఱు
 మంటివా నాసామి ♦ మన్ననల్ గైకొని
 బలుసంతసము దేర ♦ వలపులూర

తే. గీ. నంటివా తుంటవిలుదంటమంటమారి
 తనము తొగగంటి వెనువెంటుఁ ♦ దగిలెనంట
 తొంటి నెనరంట నొంటినే ♦ నింట నుంట
 జంట గూడక తాళ లేనంట చిలుక. 124

ఉ. దేవకిచిన్ని కుఱ్ఱ వసు దేవునికూన యశోదపట్టి నా
 దేవుని నెందుఁ గండఱ బల ♦ దేవునితమ్ముఁడు గోపగోపికా

జీవనజీవనంబు యదుఃసంహలుఁడు శౌరి కిరీటిబావ శ్రీ
దేవియనుంగు సౌఖ్యనిరతి న్వసియింపఁగఁ గంటె కీరమా. 125

తే. గీ. ఎంతవేడిన బదు లాడ డ వేమి చిలుక
కాలగతు లెట్టు లున్నవో డ గడచినామె
కాఁగలది కాక మానదు డ గానఁ దెల్పు
చల్ల కై వచ్చి ముంత దాఁచంగ నేల. 126

తే. గీ. అనిన విని చిల్కె యుల్కె పేఱలక చిల్కెఁ
బల్కె నిట్లని చిల్కెలఁకొల్కెతోడ
నన్నదలమిన్న విను మొన్న డ నన్న నీవు
వనజనాభుని దోడి తె డ మృనఁగఁ బోయి. 127

కం. తెఱవా యే మని చెప్పదు
హరి యున్నవనంబు చేరి డ యటు చూతుఁ గదా
గిరికొని యున్నా రచ్చటఁ
దరుణులు కోటానకోట్లు డ తన్మధ్యమునన్. 128

సీ. బారను గొల్వగా డ మీఱువక్షమువాఁడు
తలచుట్టి వచ్చు నేత్రములవాఁడు
చిక్కనిపాల్లాఱుఁచెక్కులు గలవాఁడు
మెఱుఁగుచామనచాయఁమేనివాఁడు
విడికెంపునణగింపుఁబింబాధరమ్మువాఁ
డున్న తాజానుబాఁహువులవాఁడు
చిగురాకులను గేరి డ నగుపాదములవాఁడు
డంబై నకంబుకంఠంబువాఁడు

తే. గీ. నెమలిరెక్కతురాఁబూనుఁనెరులవాఁడు
మొలకనవ్వలఁదగుముద్దుఁమొగమువాఁడు
మదనకోటులఁ గొనగోట డ నదుమువాఁడు
చారుతరమూర్తి గోపాలఁచక్రవర్తి. 129

తే. గీ. పూలసిగ వీడ బావిలీల్ తూలియాడ
 రాజసము గూడ భూషణ రాజితోడఁ
 బ్రోడలకుఁ బ్రోడ యని కొని యాడిపాడఁ
 గనఁదగియెనాడఁ గన్నుల కటవులూడ. 130

తే. గీ. మనము మాటాడ వేళ గా దనుచు నేను
 దియ్యమామిడికొమ్మపైఁ గుయ్యకణగి
 యుంటి దంటలమటుమాయ తంట లెఱుఁగ
 సరగఁ గులుకుచు వారలు హరినిగూడి. 131

సీ. కొమ్మ యొక్కతె గబ్బి గుబ్బలు గదియించె
 సఖయ యొక్కతె మోవి చప్పరించె
 వనితయొక్కతె రాధ వలెనేలు మనితక్కెఁ
 జెలియ యొక్కతెనిక్కి చెక్కునొక్కె
 రమణి యొక్కతె పావు రాపల్కులను బల్కెఁ
 గలికియొక్కతెపాలయలుక చిలికె
 నలివేణి యొక్కతె సొలపిముద్దులు వెట్టె
 నువిద యొక్కతె పాదయుగము వట్టె

తే. గీ. ముదిత యొక్కతె చుంబనం బునను బొల్చె
 బాల యొక్కతె పుంభావ కేళి నిలిచెఁ
 జాన యొక్కతె సమరతి సలుపఁ బిలిచెఁ
 దరుణి యొక్కతె నటనబంధనము వలచె. 132

చ. అపు డొకకుల్కులాడి పొలయల్కులుచిల్కుచుఁ బల్కుపల్కుకున్
 గపురపుపల్కు లొల్కు వగకాడ బలే నిను మెచ్చగా వలెన్
 గపటము చేసి మాచెలిని గంతునిరంతుల కొప్పగించి నీ
 విపు డిటు వచ్చి నెచ్చెలుల వేడుకల న్మరుగంగఁ జెల్లనే. 133

తే. గీ. అనుచుఁ జనుదేగఁ గని యిళాఁవనితచెలియ
యంచు మది నెంచి చెలులకేడించి దాని
గబ్బిచనుదోయి యెద నుంచి ఁ కౌఁగిలించి
పడఁతితోఁ దెల్పు వల దని ఁ పంజరించి.

134

సీ. తప్పక తనుఁ జూచి ఁ తెప్పవేయక వచ్చు
జలజాక్షిపై దృష్టిఁసైత మిడక
మోహఁపదేశతఁమోముఁ జూపుచు వచ్చు
సకియమోమున ముద్దుఁసైత మిడక
బహుదూరమున నుండి ఁ పైఁట విచ్చుచు వచ్చు
చానగుబ్బలగోరుఁసైత మిడక
భ్రమఁ బోకముడి సగ్గి ఁ బారవైచుక వచ్చు
నాతిమేనున మేను ఁ సైత మిడక

తే. గీ. జారుశిఖవీడ తెలిముత్యైఁసరము లాడ
నందియలు పల్కఁ బటచె ఘు ఁ రాంబు లొలుక
నదరు మదినాటి యిళ నెంచి ఁ యదుకిరీటి
పదక మెద మీఱ బంగారుఁపటము జాఱ.

135

మ. ఇటు లేతెంచినశౌరిరాకఁ గని యఁయ్యేణాక్షి మోహంబుచే
నటు చన్లుబ్బలు లుబ్బు గన్ను బెఱకఁ ఁ హఁరాఘు లల్లాడ నా
మటుమాయ ల్లశౌరిఁ జేరీ పులకల్ ఁ మైఁ గ్రమ్మఁగాఁ గ్రుచ్చి కౌఁ
గిట శయ్యాగృహమందుఁ జేర్చి మదనఁక్రీడాభిలాషం దగన్.

136

కం. అప్పుడు వారలవెంటనె
చొప్పెఱుఁగఁగనీక నందుఁ ఁ జొరఁబడి యొక హఁ
నైప్పులకీల్బొమ్మకడఁ
దప్పక కనుచుంటి వారిఁతటమట లెల్లన్.

137

పావురాపలుకులు ♦ వాతెరనొక్కులు
 చిగురుమకారముల్ ♦ జలుగుతిట్లు
 దురుసుపై సరములు ♦ తొందరముద్దులు
 బిగిక్కొంగిలింతలు ♦ బింకములును
 గొనగోటిమీటులు ♦ గోరింపు లుబుకులు
 కొసదులు బొమముళ్ళు ♦ కురుచనన్న

తే. గీ. లార శాబాసు మేలు బళారె బాగు
 హాయి తడబడ కెడ గాకు ♦ మాయెనాయె
 విడకు విడువకు మనియెడి ♦ నుచువు లపుడు
 చెల్లవో యేమి చెప్పదు ♦ గొల్లకొల్ల. 140

తే. గీ. వెలది యిారీతి వేవేల వితము లమరఁ
 గలిసి కసివోక నీలమేఘంబుమీఁద
 నెరితళ్ళుక్కనుక్రొక్కాఱు ♦ మెరు పనంగ
 సరసిజాత్సునిపై వేగఁ ♦ జౌకళించె. 141

నీ. వడిగండ్లగమిగుంపు ♦ వర్షించుఘనమనఁ
 గుసుమముల్ గురియుకీల్కొప్ప మెరయ
 హిమబిందుసిక్త మైయిం పొందుతమ్మినాఁ
 జెమట గ్రమ్మినమేను ♦ చెలువు మీఱఁ
 జలుక నొక్కినబింబ ♦ ఫలరాజమో యన
 మొనపంటిగంటికె ♦ మోవి దనర
 డాగు వేసినబల్క ♦ డానికుండలరీతిఁ
 గొనగోటిమీటుల ♦ గుబ్బు లలర

తే. గీ. మారసంగ్రామగంభీర ♦ భేరిదారి
 రవలబంగారులండెల ♦ రవ మెనంగఁ
 దరుణి పొదలుచుఁ బురుషాయి ♦ తంబు సలిపె
 ముద్దులమురారిపై లకు ♦ ముకీ యనంగ 142

చ. తనుకులు మూల్గు లగ్గలికెఁ తాఁకులు సోఁకులు తోఁపు లూపులుఁ
 కొసరులు మెప్పలుఁ వగలు ♦ గుల్కులు బెఱ్ఱులు కూర్మిపల్కులుఁ
 వెసఁ జిఱుసన్నలుఁ వలపుఁ నిక్కులు తక్కులు సొక్కుఁ మొక్కులుఁ
 గుసగుసమాటలు న్నుడిచెఁ ♦ గూరిమి నిద్దటికి న్నమంబుగన్. 143

కం. నానావిభవాకర మై

మానససంజాతజాతఁ మహిమార్ణవ మై

కానుకతర మై యాసుఖ

మానందోబ్రహ్మ మైన ♦ హరి మైమఱచెన్. 144

గుణితమత్తే భవిక్రీడితవృత్తము.

తరుణీమన్మథ తామసాంతతిమిరోఁ ద్యచ్ఛాయ తీర్థాంఘ్రిపు
 మ్కరమా తూర్ణగవై నతేయహయ తేఁ జసూన్యతైఁ ఘ్రిజ్వల
 ద్వీరచక్రాయుధ తోఁ యజాతనయనా ♦ తౌషారశుభప్రభా
 కరకీర్తిప్రద తండ్రికేతరచిరాఁ ఖ్యా తస్కరాగ్రేసరా. 145

కవిరాజవిరాజితము.

వృజినవిదారణకారణ దారుణఁ వీర్యగుణగుణవిత్ ప్రతిభా
 విజయవిస్మత్వరజిత్వరసత్వరఁ వీర పరాత్పరవిప్రసభా
 నిజపదసేవనపావనభావనఁ నీలఘనాఘననిర్మలభా
 స్వజనకృతాదర మోదరసాదరఁ సర్వధరాధరసారశుభా. 146

కం. అంభోధిపటీభారవి

జృంభణసకలాద్రికులవిఁ శృంఖలదళహృ

బంభారితనయసారథి

గాంభీర్యాదార్యవిజితఁ కలశాంబునిధి. 147

గ ద్య ము .

ఇది శ్రీచిన్నికృష్ణకరుణాకటాక్షవీక్షణక్షణప్రవర్ధమానానూనశృంగారరసప్ర
 ధానసంగీతసాహిత్యభరతశాస్త్రాదివిద్యాపారంగత శ్రీమత్తిరుమల
 తాతయాచార్యపాదారవిందమిళిందాయమానమానసచోళ
 సింహాసనాధ్యక్ష ప్రతాపసింహమహారాజ బహు
 కృతానేకచామికరాంబగాభరణ ముత్యా
 లుగర్భశుక్తి ముక్తాయమానముద్దు
 పళనిప్రణీతం బైనరాధికా
 సాంత్వనం బనుశృంగార
 ప్రబంధంబునందు
 ద్వితీయా
 శ్వాసము.

శ్రీరాధికా

(ఇళాదేవీయ మనునామాంతరముగల)

రా ధి కా సాం త్వ న ము.

—♦ త్వ తీ యా శ్వా స ము. ♦—

మహిళాప్రియనాయక
 సామజరాజాపవర్గసంధాయక భ
 క్షామితక్షామితదాయక
 భూమిప్రియ చిన్నికృష్ణ ♦ పోషితకృష్ణా.

1

తే. గీ. అవధరింపుము దేవ దివ్యానుభావ
 వ్యాసమునిసూతి జనకభూవిభుని జూచి
 చొక్కటపుజీనిచక్కెరయుక్కెరలకు
 లెక్కయై మించునుడిచవులెక్క బలికె.

2

చ అపుడు చెలంగి పొంగి యిళహామికతో విడివడ్డరై కతోఁ
 గపురపుతావివీడియము ♦ ఘ మ్మని క్రమ్ముముఖాంబుజంబుతో
 గపురపుటారజంబుగమకంబు నయంబు భయంబుఁ జూపుచున్
 విపులతరస్తనాగ్రముల ♦ వెన్నునిటామ్మునఁ గ్రుమ్మి నెమ్మితోన్.

3

చ. పరవశుఁ డై నశౌరిఁ గని ♦ పంకజలోచన రాధికామణి
 దొరఁగు మటంచు వేడుకొనఁ ♦ ద్రోయక మాధవుఁ డిచ్చె నమ్మికల్
 పురుషుల కేఱినత్యములు ♦ పూనిక లేడవి నమ్మి కేది నీ
 మరు లిటు కొండ లై పెరుగుమాత్రమె కాని కురంగలోచనా. 4

వ. అనిన విని ఘనాఘననిస్వనంబువిన్నచిన్ని రాయంచచందంబున
 గబ్బి బెబ్బలిమ్రోతలాకర్ణించినకన్నెసారంగంబుతెఱంగున బిడాలఘోషం
 బాలకించిన బాలశుకంబురకంబున సింహనాదం బాలకించి బెగడినపెంటియే
 నుంగుతెఱంగున బెగ్గడిల్లి యాపాదమస్తకంబునుం జల్లు మని పులకలు
 మొలక లెత్త గుండె గభీ లనక వకావక లై తల్లడిల్ల డిల్ల వడి యారామ
 కారునిచే ఖండితం బయినకదళికాకాండంబుచందంబున నందనందనునిపైఁ
 జెందినవలపు నిలుపోపం జాలక చాల కరంగి జాలిమాలి నేలవ్రాలి
 మూర్ఛిల్లిన న్లనుంగొని చెంగట మెలంగుమెఱుంగుబోణు లెలుంగుదిగులున
 నమ్మకచెల్ల యీహల్లకపాణి నింక నమ్మగఁ జెల్లడను నుల్లసంబున నుల్ల
 సిల్లుచు నవ్వల్లవల్లవాధర నెత్తి యొత్తుపయ్యెదచెఱుంగులస్వేదబిందుసందో
 హంబులం బో నొత్తి చల్లనిపటీరనీరపూరంబు చల్లి నల్లకల్వకేకులు తుదల
 నల్లిబిలిగాఁ గనుపట్టువట్టివేళ్లవీవనలు విసరి కెందమ్మిదళంబులం గట్టినకపు
 రంపుపొట్లమ్ములం గర్ణంబులం గీలించి శై త్యోపచారంబుల సేద దేర్చఁ
 బెద్దయుం బ్రొద్దునకు ముకుళితంబు లగుకనుదమ్ములు విచ్చి పదాహతిఁ
 బొరలునురగాంగనభంగి బుసగొట్టుచుఁ గటితటంబు లుబుక ముక్కుపుట
 ము లదర రాకానిశాకరబింబంబుడంబును విడంబించునెమ్మొగంబు జేవు
 రింపఁ బ్రచండమారుతతండంబునం దవిలి వడంకుకెందలి రాకువీక బింబా
 ధరంబు కంపింప మరుఁ డురువడి నొర వెరికి విరహులయురంబులు దూసి
 పోవం గ్రుమ్మి తదీయరక్తంబులంటఁదీసి ధళధళఝుళిపించుతళుకుకత్తుల
 జిత్తులం బెట్టుచుఁ గ్రొత్తలత్తుక చొత్తిలమత్తిలుబిత్తరపుఁజూపులు కడకన్ను
 లం గ్రుమ్మరింప డగ్గరి హెగ్గడికత్తియలు బెగ్గడిల్లి యవల నివలఁదొలంగి
 నిలువ సాకారం బగుశోకంబురీతి సాక్షాత్కరించినకోపంబుభాతి సశరీరం

బగుబడలికకై వడిం గనుపట్టుచుఁ గలికిచిలుకం దిలకించి 'క్రోధమూర్ఛితయై
కొంతతడ వూరకుండి వెండియుఁ దెలివి దెచ్చుకొని బెట్టునిట్టూర్పులు నిగు
డించి గద్గదస్వరంబున ని ట్లనియె. 5

శా. ఏమేమీ వెర పింత లేకయె యిళాఁ హేమాంగి యి ట్లాడె నే
యామాట ల్విని మంచి దం చనియెనే ఁ యాధూర్త గోపాలుఁడుఁ
రామా యట్లనె కాని మంచిపని ²రాఁరాపేల యేమాయె నా
భామారత్నము గూడి తా సుఖము మై ఁ వర్ధిలినం జాలదే. 6

సీ. మఱచెనో నాచేతిఁ మణితంబు లన్నియుఁ
బలుకనేర్చిననాఁటిఁ పంజరింపు
తెలియదో నాచేతిఁ దేశ్యంపుగుజరాతి
విత మెఱింగిననాఁటిఁ వేడుకోళ్లు
ఎంచదో నాచేత ఁ నిల జంఠ్రగాఠ్రంబు
లభ్యసించిననాఁటిఁ యణకులెల్ల
వేడదో నాచేత ఁ వెడవిల్తుశాస్త్రంబు
లెఱుఁగఁబూనిననాఁటిఁ తిరుగుమరుగు

తే. గీ. గణన సేయదొ మరుసాము ఁ గమనములకుఁ
డాను నాచేతఁ బడిన బెత్తంపు పెట్లు
పరులు గని కేరి నవ్వ దఁబ్బర మురారి
లాలనకె పొంగి యిప్పు డిఁళాలతాంగి. 7

తే. గీ. నిన్నఁ గుప్పయు నేఁడాళ్లు ఁ నెలత తాను
గోరి నామీఁదఁ జేసెనేఁ కారుబారు
ముక్కుపచ్చలు మానక ఁ మునుపె బిరుదు
పిచ్చుక యెదిర్చి కాట్లాడ ఁ వచ్చినటుల. 8

తే. గీ. వెనుకఁ గొప్పను ముందఱఁ జనులు గేలి
సేయనాయెను నాచెంతఁ జేయు వింత

- తాను బెంచినపొట్టేలు ♦ తనదుచేన
సన్నబడుసామ్య మాయెనో ♦ చిన్నిచిలుక. 9
- తే. గీ. తనదుమట్టెంత తా నెంత ♦ తానె యింత
చేయఁజూచిన నే నెంత ♦ నేయరాదు
వేలు వాచిన తోలంతవిరివి యెన
తోలు వాచిన వది యెంత ♦ తోలు గాదు ? 10
- తే. గీ. వారిజాక్షుని నాపగ ♦ వారివెంట
ననుప గోరంత యెనను ♦ మనసు లేదు
నందుఁడనుపగఁ గని మన ♦ మందునందు
కొంటి తడ నేయరా దని ♦ యుంటిఁ గాని. 11
- ఆ. వె. కుట్టఁ దేలు కుట్ట ♦ కున్నఁ గుమ్మరబూచి
తోసిరా జటంచుఁ ♦ జేసి చెలియ
దానివేలు దీసి ♦ దానికణ పొడిచిన
యటులఁ జేయ కున్న ♦ నగునె చిలుక. 12
- ఆ. వె. తగరు కొండమీఁదఁ ♦ దాఁకఁ గోరినదారి
నెదురు దన్నుఁదెలియ ♦ కింత పలికె
నెంతమీను వచ్చి ♦ యెంతమీనును మ్రింగెఁ
గానఁ ద్రుళ్ళునెడె ♦ గంత మోయు. 13
- సీ. ఆశుకవిత్వంబు ♦ లల్లితేనే సరా
చిత్రప్రబంధము ♦ లేయ వలదె
గోటిచేతను వీణె ♦ మీటితేనే సరా
కొంచక రా ల్లరఁగించ వలదె
పదచాళిరాగము ♦ ల్పాడితేనే సరా
హిత వొప్ప వరంబు ♦ లెత్త వలదె
అలనాట్యభేదమ్ము ♦ లాడితేనే సరా
నవరసంబుఁ నంటి ♦ నడువ వలదె

తే. గీ. వింతవింతగఁ గలసినఁ యంత సరియె
 యెమ్మొకానిమనోభావ ఁ మొఱుఁగ వలదె
 యేమినేరని నిన్నటిఁ యింతమొటికె
 నన్ను విడనాడనా యోరెఁ ఁ జిన్నిచిలుక. 14

తే. గీ. కాని పదరకు మిఁకమీఁద ఁ దానిమోము
 గనఁగ వల దని శౌరిని ఁ గట్టిపెట్టి
 బింకములు కూల నరకాలఁ బెట్టి నేల
 రాచ కున్నను నాపేరు ఁ రాధ గాదు. 15

కం. అన విని శుక మి ట్లనియెను
 వనితా యేమందు దానిఁ వగలో త్రుళ్లో
 మినుకో తెలివో గెలివో
 విను వెన్నకుఁ బండ్లు వచ్చు ఁ విత మాయెఁ గదే. 16

తే. గీ. చూపులోపల నొకవింతఁ చూపుతఱుకు
 నడుపులోపల నొకవింతఁ నడుపుబెఱుకు
 నుండు నునికికి నొకవింతఁ నుండుకులుకు
 వచ్చెఁగదవమ్మ మనయిఱాఁ వనిత కిపుడు. 17

తే. గీ. తేనిపట్టింపు లెల్లను ఁ బూని చాన
 నేనె యెదు రై న నిం తెనఁ ఁ గాని చూడ
 దల్పునకుఁ గల్మి వచ్చిన ఁ నర్ధరాత్రి
 గొడుగు తె మ్మన్నకత గాను ఁ యోమలాంగి. 18

తే. గీ. పడఁతి మును దెల్పనా పదింఁ బదిగ నేను
 దాని వినయంపుపోకిళ్లు ఁ తగ నెఱింగి
 మానిసిని జేయ వలదమ్మ ఁ దీనిఁ జేర్చి
 తెలియ నిది మేకవన్నియఁ పులి యటంచు. 19

వ. అనిన మధురవాణి యనుమధుపవేణి యవ్వొరిబోణి నవలోకించి

కం. 1ని న్నైఱుఁగదు త న్నైఱుఁగదు
 తన్నుం దనమ టైఱుంగు ♦ దామోదరుఁడే
 2తన్నుండె నిన్ను విడుచు న
 3టున్న నృఱి దీని నగరె ♦ హాహా జనముల్. 21

కం. నిన్నుండే మానిసి యై
 నిన్నే వెలి సేయఁ బూనె ♦ నలత భభారే
 కొన్నంగడిలోపలనే
 యన్నన్నా మాఱుబేర ♦ మగునే చెలియా. 22

ఆ. వె. ఈఁక తోఁక లేనిశ్రీకృష్ణుమాటలు
 పాలఁతి నమ్మి నానఁబోసికొనియెఁ
 దగిలెనా తగులును ♦ దప్పెనా తప్పను
 నాత వెఱివానిచేఱిరాయి. 23

తే. గీ. కుమ్మరికిఁ జూడ నొకయేఱుగుదియ కొక్క
 పెట్టటన్నట్టు దీనియెఱ్ఱెట్టుతనము
 తెల్ల నిదె తీరు నొకసారి ♦ యిటకు శౌరి
 వచ్చి నిన్నేల, నిందుకు ♦ వగవనేల. 24

వ. అనిన విని రాధావధూరత్నం బి ట్లనియె. 25

తే. గీ. కోటిమదనులఁగడవేలిఱ్ఱిఱ్ఱి గోట గెలుచు
 సుందరాకృతితోడ నానంద మిచ్చు
 దివ్యసుందరగోపాలఱ్ఱేవుఁ జూచి
 వసుధలోపల వలవనివారు గలరె. 26

తే. గీ. దాని నెంతయు నన నేల ♦ తలఁచి చూడఁ
 దప్పతంటలకొఱగానిదానవారి

ననవలెను గాని తెగ నిండఁదొనకుఁ దీసి
యేయువాఁడేయ న మ్మేమిఁసేయుఁ జిలుక. 27

ఆ. వె. నందసుతుఁడు మున్ను ♦ నామిఁదిప్రేమచే
నొకటి సేయఁబోయి ♦ యొకటి సేయు
అత్త నెత్తిఁ జేతు ♦ లంగడిలోఁ గన్ను
లాయె ననుచుఁ జెలియ ♦ లరసి నవ్వ. 28

వ. అని మఱియు నారాధావధూటి తనచేటిరత్నంబున కిట్లనియె. 29

ఆ. వె. తగులుదాక మేళ ♦ మగపడ్డఁ దాళముల్
గాఁగఁ జేసినట్టికాంత వింత
గట్టు చేరినంతఁ ♦ బుట్టివానికి బొమ్మ
గట్టు సామ్య మామెఁ ♦ గదవెచెలియ. 30

సీ. కీరవాణులచేతఁ ♦ గీళ్ళాకు లంపితే
శిరసావహించు నో ♦ సరసిజాక్షి
నాతి యెవ్వతె యైన ♦ నామేర వేడితే
కను లెఱఁ జేయు నో ♦ కంబుకంఠి
యెలమి నాకోసర ♦ మెంతవారల నైనఁ
బెగనాడఁ దలఁచు నో ♦ చిగురుఁబోఁడి
యెఁ జూచి చూడక ♦ యేమాటఁ జెప్పిన
జవదాట వెఱచునో ♦ సన్నుతాంగి

తే. గీ. యేపదార్థంబు లై న నాఁయెదుటఁ బెట్ట
కెవరికి నొసంగఁబోవఁ డో ♦ యిందువదన
చేరి యటు లున్నవిభుఁ డిట్లు ♦ చేసె నేని
తిరుగ బ్రతుకాడవలెనఁటే ♦ శరదవేణి. 31

కం. మున్నెంతో చను వొప్పగ
 మన్నించినవిభుఁడు వెనుక ♦ మార్కొగ మైన
 గన్నియ బలిమిని వేడుక
 విన్నదనం బదియె కాదె ♦ విధుబింబాస్యా. 32

సీ. మేను మే నానిన ♦ మేను సోక దటంచు
 గలపంబు లొల్లఁ డో ♦ కలువకంటి
 పరులు వచ్చిన రిత్త పలుక నయ్యా నని
 తెర యెత్త నియ్యఁ డో ♦ శరదవేణి
 అలమి కౌఁగిటఁ జేర్ప ♦ నడ్డ మయ్యా నని
 హారంబు లొల్లఁ డో ♦ హంసగమన
 గాసిల్లి నాతోడల్ ♦ కండె లయ్యా నని
 పుంభావ మొల్లఁ డో ♦ పువ్వబోడి

తే. గీ. మణిగుణంబులదారిని ♦ ననఁగి పెనఁగి
 కుసుమగంధంబులట్టులఁ ♦ గూడి మాడి
 చెలఁగి తిలత్తె లములరీతిఁ ♦ గలసి మెలసి
 యున్నవిభుఁ డెట్లు చేసినో ♦ నన్ను తాంగి. 33

కం. అల్లునిమంచితనంబును
 గొల్లనిరసికతయు లేదు ♦ కోరితి నీరెం
 డల్లనె చూచియుఁ గనియును
 బల్లములోఁ బడినదాని ♦ భంగిని జెలియా. 34

కం. నరతన ముడి గింటింటికిఁ
 దిరుగుచు బతిమాలు హరికిఁ ♦ దెఱవలు కఱవా
 తిరిపెం బెత్తెడువానికిఁ
 బెరుగుంగూ డేమిబ్రాతి ♦ విధుబింబముభి. 35

కం. కలలో నై నను బాయక
 కలకాలము నున్నవిభుఁడె ♦ కమగాయకు నై

పలచన చేసె నటన్నం

జెలియా మగవారిచనవు ♦ చెడ్డది సుమ్మీ.

36

కం. అనువనజాక్షిని గని తాఁ

గనికరమునఁ జిలుక పలికెఁ ♦ గానీ వమ్మా

వనజాక్షువిత లెఱుఁగవె

కని తెల్పిన భాఁతంబు ♦ కత లై పెరుఁగున్.

37

సీ. కొననాల్కఁ గొని దానిఁననమోవి చెనకితే

కసుగందునో యంచుఁ ♦ గలవరించు

మొనవేళ్ళమెలమెల్లఁ ♦ జనుమొసల్ నిమిత్తితే

తగిలి నొచ్చునొ యంచుఁ ♦ ద త్తరించు

వదన మించుక నాభిఁపై మోపి ముద్దాడి

బరువాయెనో యంచుఁ ♦ బలవరించు

గోటిచేఁ గప్పముంఁగురులు చి క్కెడలించి

చురుకునేమో యంచుఁ ♦ బరితపించు

తే. గీ. జాజిపూఁదేనె గొనుతేటిఁజాడ నమరి

తాను రతి చేసి దాని పాఁదమ్ము లొత్తు

వలచువారును వలపించుఁవారు లేరొ

వార లీబూమె లొనరింప ♦ లేరు గాని.

38

తే. గీ. దొరకరానిపదార్థంబు ♦ దొరకి నటుల

ఱొమ్ముననె కాని డించఁ డేఁయిమ్ము నైనఁ

బెట్టుచోటను బెట్టక ♦ వెలఁది నిపుడె

కట్టి కాచుక యున్నాఁడు ♦ కదలనియఁడు.

39

సీ. కనకాంగికట్టువర్ణమె వల్లెవా టాయెఁ

గొమ్మపావడ చుట్టుఁకొనుట కాయె

నలివేణినెమ్మాము ♦ నిలువుటద్దం బాయెఁ

జెలిగోటిలతుక ♦ తిలక మాయెఁ

దరుణిలేనునుతొడ ♦ లలగడదిం డాయె
వెలదిగుబ్బలు చెంపభిష్య లాయె
లలితాంగిచెమ్మట ♦ ల్చలువపన్నీరాయెఁ
గలికిమేను నలుంగుకలప మాయె

తే. గీ. బోటి పడకిల్లు జిగికోల్వొకూట మాయె
లోలలోచనతోడిదే ♦ లోక మాయెఁ
బలుకు లేటికి నిపు డిళాభామనుండి
యచట శౌరికి దొరతన ♦ మమరె నమ్మ. 40

తే. గీ. మగువ యదిగాక యికనొక్కమాటగలదు
వినుము వలపులదొరసాని ♦ యనెడు పేరు
దాని కిచ్చెను నినుఁబిల్వఁబో నటంచు
నెటుల నో రాజినో శౌరి ♦ కెఱుంగనమ్మ. 41

తే. గీ. రాధలోనను నాలోన ♦ రమణి యెవతె
తెలుపుమాయంచు నానతోఁ ♦ బలుకనాథఁ
డన్నిటను మీర లొక్కరూపైనఁగాని
మురిపెమున నీవె హెచ్చనెఁమోహనాంగి. 42

వ. అనిన విని రాధావధూరత్నం బి ట్లనియె. 43

ఉ. ఎల్లజగంబుల న్మనుచు ♦ నేలిక కంజభవాదిమానిహృ
త్ఫల సరోజరాజములఁ ♦ బూని వెలింగడితేజ మిందిరా
హల్లకపాణిబాహువుల ♦ కబ్బనిదివ్యసుఖంబు చిత్ర మీ
వల్లవకామినీచగణ ♦ వారిజనేవకు లెస్సఁ జిక్కెఁగా. 44

తే. గీ. వారి వీరిని నన నేల ♦ వీరి వారిఁ
గలగలపు చేయున న్నన ♦ వలయుఁగాక
తెఱఁగెఱుంగక యపు డట్టు ♦ దిమ్మగొంటి
తలఁపఁ దననుండిరానట్టితప్ప గలదె. 45

తే. గీ. ఎల్లవారికి శకునంబు ♦ లెల్లఁ బలికి
 బల్లి తాఁ బోయి తొట్టిలోఁ ♦ బడినరీతి
 నొకరి నననేల తాఁ జేసికొనినపనికి
 వెనుకఁ జింతించు తెల్లను ♦ వెట్టితనము. 46

ఆ. వె. హద్దుముద్దుమీటి ♦ యాఁడుది మగఁ డంచుఁ
 గూడి మాడి యాడఁ ♦ జూడఁ దలఁచి
 బలిమి విందుఁ బెట్టి ♦ పగ గొన్నచందానఁ
 బెండ్లి చేసి నేనె ♦ బేల నైతి. 47

ఆ. వె. నక్క యురులలోనఁ ♦ జిక్కుకొన్నవితానఁ
 గోరి మనము చేసికొన్నపనికిఁ
 బేగులోనితీఁటఁ ♦ విత మాయె ననఁగ రా
 ద త్తకొంగు తొలఁగి ♦ నటులఁ జిలుక. 48

చ. కరి తరుమంగ వాఁడి గలఁకంటకము ల్పని మేనఁ గాడఁగా
 సరి పడఁ బోవఁ బాము గని ♦ జాలిన మధ్యమసీమ నెల్క వే
 కొఱికెడువేరు పట్టి చుఱుకుల్ తగఁ గందురుటీఁగ లెల్లడం
 గరువఁగఁ దేనెఁ గ్రోలఁ జనుకామినితో సరి యైతిఁ గీరమా. 49

తే. గీ. నీవు పోయినపనికి రానీవు కొదవ
 పట్టి పల్లార్చి దేవకిపట్టినిటకుఁ
 దోడుకొని వత్తు వనుచు నీతోడుచిలుక
 నెమ్మి కన నెమ్మనమ్మన ♦ నమ్మియుంటి. 50

తే. గీ. దాని వెలి చేసి శౌరి నెట్లైనఁ గాని
 తోడితెచ్చునుపాయంబు ♦ దోఁచ లేదొ
 తోఁచ కాడితి నీ కేలతోఁచ నిచ్చు
 ముందుపడ నాదుతలవ్రాఁతఁముద్దుచిలుక. 51

వ. అనిన విని బెట్టలికి చిలుక యక్కిలికించితవతీతిలకంబుం దిల
 కించి యాబాల యింతబేల యగునే యని బెట్టునిట్టూర్పు నిగుడించి
 యిట్లనియె. 52

సీ. చిక్కనికొఁగిళ్ళఁ జిక్కి మై మఱచుచు
 తొమ్ము తొమ్మున నాని ♦ రోజుకొనుచు
 నొక్కరి కెమ్మోవి ♦ యొక్కరు మార్చుచుఁ
 గలగల్పుమణితము ♦ ల్పలుకుకొనుచు
 నెదురుయ్యలల నెక్కి ♦ యెలనాగయును దాను
 జిగినోటిమఱుపులు ♦ చేకొనుచును
 గళ లీనుచెక్కుల ♦ నెలవంక లీనఁగాఁ
 దిలకము లొనగోళ్ళ ♦ దిద్దుకొనుచు

తే. గీ. నచట వేసినతెర వేసినట్టులుండ
 సరిగచోశీతిబంధము ♦ ల్పలుపుకొనుచుఁ
 జెలఁగు వనమాలిఁ జేరితి ♦ సిగ్గుమాలి
 వరుస నెటు తోడితెత్తు నో ♦ వన్నెలాఁడి. 53

కం. తల కెక్కినవలపున హరి
 యలయిళ దాసానుదాసుఁ ♦ డై మెలఁగఁగాఁ
 గలవె యిఁక నేటియాసలు
 కలి పోసినవెనుక నుట్టి ♦ కనుఁగొనుమాడ్కిఁ. 54

వ. అనిన విని మనస్సునఁ బట్ట రానికినుక పొడమినంత. 55

చ. అదరెడుమోవి తొట్రుపఱుయాసముఁ గుచ్చెల జూఱుపైఁటయున్
 జెదరినముంగురుల్ మిగులఁ ♦ జింతిలుచి త్తము వాడుమోము లోఁ
 బొదలెడివాంఛ గద్గదిక ♦ మోఱుకనుంగవ మీఱు మారుచే
 బెదరుచు లేచి యామెలఁత ♦ వెన్నునిపైఁ దగుమచ్చరంబునన్. 56

సీ జడ వేగ వదలించి ♦ ముడిపూలు విదలించి
 యలజడిఁ గీల్గంటు ♦ నందగించి
 కలసామ్ము లెడలించి ♦ వలయము ల్చిట్లించి
 నుదుటఁ గసురిబొట్టు ♦ కదియ నుంచి

కాటుక సమయించి ♦ కలపము లైమలించి
 సరసవాసనకట్టు ♦ సంఘటించి
 దుగరై క తొలగించి ♦ జిగిచల్వ నటు డించి
 మాసినచీర సమ్మతి ధరించి

తే. గీ. 'వెతల మితి మీఱి వేసారి ♦ విధిని దూఱి
 యలమటలఁ దారి జీవపుటాస లాఱి
 పడకయిలు చేరి కంకటిపై ని జేరి
 పొరలె మరు లూరి చిలువరాపొలఁతిదారి.

57

చ. పొరలును గొట్టుకాడు వెతఁ ♦ బొందును హా యనుఁ జింతఁనొందు ని
 వ్వేటపడు వాడు లోఁ గుములు ♦ వెఱ్ఱిగఁ బ్రేలు విరాళిఁ జెందు బల్
 సొరుగును సొమ్మసిల్లు మదిఁ ♦ జొక్కు వితా కవు మూరు దూఱు నా
 తరుఁగిని గేరు మారుకొను ♦ తఱ హరి దూఱును బెట్టు మూర్ఛిలున్.

చ. ఉలుకును వెచ్చ నూర్చుఁ గడు ♦ నుస్సు రనుం దల యూఁచు లేచు లోఁ
 గలగఁబడుక దిగుల్పడును ♦ గానిపను ల్లపోయు వేసరుం
 గలవల మందుఁ గన్గొను వికావిక నవ్వు భయంబుఁ జెందుఁ గ
 న్గొలఁకుల నీరు నించు మదిఁ ♦ గొంకుఁ దలంకు వడంకు నెంతయున్.

ఉ. రా యను వింత పుట్టినది ♦ రా యనుఁ జూతువు గాని వేడ్క లే
 రా యను మేలువార విను♦రా యను నావల పింత చేసె నా
 రాయను నిన్ను దూఱ నగ♦రా యను నంతియె కాదు కాని పో
 రా యను దానిపోందె కన♦రా యను హా యదు కేఖిరా యనున్. 60

సీ. ఏయెడ నాఱ్ఱామ్ముఁ ♦ బాయనివీణ నే
 పాటలాధర గోట ♦ మీటునొక్కొ
 నామాట మీరక ♦ నలు వొందుకీర మే
 నెలఁతముంజేతిపై ♦ నిలుచునొక్కొ

యెలమి నాకనుసన్న ♦ మెలఁగునేణాక్షు లే
 నలినాక్షియాజల ♦ నదుతునొక్కొ
 నామొగంబున కొద్దికై మీఱునద్ద మే
 నుందరీరత్నంబు ♦ చూచునొక్కొ

తే. గీ. తూఁగుటుయ్యల నెవ్వతె ♦ తూఁగునొక్కొ
 పెట్టెసామ్ముల నెవ్వతె ♦ పెట్టునొక్కొ
 పొందుగా శౌరి నెవ్వతె ♦ పొందునొక్కొ
 తెలియ దిటుమీఁదఁ బ్రాణము ♦ ల్నిలుప రాదు. 61

ఉ. అందఱిఱొమ్మురా ఘృడిగె ♦ నందఱినెమ్మది చల్లనయ్యె నే
 డందఱినెమ్మొగంబులును ♦ హాసములం జెలు వొందె నార గో
 విందుఁడు దానిఁ గూడి నను ♦ వింత యొనర్చినయంత నక్కటా
 కందక కంద నేమి కలకాలము నాదుమనంబుమాత్రమున్. 62

సీ. హరిని బాసిననన్నుఁ ♦ బరిహాస మొనరించు
 మోహనాంగులనోరు ♦ మూసినటుల
 నానాఁటఁ గృశీయించు ♦ ననుఁజూచి కనుగీటు
 పువ్వుబోణులకన్ను ♦ పొడిచినటులఁ
 గడువిన్న నగునన్నుఁ ♦ గని సంతసం బందు
 మెలఁతలఱొమ్ములు ♦ మెట్టినటుల
 నెంచి సన్నిఁక త్రుళ్ళు ♦ నంచని తల లూఁచు
 ముద్దుగుమ్మలతలల్ ♦ మొట్టినటుల

తే. గీ. యదువిభుని జేరి సామి రమ్మనుచుఁ జీరి
 గెలివి యొనగూర్చి నిండుకొఁగిటను జేర్చి
 మురిపెమునఁ దొట్టి చిక్కనిముద్దు వెట్టి
 మేలిమిని గూడఁ గలదె యీమేనితోడ. 63

కం. అని మిగుల వగలఁ బొగులుచుఁ
 దనపలుకుల కొద్ది కగుచుఁ ♦ దగురాచిలుకన్

గనుగొని వనరుచు రాధా

వనజేక్షణ పలికె వలపు ♦ వడ్డికిఁ బాఱన్.

64

మ. చిలుకా యెవ్వతె లేనిచోద లిడి డా ♦ చేతం గడం ద్రోయునో
బలిమిక్షా రాధికదూత గావె యని కో ♦ పావేశతం జూచునో
నలి యాఁకంటికి ఖండచక్కెరలఖా ♦ ణం బుంచునో యంచదో
కలలో నంతకుఁ దాళలే వకట నీ ♦ గారాబ మెట్లున్నదో.

65

సీ. ఏసాంకవామోద ♦ యిఁక రాపు సేయునో

చూడఁ జాలక రాజశుకములార

అంబుదాలక యేది ♦ యలజళ్ళు బెట్టునో

సైరింప లేక హంసంబులార

శరదిందుముఖ యేది ♦ విరసంబు చేయునో

నెమ్మి నెమ్మది మాని ♦ నెమ్ములార

మించుబోణియెవర్తు ♦ మిఱుమిట్లు గొల్పునో

వైరంబు మీఱ గో ♦ ర్వంకలార

తే. గీ. తేజరిల్లునిఱాండజ ♦ రాజయాన

కాల రాచును మిము నెల్ల ♦ నేలఁబెట్టి

మిగుల మునురీతి నావెన్క ♦ నెగిరి పడఁగ

వలదు మనుఁ డింక సన్మార్గ ♦ వర్తు లగుచు.

66

తే. గీ. కలరవములార యిఁక నొక్క ♦ కలికి మిమ్ముఁ

దప్ప లెంచక యాఁకలి ♦ దప్పలెఱిఁగి

సనగ లులవలు నువ్వులు ♦ సన్నబియ్య

మునిచి పెంచునొ పెంచదో ♦ కనరు చేసి.

67

వ. అని నెచ్చెలులం జూచి యిట్లనియె.

68

సీ. హరిమధ్య యెవ్వతె ♦ కరికోత బెట్టునో

యదలించి మత్తేభ ♦ యానలార

కనకాంగి యెవ్వతె ♦ కడుఁ గాఁకఁ జూపునో
 విడివడి. సమదాళి ♦ వేణులార
 శుకవాణి యెవ్వతె ♦ వికటించి పలుకునో
 మొగ మెఱఁ జేసి యో ♦ ముగుదలార
 అబ్జాస్య యెవ్వతె ♦ యటగొఱల్ నించునో
 పక్షపాతమునఁ బ ♦ ద్మాక్షులార

తే. గీ. యింక నేకలకంఠి తా ♦ నెగిరి పడునొ
 పగను మీమీఁదఁ బల్లవ ♦ పాణులార
 మీరు కల నై న ననుఁ బాసి ♦ పో రటంచు
 నమ్మి యుండితి నిదివఱ ♦ కమ్మలార.

69

తే. గీ. ఒక్కపాటు నెఱుంగక ♦ యున్నమీకు
 నకట నన్నుండి యీవెత ♦ లంద వలసె
 నినుముతోఁ గూడ నన్ని హా ♦ త్రునకుఁ బెట్లు
 తగులు నంచనుకతగాను ♦ తరుణులార.

70

సీ. ఈమేను దొరఁగిన ♦ నిక జీవునకు వేఱ
 వరతను వబ్బ దఁ ♦ భ్రమను గాదు
 పద్మాక్షుఁ డివట్టి ♦ పడకిల్లు గన్గొని
 పరితాప మందు న ♦ స్ఫ్రమను గాదు
 మనరాధ పోయెఁగా ♦ యని యిళాకలకంఠి
 వగ లందునో యను ♦ భ్రమను గాదు
 చుట్టువాఱుక బెట్టు ♦ చుట్టంపుపూఁబోండ్లు
 పలవింతురో యను ♦ భ్రమను గాదు

తే. గీ. మంచి యేలికసాని లే ♦ దంచు మీర
 లెగ్గు చెందెద రనుచు నే ♦ నిన్నినాళ్లు
 నిలుపఁ గూడనిప్రాణముల్ ♦ నిలుపుకొంటి
 నిక నిలుప రాదు దయయంచు ♦ డింతులార.

71

వ. అని విలపించుచుండుసమయంబున.

72

కం. మరుఁ డురువడి నొఱ నరవిరి

కిరుసఱ్ఱురీ లంచు దూసి ♦ కినిసి బిరానన్

పరుఁ జంటఁ జెమట పొడమఁగఁ

దరుణీమణియెదను చారి♦దప్పక కుమ్మెన్.

73

కం తను వెల్ల జల్లు మనఁగా

ననమోవి చలింప మిగుల ♦ నడుము వడంకం

జను లదరఁ గురులు వదలఁగఁ

గనుదమ్ములు మోడ్చి వ్రాలెఁ ♦ గామిని మూర్ఛన్.

కం. అత్తరి బిత్తరు లెల్లను

జిత్తమ్ములు తల్ల డిల్లఁ ♦ జిత్తజుచివురుం

గత్తులపై వ్రాలిన య

మ్మత చకోరాక్షిఁ జూచి ♦ మమత దలిర్పన్.

75

సీ. కలకంఠినిట్టూర్పుఁగాడ్పులు నిగిడిన

వల్లీమతల్లిక ♦ లెల్ల సొరిగె

మదవత్తిపై సోఁకుఁమారుత మొలసిన

శుకపికనికరము ♦ లోలి వ్రాలె

నలివేణి యొరగినఁతలిరుటాకులసెజ్జ

నీరసం బై బూది♦దారిఁ గాంచెఁ

దరుణిగుబ్బల నున్నఁతారహంబులు

సాబ గెల్లఁ జెడి చిట్టి ♦ సున్నమయ్యె

తే. గీ. దమ్ము లిడఁ బోవఁ గలువమొత్తము లయ్యె

విసము లయ్యెను జేర్చినఁబిసము లన్ని

మల్లె లయ్యెను విరిబొండుఁమల్లె లుంచ

నెందునను వీఁకఁజెడు దీనిఁజెందుకాఁక.

76

కం. ఏ మంద మేమి నేయుద
 మేమందునఁ దీరు కాఁక ♦ లీదిన మకటా
 యేమందయాన నశుగుద
 మీమందరకుచతెఱంగు ♦ లెల్ల నటంచున్.

77

సీ. తావికప్రపుఁదిన్నె ♦ దనరించె నొకరంభ
 యొప్పుపుప్పొడి గప్పె ♦ నొక్కశ్యామ
 విరిజాజు లలరించె ♦ వేటొక్కలతకూన
 యొమ్ముతమ్ముల నుంచె ♦ నొక్కనరసి
 బినకాండములఁ జేర్చె ♦ వెన నొక్కపద్మిని
 యొగిఁ బల్లవము లుంచె ♦ నొక్కకొమ్మ
 హిమజలంబులఁ జల్లె ♦ నిల నొక్కశశిరేఖ
 కెందొగ లిడె నొక్క ♦ కృష్ణవేణి

తే. గీ. తక్కునెచ్చెలు లట్లనే ♦ తలిరువిల్తు
 ధాటి కోర్వనిరాధావ♦ధూటి కపుమ
 తమతమకు నొద్ది కై నసా♦ధనము లొసఁగి
 సారెఁజేసిరి శై త్కోప♦చారవిధులు.

78

ఉ. కోమలిసిబ్బెపున్వలుద♦గుబ్బల జొబ్బిలునొప్పకప్రమా
 కామునికాఁక సోఁకి యది ♦ గప్పన మండఁ దొడంగె మన్మథ
 స్వామికి నేఁ డిదే చమురు ♦ వత్తియు లేనినివాళిజోతు లో
 సామజయానలార యని ♦ చానలు చేతులు పట్టి పల్కుఁగన్.

79

తే. గీ. సకియ లిటు సల్పుశై త్కోప♦చారవిధులు
 చెలియ కవి నిమ్మ కెరుపు వేసినవితానఁ
 గాఁక మితి మించఁగా నది ♦ గాంచి మధుర
 వాణి యనుచాన మన్మథ♦స్వామి నెంచి.

80

సీ. క్రిమినఁకాంతాయ ♦ రాజీవకుంతాయ
 మలయానిలరథాయ ♦ మన్మథాయ

సత్కీరవాహాయ ♦ జగదేకమోహాయ

మల్లశూర్పవధాయ ♦ మన్మథాయ

పద్మాకుమారాయ ♦ బాలికాధారాయ

మహానీయవిబుధాయ ♦ మన్మథాయ

మాధవప్రభవాయ ♦ మాధవసచివాయ

మానితాత్మకథాయ ♦ మన్మథాయ

తే. గీ మంజుహర్షణబోధాయ ♦ మన్మథాయ

మధుపగుణచాపనాథాయ ♦ మన్మథాయ

మహితశృంగారసదనాయ ♦ మన్మథాయ

మనసిజాయ తుభ్యం నమో♦మన్మథాయ.

81

కం. నగధరుఁ డెప్పటివలెఁ జెలి

తగు లొందిన నిన్నె యిప్పడై వమ వంచున్

దగఁ గొలుచుఁ బొపు మాపద

ఖగవాహన గోపతనయ ♦ కమలాదరణా.

82

తే. గీ. అనుచుఁ బ్రార్థించి వందనం ♦ బాచరించి

మృగమదముచేత గేదంగి♦రేకుపైఁ ద

దీయయంత్రంబు వ్రాసి రాధికను డాసి

యాక్షణమె దిట్టముగఁ గేల ♦ రక్ష గట్టి.

83

కం ప్రియునామమ్ములపలుకులు

ప్రియ మందఁగ నాలకించి ♦ పెంపు దలిర్పన్

నయనములు దెఱచి సరసిజ

నయనుని సటఁ గాన కడలి ♦ నాటినప్రేమన్.

84

శా. ఆకాంతామణి యంగజానలము లో♦కాతీత మై పర్వ నా

లోకాభీలదృగశ్రువర్షము లురూ♦రోజాద్రులం గుప్పఁగా

శోకోద్రేకముచేఁ జెఱంగు మొగము ♦ న్నోకించి తా నేడ్చె న

స్తోకోన్మత్తమయూరరాజవిలసత్తువ్యక్తరావంబునన్.

85

కం. వనజాతవదన లది గని

వనితామణిచుట్టు ముట్టి ♦ వగవకు మమ్మా
వనమాలిఁ గూడె దిదిగో

వినునూ దక్షిణపుగౌళి ♦ విశదం బయ్యెన్

86

సీ. అలజక్కువలచెక్కు ♦ వలఁ ద్రొక్కు బలునిక్కు

గలగుబ్బపాలిండ్లు ♦ గలఁగెనమ్మ

బిగిఁ జెందుతొగవిందు ♦ తగు లొందువగ లందు

వదనారవిందంబు ♦ వాడెనమ్మ

నునుగల్వలను గెల్వఁ గనునిల్వఁ డను చె ల్వ

మరుకన్నులను దెల్వి ♦ దొరఁగెనమ్మ

పరువంపుమరువంపు ♦ మురువంపుగరిమంపు

చిన్నారి నెమ్మేను ♦ చిక్కెనమ్మ

తే. గీ. చొక్క మగుచెక్కుటద్దము ♦ ల్పిక్కెనమ్మ

తావిచెంగావిమోవిడా ♦ లారెనమ్మ

యేల యిఁకజాలి వనమాలి ♦ నేలి మేలు

కొనెదు వినవమ్మ శుభము చే ♦ కొనెదవమ్మ.

87

వ. అనిన విని రాధికామణి యి ట్లనియె.

88

సీ. తనివార హరిమోము ♦ గన లేనికన్నులు

కలఁగిన నే మాయెఁ ♦ గాంతలార

చెలువునికొఁగింట ♦ మెలఁగనిదేహంబు

చిక్కిన నే మాయెఁ ♦ జెలియలార

గోపాలకస్వామి ♦ గోల్లనికెమ్మోవి

సుక్కిన నే మాయె ♦ సుదతులార

యెమ్మొకానియురమ్మఁ ♦ గ్రుమ్మనిపాలిండ్లు

కమలిన నే మాయె ♦ రమణులార

తే. గీ. యెఱిఁగి యెఱుఁగక పలికెద ♦ రింతె కాని

యెడ విడనిబాళి రతికేళి ♦ నలమి నేలి

నటినాదేవు నెడఁబాసి ♦ నట్టివెనుక
జీవనం బేల తను వేల ♦ జీవ మేల.

89

ఉ. మానినులార మీర లనుమానము మానుఁడు నమ్మ వద్దు నన్
గానిపనుల్ మదిం దలఁచి ♦ గాసిల నేటికి నేటి కీయొడల్
సూసశరాగ్ని కావలు తిడి ♦ సొంపు వహించెదఁ బక్ష ముంచుఁడి
ప్రాణము ప్రాణనాయకుని ♦ బాసి తరించునె యెంత నిల్పినన్.

90

ఉ. ఈయెడఁ గాయము న్విడిచి ♦ యేగెద నంచు విచార మొంద లే
దాయదుసార్యభామునికీ ♦ నామురవై రికిఁ గానికానిమై
పోయినఁ బోవ కున్న నిలఁ ♦ బుణ్యమొ పాపమొ గ్రుడ్డికన్ను దా
మూయక విచ్చిన నృత్యచి ♦ మూసిన నేమి తలంచి చూడఁగన్.

91

కం. ఐతే యింకొక నెంజలి

యాతరుఁశీస్మరునిమోము ♦ నవనోకింపం
బాతకురా లై తిఁ గదా
యీతరి ననుఁ గూర్చి వగవ ♦ నేటికి మీకున్.

92

కం. అని పలుకువనితఁ గనుగొని

కనకాంగులు కనుల నశ్రుకణములు దొరఁగన్
వనరఁగ నేటికి నేటికి
వనజాక్షుఁడు వచ్చువేళ ♦ వచ్చె నటంచున్.

93

సీ. హరి యదె వేంచేసె ♦ వరరథాంగస్ఫూర్తి
యను వంద వీక్షించు ♦ మనియెనొకతె
కమలాపుఁ డదె యీమొగం బయ్యెఁ బద్మినీ
హాసముల్ చెలరేగెననియె నొకతె
గోవర్ధనుఁడు తమఃక్రూరప్రభల్ జాతి
నల్లదె పొడ సూపె ♦ ననియె నొకతె
యదె లోకబాంధవుం ♦ డరుదెంచెఁ గుముదాళు
లణఁగి తల ల్వంప ♦ ననియె నొకతె

తే. గీ. కరుణవెన్నుఁడు నీమీఁదఁగన్ను దెఱచె
నదిగొ దిశలెల్లఁ దెలివొందెననియె నొకతె
వచ్చె నాచాయవగకాఁడువగవబోకు
మతనుభయ మేమిచేయునంచనియె నొకతె. 94

కం. ఈరీతి వారిపలుకులు
సారెకు వీనులను సోఁక ♦ సతి మరుకాఁకల్
దీరఁగ వెలఁదులకడ నా
శౌరిం గోరుచు న టుండె ♦ సమ్మతమతి యై. 95

తే. గీ. అంత నచ్చట నర్జునాహ్వాయునిసఖుని
జేరి రాధిక పంచినచిలుక యలుకఁ
జెప్పకయె పోయె నని చెప్పఁజి త్రగించి
వనజనాభుఁడు మనము దిగ్గనఁగ లేచి. 96

సీ. రాజాస్య గీలించురవలపావలు మాని
ధవళాక్షి యిచ్చుకై ♦ దండ మాని
పడఁతులు దెచ్చినబారిపల్లకిమాని
సుమగంధు లిడుచామరములు మాని
కాంచనాంగులు పట్టుకరదీపికలు మాని
శుకవాణు లను హెచ్చరికలు మాని
భామామణు లొసంగుబొగమ్ములును మాని
వనితలు విసరుపావడలు మాని

తే. గీ. జాటుశిఖవీడ నరవిరినరులు వాడ
బెట్టువగతోడ హృదయంబు ♦ కొట్టు కాడ
విరహ మొనఁగూడ ముత్యాలపేరులూడఁ
జనియె నాప్రోడ శృంగారవనముజూడ. 97

వ. ఇట్లు చని.

కం. చైత్రరథనందనాదిక
 చిత్రమనోహృద్య మైనశృంగారవనిక
 మిత్రులతో రాధాశుభ
 గాత్రీ నృదిఁ దలఁచి గరుడగమఁచు వలెన్. 99

సీ. ఎలనాగ నాచెంత డ కెంతెంత వచియించి
 తనముద్దుచిలుకను డ బనిచెనొక్కొ
 వచ్చి యిచ్చట నాదువక్తమానము చూచి
 పోయినశుక మేమి డ బొల్లెనొక్కొ
 యేణాఱీ యది విని డ యీనినపులిఁబోలెఁ
 బదరి భగ్గున మండిపడియెనొక్కొ
 యది యొక్కనెపముగా డ నతివలు పగ చాటి
 మించఁగా నేమి బోధించిరోక్కొ

తే. గీ. తోయజాననమది కేమి డ దోచెనొక్కొ
 దైవమేగతిఁ జేయంగఁ డ దలఁచెనొక్కొ
 కాల శని యుండెనో జవఁరాలిఁ బాసి
 యేల వచ్చితి నాబుద్ధి డ కూలిపోను. 100

ఉ. కామిని చిల్క పోయి పలుక నిన్ని గుండె గభీలు మం చనన్
 మో మొకయింత చేసికొని డ మోవి వడంకఁగ మేను వాడఁగా
 గామునికాఁకలం గుమిలి డ కంటికిఁ బుట్టెఁడు నీరు నించి తా
 నే మని యెంచెనో మదిని డ నెంతతపించెనో యేమి చేసెనో. 101

సీ. నినుఁ బాసి నిమిషంబు డ నిలువఁ జాల నటంచుఁ
 గౌఁగింటఁ జేర్చుక డ గడియనేపు
 నీవెంటనే వత్తు డ నేఁ దాళ లే నంచుఁ
 గరములు పట్టుక డ గడియనేపు
 ననుఁ బిల్వ బంపుము డ నాయూస నీ కంచుఁ
 గన్నీరు నించుచు డ గడియనేపు

దానిమాయలఁ జిక్కి ♦ దయ వీడకు మటంచుఁ
గదిసి తొమ్మునవ్రాలి ♦ గడియసేపు

తే. గీ. గాఁగ వగచుచు గద్గదకంఠి యగుచుఁ
బ్రేమ మీఱంగ దీవెన ♦ వీడె మిచ్చి
పనుపఁజాలక పై నంబు ♦ పనిచినట్టి
యువిద నెడబాఁసి యిం దుండుటచితమగునె. 102

సీ. చూతునా యొకసారి ♦ శుకవాణినెమ్మోము
కలువరాయనిఁ గాంచు ♦ కలక దీర
విందునా యొకసారి ♦ విరిబోణిపలుకుల
నలపికధ్వని విన్నయభుకు దీరఁ
జేర్తునా యొకసారి ♦ చెలిమేనితో మేను
పూపాన్పుపై నున్నతాప మాట
దొరకునా యొకసారి ♦ తెటవచన్గవ యంటఁ
దమ్మిమ్మొగ్గల నంటుతలఁకు దీరఁ

తే. గీ. గలుగునా యొక్కసారి చక్కనిమిటారి
ముద్దుచెక్కిలిప్రేమతో మూర్కొనంగ
గొనబుకప్రభుఁబలుకు మూర్కొన్నయట్టి
కాక దీరంగ నంతరంగము చెలంగ. 103

చ. లలననిజాంఘ్రిపద్మములత్తుక నామునికాళ్ల సోకఁగా
నిలిచి తమిం దొడల్తాడలు ♦ నీవియు నీవియు నాభి నాభియు
వల నగుతొమ్ము తొమ్ము జిగివారెర వారెర మోము మోమునుం
గలియఁగ నిండుకొఁగిటను ♦ గ్రమ్ముక నెమ్మిఁ చెలంగు టెన్నఁడో.

సీ. శృంగారయావనక్షీరాబ్ధినడుమను
దనరాఠుబంగారుతమ్మి యనఁగఁ
దళుకుమిం చన మించుతనుచంద్రరేఖలోఁ
బలిఢవిలుతురంగపద మనంగఁ

గలదు లే దనునట్టికౌన్సుదీవియయందుఁ
 జూచినదింటెనఁపూ వనంగ
 నలు వొందునాభిపున్నాగంబునను బుట్టి
 ప్రవహించువిరితేనేనాఁక యనఁగఁ

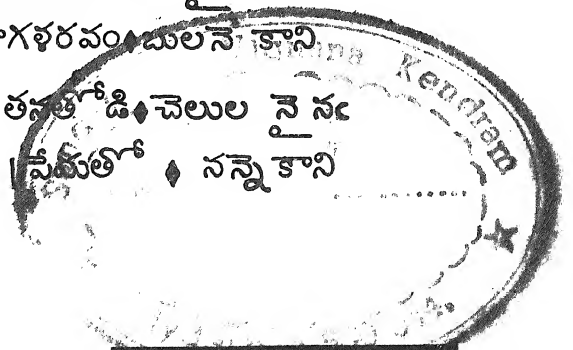
తే. గీ. జొక్కి మరు లెక్కి మెత్తలఁక డిట్టి చూడ
 నజుఁ డొనర్చినమోహనయంత్ర మనఁగ
 మరులు గొలిపెడిదొరసానిమరునియిల్లు
 కళలు గరఁగంగ ముద్దాడి డ కలియు తెపుడొ. 105

చ. పయనము పోయి వచ్చెడిరువారపుముచ్చట లావలన్ మఱెఁ
 తయు నినుఁ గూడుప్రోడలకుఁ డి దప్పక చెప్పము నాదుమ్రోల నా
 పయినము గానినుద్ది యని డి పల్కు మటంచును మేన వ్రాలి హా!
 దయ పగవారికై న నమితంబుగఁ గా దనుచాన నెన్నుదున్. 106

చ. మొగ మొకయింత చేసికొని డి మోవి చలింపఁగ మేను సోలఁగా
 జిగికనులందు నీ రొలుకఁ డి జిత్తజుగేహము చెమ్మగిల్ల నో
 రఁగఁ దలవాకిట న్నిలిచి డి మ్రాన్పడి నే నిటు వచ్చువేళలన్
 సాగసుగఁ జూచునాసుదతిఁచూపు దలంచిన నోర్వ శక్యమే. 107

సీ. శయనింప నొల్లదు డి శయ్యపై నై నను
 వనజాక్షి నాయురంబుననె కాని
 వసియింప నొల్లదు డి పసిడిగద్దియ నై న
 ఘనవేణి నాయంకముననె కాని
 భుజియింప నొల్లదు డి పులిజున్ను నై నను
 దేటవ నాకెమ్మోవిఁతేనె గాని
 వినఁగ నొల్లదు రుద్రవీణారవం బైనఁ
 గలికి నాగశరవంబులనె కాని

తే. గీ. పిలువ నొల్లదు తనతోడిఁచెలుల నై నఁ
 గన్నియలమిన్న సేతుతో డి నన్నె కాని

యట్టిగుణరాశి నెడఁబాసి ♦ వట్టిగాసి
 పొందఁ జేసె విధాత దుర్బుద్ధిచేత.

108

సీ. మడుపులమార్పుల ♦ మక్కువ లొనరించి
 తమలపుమార్పుల ♦ దయ ఘటించి
 నెమ్మోముమార్పుల ♦ నెమ్మది సవరించి
 వాతెరమార్పుల ♦ వలపు పెంచి
 జిగితోడమార్పుల ♦ సాగ సెంతో తనరించి
 కౌగిలిమార్పుల ♦ గనున ముంచి
 తగుతలమార్పుల ♦ దమకంబు పుట్టించి
 ప్రక్కమార్పులచేత ♦ శ్రమ ఘటించి

తే. గీ. పొలయలుక నించి వెంటనే ♦ బుజ్జగించి
 కళలు గరఁగించి మనసార ♦ గారవించి
 రతుల సొక్కించి నన్నేలురమణి నెంచి
 జాలిగొని చాల యీవేళ ♦ తాళజాల.

109

చ. కులుకుచుఁ గల మె నిలిచి ♦ గుబ్బు లశాడఁగఁ గొప్ప వీడఁగాఁ
 దిలకము జాట రెప్ప లరఁతేలఁగ నూర్పులు మీఱ మారునిల్
 జలజల మంచుఁ జెమ్మగిలఁ ♦ జెక్కులఁ జెమ్మట లూర హాయిగాఁ
 దలపడి చేయుపుంఠిని ♦ ధ్యానము చేసెద నెప్పుడు న్మదిన్.

110

చ. వడఁకెడునున్ దొడల్ వదలు ♦ పావక వాతెరకాటు చెమ్మటల
 సడలినపెన్నెరుల్ కరఁగి ♦ జాతీనచాదిక చిట్లుగంధమున్
 బెడిదపుటూర్పులున్ కులుకుపెన్ననుగుబ్బులపచ్చిగోరులుం
 దడబసుయానమున్ వలపు ♦ తందరయుం దగ మారుసాదనన్
 బడలి సుఖద్రవం బొలుకఁ ♦ బ్రక్కను నిల్పుచెలిం దలంచెదన్.

111

సీ. ఇంకించుచు నదల్చి ♦ సామి ర మ్మని పిల్చి
 యెదు రానుకొని నిల్చునుదుటు దనము

జిగిగుబ్బలను గ్రుమ్మి ♦ బిగికొంగిటను గ్రమ్మి
 మనసారఁ దను వమ్ము ♦ మంచితనము
 బడికట్టు నడలించి ♦ తొడ తొడఁ గదియించి
 బెట్టుగాఁ దమి నించు ♦ దిట్టతనము
 జిలుఁగుతిట్టులు దిట్టి ♦ యలిగి చెక్కిలి గొట్టి
 వలపుముద్దులు వెట్టు ♦ సాలపుఁదనము

తే. గీ. మ్రొక్కి మ్రొక్కించుకొనునట్టి ♦ చక్కఁదనము
 పొగడి పొగడించుకొనునట్టి ♦ పొడతనము
 దక్కి దక్కించుకొనునట్టి ♦ దంటతనము
 దానికే కాక కలదె యే ♦ చాన కై న.

112

ఉ. ఎందఱిఁజూడ నీవఱకు ♦ నెందఱితోఁడుత ముచ్చటాడ నే
 నెందఱికేళిఁ గూడి సుఖ ♦ మెంతయుఁ జెందను ? దానియల్లఁచో
 టందము పొందుచందమును ♦ నందునఁ జిందుసుఖద్రవంబు నే
 చందనగంధియందుఁ గన ♦ సారెఁ దలంచిన దానికే తగున్.

118

చ. పొలయలు కాఱి నేఁ గలియ ♦ మోడ్చినకన్నులు విచ్చి చూచి బా
 మ్మలు ముడి వెట్టి జంకెనయు ♦ మందపుకోపము మోముదమ్మి నిం
 పలర నదల్చి యోరి యదఁయా దయ మాలి విధాత మున్ను నా
 తల నిటు వ్రాసె సద్దు మని ♦ తద్దయు ప్రూస్పశుకన్నె నెన్నెదన్.

చ. పలుమరుఁ గూడి నేదురుసు ♦ పై సరము ల్గనుపించువేళఁ గ
 న్గలువలు విచ్చి చూచి యరఁగ న్నిడి ముద్దులు గుల్క నవ్వి మేల్
 భళి యవునయ్యె యేలి తిది ♦ బా గదె హా విడ కంచు మెచ్చి నన్
 బాలుపుగ దృష్టి దీసికొను ♦ ముద్దియముద్దు దలంప శక్యమే.

115

చ. కులుకుమెఱుంగుగబ్బిచను ♦ గుబ్బలు వెన్నున నాని యాత్మభూ
 నిలయము తుంటి నంటఁ దొడఁ నిగ్గులు దిక్కులఁ బర్వ సీత్యతుల్
 గొలిపి చిటుక్కుమంచు జిగి ♦ గోటికొనం దల గ్రుక్కి సొక్కఁ జే
 సలరులతాంగి నెన్న మరు ♦ లగ్గల మయ్యె నదేమి చెప్పదున్.

116

సీ. అలమి కౌఁగిటఁ గ్రుచ్చియల్లందులకుఁ జొచ్చి
 కాసెలోఁ జెయివేయుకౌశలంబు
 నుబికి పెందొడ లెత్తియొడలు ఝుమ్మన హత్తి
 హితవొప్పనదుఱొత్తులిచ్చువైపు
 'తఱుకు లేఁ గనఁ దగ్గి ♦ తమి యుప్పతిల నొగ్గి
 ధేనుకబంధంబు ♦ నానుజాతి
 చివచివఁ బై నక్కి ♦ రవళి హెచ్చుఁగ నిక్కి
 పుంభావ మొనరింపఁ ♦ బూనుసొగను
 తే. గీ. తరువుఁ జుట్టినలతకూన ♦ హరువు మీఱి
 తనువు తనువునఁ బెనఁగొన ♦ ననువు దేరి
 వలపుతో నాగబంధంబు ♦ సలుపుదారి
 దానికే కాని మఱి దేనికై నఁ గలదె.

117

చ. పొలఁతులఁ గూడనో రతులఁపోహణఁ జూడనొ మేల్మి సేయనో
 యలి గెడఁ బాయనో విరహా ♦ మందనొ కుందనొ తెల్విఁ జెందనో
 యిల తొలి నీవిరాళియును ♦ నీవెత లీమితి లేనిబాళి నేఁ
 గలను నెఱుంగ నేఁ డిదిగొ ♦ కంటి నయో ! తొగకంటికోసమై.

118

తే. గీ. మునుపు నిద్దుర లే దయ్యె ♦ ముదిత నెనసి
 వెనుక నిద్దుర లే దయ్యె ♦ వెలఁదిఁ బాసి
 యేమి చెప్పడు మస్మధఁస్వామిమాయ
 ముంచకయె ముంచె నొంచక యొంచె నొర.

119

సీ. సొగనులపుట్టిల్లు ♦ సొక్కుమందొలదీవి
 రాజసమ్ములఱెంకి ♦ రామచిలుక
 నెరవన్నె బంగారు విరవాదివిరితీఁగె
 కుసుమాస్త్రుచే ధక్క ♦ కుల్కులగని
 మరునిశాస్త్రపుటీక ♦ గురువువీరము పులి
 గడిగినముతైంబు ♦ కమలపాణి

మదనసమ్మోహనః మార్గణ మక్కల్కి
మరులుకొల్పుట కిమ్ము ♦ మంచినామ్ము

తే. గీ. తతసుగుణవేటి దివ్యసౌంధర్యవాటి
వనితలకు మేటి మాధుర్యవచనధాటి
భావజునిఘోటి ముద్దురాధావఘాటి
గాన మిల నేటివఱలోన ♦ దానిసాటి.

120

ఉ. మారునికేళిలోఁ జెఱఁగు ♦ మాసె నటంచును మాటు కేగ నే
సారెకుఁ బోకు నిల్వ మని ♦ జాఱుపయంటచెఱఁగు పట్టినఁ
మీఱినసిగ్గు నారజము ♦ మించినచూపులు చిన్నినవ్వు ల
వ్వారిగఁ గుల్కి కల్కి తల ♦ వంచిన దొక్కటి కోటి సేయడే. 121

ఉ. కన్నులఁ జెక్కుల న్నెడను ♦ గర్ణయుగమ్మునఁ గాముగీమునం
జన్నుల వీడె మెవ్వరిది ♦ చక్కెరబొమ్మ విచిత్ర మం చనఁ
జిన్నిశీరంబు వంచి నునుసిగ్గు ముదం బరనవ్వు మీఱఁ దాఁ
దిన్నఁగ మోముఁ జూచి నగి ♦ త్రిప్పి మఱెవ్వరి దన్న దెన్నెదఁ. 122

సీ. కాంచనకాంచికాఘనజఘనప్రభల్
హెచ్చఁగా నెదురొత్తు ♦ లిచ్చి యిచ్చి
రతనాలకుతికంటు ♦ రంగు లీనఁగ మీఱి
పారావతధ్వను ♦ ల్పలికి పలికి
ముంగరముత్యంబు ♦ ముద్దుగుల్కఁగఁజేరి
యొసపరికెమ్మోవి ♦ యొసఁగి యొసఁగి
తారహారమ్ములు ♦ తీ రొందఁగఁ జెలంగి
గుబ్బలచే తొమ్ము ♦ గ్రుమ్మి క్రుమ్మి

తే. గీ. సగము మొగించినకనుఁగవ ♦ సగమునగవు
సగముసగ మగుపలుకులు ♦ సగము మఱపు
కెలివి సగమును దగ రతిఁ ♦ గలిసి యలసి
లోలలోచన నాయెద ♦ వ్రాలుటెపుటా.

123

చ. నిదు రిక్క జాలు లె మ్మనిన ♦ నే శయనింపఁగఁ గల్గి యల్కచే
బదతుచు లేచి యవ్వలను ♦ బైటచెఱం గిడి పవ్వలింప నే
బదముల వ్రాలఁ దన్నెనట ♦ బల్మిని నే గలియంగ శయ్యపై
వదలినకీలుబొమ్మవలె ♦ వ్రాలిన దప్పటి దిప్పడై తగఁ.

124

సీ. ముద్దువెట్టఁగవద్దు ♦ ముదిత ! యెంగి లటన్న
మొనసి చెక్కిలి గొట్టి ♦ మోవినొక్క
సుద్దిగా నున్నాను ♦ సుదతి ! ముట్టకు మన్న
గబ్బిగుబ్బలఁ గ్రుమ్మి ♦ కాఁగిలించు
నబల ! పైఁ బడకు మఁర్యాద గా దన్నచోఁ
గదిసి పెన్నెరి పట్టి ♦ కదిమి తిట్టు
వ్రతము నేటికే బ్రక్క ♦ నతివ ! పండకు మన్నఁ
బైకొని కేళి కుపక్రమించు

తే. గీ. మేలు గనిమొచ్చు వాతెర ♦ గ్రోలనిచ్చు
ముద్దు గొనవచ్చు సుద్దులఁబ్రొద్దుపుచ్చు
'రమ్య మగుగచ్చు లిడి పునారతులహెచ్చు
నట్టిచెలిపొందు గాంచకేన్వెట్టు లుండు.

125

సీ. అంగజజ్వరతాప ♦ మాటదు సఖిముఖి
పూర్ణచంద్రోదయంబుననె కాని
మదనవిదాహంబు ♦ మానదు ననబోణి
మోవిపంచామృతంబుననె కాని
స్మరదోష మాటదు ♦ సతిసుగంధవసంత
కుసుమాకరంబు గై ♦ కొనినఁ గాని
మన్నథకార్యంబు ♦ తూనదు జవరాలి
నిటలరాజమృగాంకనియతిఁ గాని

తే. గీ. తలఁప వలరాచభూతంబు ♦ దలఁగి పోదు
ఘనఘనకచాకచాంజనంబుననె కాని

యెట్లు వేగింతు నేరీతి నేసహింతు

నెవ్వరిని బంతుఁగాంతపోం ♦ దెవుడు గాంతు. 126

చ. మదనునికేళిచే నెనసి ♦ మంచము డిగ్గి విహోలగాత్రి యై
పదరఁగఁ జూచి నేఁ గరము ♦ పట్టి పునారతి కెచ్చరించినన్
వదలినసీవితో శిరము ♦ వంచి నిరాదరహాస మొప్పుఁగా
మదనునియిల్ తఱుక్కు మన ♦ మక్కువఁ బైకొనుకన్నె నెన్నెదన్.

సీ. అయ్య వచ్చె నటంచుఁ ♦ దోయ్యలు లెఱిఁగింపఁ

బదరి టిగున లేచి యెదురుకొనును

చెలిమి న న్నిసుమంతఁ నేపు చూడక యున్న

నావఁ ద్రావినజోక ♦ నటవటిల్లు

నెడ నేది విన్ననా నుడి ♦ యెలుంగో యంచు

నెరిబొమ్మ నిక్క మై మఱచి వినును

పౌరుషరతి నేలి ♦ బడలితివో యని

వలిపెచెంగావివా వడను విసరు

తే. గీ. నేను సంతోషమున నున్న నెంతో చెలఁగు

నింతనే విన్ననై యున్న వంతఁజెందు

నట్టిప్రియురాలి నెడఁబాసి నట్టితనకుఁ

జిన్నె లివి గావు ముందర నున్న వింక.

128

సీ. చుక్కలగమికాఁడు ♦ సూర్యుడై యుండునా

చెలిమోముతో మోముఁ జేర్చియున్న

విరులనరమ్ములు ♦ శిరము లై యుండునా

మెలఁతకన్ సన్నల ♦ మెలఁగుచున్నఁ

జిలుకలపలుకులు ♦ ములుకు లై యుండునా

విరిబోణిమాటలు ♦ వినుచు నున్నఁ

జిగురాకుతల్పముల్ ♦ చిచ్చు లై యుండునా

చేడియవదనేవ ♦ నేయుచున్న

తే. గీ. మలయమారుత మెం దైనమంట లానె
 సరుహాక్షికి నురటిచే ♦ విసరుచున్న
 మదిమదిని నేనె కొనినట్టికొదవ లనక
 సారె కీవేళఁ బరులను ♦ దూఱనేల.

129

సీ. కుచకుంభములమీఁద ♦ గోరంకుళం బాని
 కఱకుకఱుక్కున ♦ నఱకి పట్టి
 కమ్మపుప్పొడిలోన ♦ దుమ్మరం-బాడించి
 చలువగొజ్జఁగినీటఁ ♦ జల్లు కొలిపి
 మచ్చికమాటల ♦ మెచ్చుచు లాలించి
 ననసెజ్జ సజ్జారమునను జేర్చి
 మరులుకొల్పెడిసంకుమదతైల మెనయించి
 తాంబూల మనుకబళంబు మేపి

తే. గీ. చివచివగ నెక్కి మర్మముల్ ♦ దవుల నొక్కి
 దురుసుపై సరముల నెంతో ♦ దరముఁ జూపి
 నెయ్యి మలరార మబ్బుద ♦ ట్టియ్య కున్న
 మనసున హుషారు చెంద దా ♦ మరునిదంతి.

130

ఉ. ఎవ్వరికూటము ల్పెఱిచి ♦ యెవ్వరి ము న్నెడఁబాపినామొ నేఁ
 డివ్వగ రవ్వ లంది యిపు ♦ డిద్దఱ మిద్దఱ మై విదేశత
 న్నొవ్వక నొచ్చి మోహ మనునూత మునింగి సుఖంబు లేక హా
 జవ్వన మెల్లఁబో గడపి ♦ చా నట నే నిటఁ దల్లడిల్లఁగన్.

131

సీ. హృదయేశ నినుఁ బాసి ♦ యే దాళఁజాలరా
 జాములో వత్తువో ♦ జాగు లేక
 జీవితేశ్వర పోయి ♦ నీ విందు రా మఱి
 జాములు రెం డానొ ♦ సైచ లేను
 ప్రాణనాయక బదు ♦ ల్పలుక వ దేలరా
 జాములు మూఁడొనొ ♦ సాగి రాను

నామనోహర మల్లి ♦ ననుజేరి యేలఁగా
జాములు నా ల్గానా ♦ సహజముగను

తే. గీ. అని బహుదినాలపై నాన ♦ కాడి గద్గ
దస్వరంబున నెదఁ జేరి ♦ తాను బనుప
రాలు కన్నీటియేఱుల ♦ లీల దాఁటి
వచ్చినప్పడిఁ కేటి కీ ♦ వంత లకట.

132

సీ. పికిలిపిట్టలదారి ♦ బిగికాఁగిభులఁ జేరి
పెదవులు గఱచుక ♦ పెనఁగి పెనఁగి
మల్లవల్లభులట్ల ♦ మరుసాదశలపట్ల
గల్గమ్ములకు వచ్చి ♦ కలిసి కలిసి
బిరు దొందుమాష్ట్రీల ♦ కరణి నిర్వృరమును
జాఱుకుపై సరములఁ ♦ జూపి చూపి
మత్తేభములవీక ♦ మలయుచు నెడ మీక
తమకముల్ గిరిగొనఁ ♦ దాఁకి తాఁకి

తే. గీ. చెలఁగి బకదారులను హెచ్చి ♦ పలికి పలికి
కొదమచిలువలచెలువునఁ ♦ గదిసి కదిసి
సూనశరుపోర వెనుతీక ♦ నేను నారి
చేరి గడిచేరి సరిపోరి ♦ మీఱు లెపుడొ.

133

ఆ. వె. వాలుమీల నేలు ♦ వాలుఁగన్నులడాలు
సాముసోము నోము ♦ మోముగోము
మాపు రేపు తూపు ♦ రూపు మాపును జూపు
కన్నె నెన్న నన్ను ♦ మిన్న సున్న.

134

సీ. కపురఁపుదీవిని ♦ గభుకుచెంగావిని
దావిచే మోవిచేఁ ♦ బోవ నెంచి
యెలదేఁటిబారును ♦ దెలిరిక్కసారును
నారుచే గోరుచే ♦ దూఱు లెంచి

వికచాబ్జవసులను ♦ విమలాద్రిమణులను
 గనులచే జనులచే ♦ ఘన మడంచి
 యద్దంపుటెక్కుల ♦ హలరాజునిక్కులఁ
 జెక్కుచే ముక్కుచే ♦ జక్కడంచి

తే. గీ. మురు వలరుకొమ్మ వలపులముద్దుగుమ్మ
 కమ్మసంపంగికొమ్మ బంధుగారుబొమ్మ
 వలచుగొజ్జంగితెమ్మ మర్వంపురెమ్మ
 నెవుడు గన నేర్తు నందాఁక ♦ నెట్టులోర్తు. 135

కం. నాగముల నేలుఁ గుచములు
 నాగంబుల నేలు నడలు ♦ నాభిబిలము పు
 న్నాగముల నేలు ననుచో
 నాగాశ్రయ నేలు టరుదె ♦ నాతి దలంపన్. 136

తే. గీ. చానమోహంద మెల్ల లోచనమయంబు
 కొమ్మ తొమ్మంద మెల్లను ♦ గుచమయంబు
 కలికి వెన్నంద మెల్లను ♦ గటిమయంబు
 గాన దానికి సాటి జగానఁ గాన. 137

నీ. జలజాక్షిలావణ్యసరసి గా కున్నచో
 జసుదమ్మిమొగ్గలం ♦ దొనర నేల
 ననబోణిశృంగారవనము గా కున్నచో
 లలితోరుకదళిక ♦ లలర నేల
 పల్లవాధర మోహవల్లి గా కున్నచో
 భ్రమరకశ్రీలచే ♦ బ్రబల నేల
 వెలది మన్మథునిచే ♦ విల్లు గా కున్నచో
 జిగిచూపుతూపులు ♦ చెలఁగ నేల

తే. గీ. కలికి నెలరేక గా కున్నఁ ♦ గళలు గులికి
 తారకాహృద్య మై చాలఁ ♦ దనరనేల

భామినీమణి నాతపఃఃఫలమె కాక
యున్నఁ దియ్యనిరుచుల మే ♦ లొంద నేల. 138

కం. అని వనరు వనరుహోక్షుని
గనికరమున నూఁది పలికె ♦ ఘనత యొకిం తె
నను లేకను శ్రీదాముఁడు
చను వొప్పుఁగ బావమఱఁది ♦ సరసము దోఁపన్. 139

కం. ననుఁ గనుఁగొను ననుఁ గనుఁగొను
మనుచును గోటానకోటు ♦ లంగన లుండఁ
మునిగెదు రాధను దలఁచుచు
ఘనమోహరసాబ్ధిలోనఁ ♦ గమలదళాక్షౌ. 140

కం. మాయక్కకన్న రాధిక
యే యెక్కువ యైనచాన ♦ యెఱిఁగింపు మదే
యీయమ నాయమ నెన్నఁగఁ
బ్రాయంబున రాజుబంటుఁవాసి దలంపన్. 141

ఆ. వె. వావి గాని వావి ♦ వయసునఁ గడుఁ బెద్ద
గుట్టు లేదు మిగుల ♦ గట్టువాయి
బుద్ధి గాదు మాను ♦ పెద్దాపె దంసు మం
కెనకుఁ జేటనంగ ♦ వినవె కృష్ణ. 142

ఉ. నా విని యల్క దొల్క యదుఁనాయకుఁ డిట్టనె బోంట్లజాతులఁ
భావము మర్మకర్మములుఁ ♦ జౌఘతనంబును తారతమ్యముల్
కోవిదకోటికే తెలిసిఁకోఁ దగు నంతియె కాని కానలన్
గోవులమేపుపల్లరపుఁగొల్లనికిం దెలియంగ శక్యమే. 143

సీ. తాఁ గన్నకూఁతురై ♦ తగునుడిపడఁతిని
బెనఁగిననలువ కే ♦ ఘనత దఱిగె
దనగురుపత్ని యై ♦ తనరారుతారను
గదిసినరాజు కే ♦ కొఠవ వచ్చెఁ

జెలియలివావి యై ♦ చెలు వొందువృష నెంతొ
 తొడరినయినున కే ♦ దోస మొదవె
 మనుమరా లై నగంఁగను గూడి వెలసిన
 మున్నీటిరాయుఁ డే ♦ వన్నె దొరఁగె

తే. గీ. నెనసి మఱదండ్ర మరుకేళి ♦ నెనసినట్టి
 వ్యాసునంతటిముని కేమి ♦ వాసి తగ్గె
 వావి గా దంటి వా రార ♦ వార లెల్ల
 నీవు నేర్చిననీతులు ♦ నేరకేమొ 144

తే. గీ. హరికి భూకాంత దా వావి ♦ నత్త గాదొ
 అలపురారికి గంగ మేనత్త గాదొ
 హరిహాయున కహల్యాసతి ♦ యత్తగాదొ
 వా రెఱుంగరొ నీపాటివారుకారొ. 145

తే. గీ. రాముకంటెను జానకీరామ పెద్ద
 కాంతుకంటెను రేవతీకాంత పెద్ద
 రమణుకంటెను గేళినీరమణి పెద్ద
 పెద్ద దంటి వీవే పిన్న ♦ పెద్ద వార. 146

తే. గీ. రామ గా దది సుగుణాభిరామ గాని
 నారి గా దది మరువింటినారి గాని
 కొమ్మ గా దది సంపంగికొమ్మ గాని
 గుమ్మ గా దది ముద్దులగుమ్మ గాని. 147

పీ. మగతేటిగఱులకు ♦ మగువముంగురులకు
 నేనాటిన్నేహమో ♦ యెఱుఁగ రాదు
 అలచందమామకుఁ ♦ జెలియనెమ్మోమున
 కేమి దాంపత్యమో ♦ యెఱుఁగరాదు
 కపురంపుతావికిఁ ♦ గలికికెమ్మోవికి
 నేయానుకూల్యమో ♦ యెఱుఁగ రాదు

బంగారుగిండ్లకుఁ ♦ బడఁతిపాలిండ్లకు

నేయనుబంధమో ♦ యెఱుఁగ రాదు

తే. గీ. కళుకుమగమీలు చెలివాలుఁగనులడాలు

కాంతిజిగిచూపు మరుచేతికలువతూపు

వనితమెమించు తళతళ ♦ యనెడిమించు

నొక్కచోటనె పుట్టని ♦ దొకటె కొడవ.

148

ఉ. గంబుర మోవి మారుతురఁగంబుర తియ్యనిపల్కు నీలనా

గంబుర వేణి చందురునఁగంబుర ఫాలతలంబు చారుపూ

గంబుర కంఠ మంబుజయుఁగంబుర కన్నులు దేవమత్తనా

గంబుర నెన్నడ ల్పరనఁగంబుర గుబ్బుచనుల్ దలంపఁగన్.

149

కం. తారలు చక్కనిగోరులు

తారలు రదప జ్జీ పంచదారలు పలుకుల్

తారలు చొక్కపుపిక్కలు

తారలఁ జెలి గెలుచు టరుదె ♦ తారుణ్యమునన్.

ఆ. వె. మబ్బుమబ్బు నడచు ♦ బిబ్బోకవతివేణి

వింటివింటి నడచు ♦ వెలఁది నసుము

కలువ గెలువఁ జూచుఁ ♦ గలకంఠి మైతావి

మించు మించ నెంచు ♦ మెలఁతమేను.

151

తే. గీ. తొడలె చాలును రంభలఁదొడరి గెలువ

నుదురె చాలును శశిరేఖనెదురుకొనఁగ

గోరె చాలును దారలఁదూఱునేయఁ

జాన మెయి చాలు హేమాతిశయము నెంచ.

152

తే. గీ. ఇందుబింబాస్యచిఱునవ్వు ♦ నెంచి చూడఁ

జంద్రకిరణవిలాసంబు ♦ సహజ మయ్యె

నింతినునుగొప్పకప్పన ♦ కెంచి చూడఁ

గాలమేఘంబు సరిసాటి ♦ గా దనంగ.

153

చ. చిగురులు పానకంబు సుధ ♦ జీనిరసావళి జుంటితేనియల్
 పగడము ద్రాక్షలుం జెఱకుపాలును బాలును బంచదారయున్
 మగువమెఱుంగుమోవిగతి ♦ మన్మథదాహభరంబు దీర్చు నే
 తగునకలాంగకంబులకుఁ ♦ దద్దయు సౌఖ్యము లీయ నేర్చునే. 154

తే. గీ. తాఱుమాఱుగుణంబులు ♦ దీరఁ దేఱి
 తారుమారుగుణంబుల ♦ పోరు మాఱు
 మా అటంచని మాఱు వేమాారునట్టి
 నారియారుకయారె వెయ్యాఱు లీడె. 155

ఉ. గిరులును గిండ్లు గిన్నెలును ♦ గృష్ణకచాకుచపాల్చి కోడి రా
 మఱియొక పేరు లేక చనె ♦ మక్కువ జక్కవపక్కు లుక్కు ద
 క్కొరయికఁ జూపి జో డెడసి ♦ కుంది యమందరసానుభావతన్
 హారువు దలిర్చకే కువలయాపునకే హిత వొంద వాయెఁగా. 156

సీ. కుటిలత్వ మానారికురులప్రాపునఁ జేరి
 జనవరు లెన్నఁగా ♦ ఘనత కెక్కెఁ
 గఱినత్వ మెన లేనికలికిగుబ్బుల నాని
 సారెకుఁ గొండంతపేరుఁ జెందె
 మందత్వ మల వొంది ♦ మగువనెన్నడ నంది
 యనుపమవిఖ్యాతి ♦ సతిశయిల్లెఁ
 జంచలత్వ మెసంగి ♦ చెలికన్నుల నడంగి
 కువలయానందతఁ ♦ గొమరు మిగిలె

తే. గీ. వెనఁ గృశత్వము చెలికాను దెసనుదొట్టి
 యిల ననంతయశఃస్ఫూర్తి ♦ నెనసె ననినఁ
 జెలియ నయ్యుత్త మాంగినిగలిసినట్టి
 పురుషుఁ డొరార పురుషోత్తముంఱు గాఁడె. 157

ఉ. దానిమెఱుంగుముంగురులు ♦ దానిముఖాబ్జవికాసవై ఖరుల్
 దానివిశాలనేత్రములు ♦ దానియెఱుయూరపుచూపునంపదల్

దానియురోజగౌరవము ♦ దానికడానివూతంగుమేనిడాల
దానికళాకలాపములు ♦ దానిమృదూక్తులు దానికే తగున్. 158

ఉ. చక్కదనాల కేమి రుచి ♦ సంపద కేమి మెఱుంగు కేమి పెం
పెక్కదె రాతిబొమ్మయెడ ♦ నెంతయు దానఁ బనేమి దానిపై
మక్కువ లెక్కుతక్కులును ♦ మాటలపిక్కులు సొక్కుమొక్కు
దిక్కున నైనఁ గాని కలదే కళ దేఱఁగ నెంచి చూడఁగన్. 159

కం. అని పలికి కలికితనమున

వెనుదీయక చేరి పోరు వెడవింటిదొరఁ

గని కోనుక దొణుక ననియెఁ

వనజాక్షుఁడు వాని వాని బలముల నెల్లన్. 160

నీ. కలువలచెలికాఁడ ♦ కానీర నీకాఁక

సుందరీమణిమోముఁ ♦ జూచుదాఁక

మలయమారుత యేల ♦ మలసెదు నీరాక

సుదతియూర్పులు మేన ♦ సోఁకుదాఁక

మదకీరమా యేల ♦ పదరెదు నీవీఁక

పద్మాక్షి ననుజూచి ♦ పలుకుదాఁక

నెమలి యెందుకు వట్టిదుముక్తులు నీకేక

తొయ్యలినెరికురు ♦ ల్దువ్వుదాఁక

తే. గీ. పికమ నీకూఁక చెలిమాట ♦ వినెడుదాఁక

నంచ నీపోక సఖినడ ♦ ల్లాంచుదాఁక

తేటి నీజోక సతిచూపు ♦ నాటుదాఁక

మార నీథాక నన్నింతి ♦ చేరుదాఁక. 161

తే. గీ. ఇంతలోననె నను మీర ♦ లింత చేరి

బారుదీరుక బలుకారు బారు నేయ

నాన దాళదె మీమీఁద ♦ నాన రేపె

బొమ్మ గట్టెద చక్కెర బొమ్మ జేరి. 162

కం. అని కంతుఁ గంతుబలములఁ

దనచే నై నంత దూతి ♦ తారి విరాళిం

గొనుశౌరి ముందు దోఁచక

వనితామణి నెన్ని సెజ్జ ♦ వ్రాలి వితా కై. 163

మాలిని ఉసు రని తల యూఁచున్ ♦ యోజన త్పేసి చూచున్

గసరుచుఁ జెలి నవ్వున్ ♦ గప్పమీసంబు దువ్వున్

విసువుచు విధి దూఱున్ ♦ వెఱ్ఱికో ర్కెల్లఁ గోరున్

గొసరుచు బయ లానున్ ♦ గుంది సర్వంబు మానున్. 164

కం. విను నెందుఁ జీటుకు మన్నను

గనుఁగొనుఁ గనులెఱఁజేయుఁ ♦ గలవర మందున్

గినుక గొను శిరము వంచును

వనితా ర మ్మనుచుఁ జీరు ♦ వసుధం జేరున్. 165

కం. హరి యిటుల విరులపాన్పున

విరహాగ్నిని నిగురుకాఁక ♦ వెతఁ గొని పొరలం

బరికించి సఖులు మిగులన్

వెఱఁ గందుచుఁ జెంతఁ జేరి ♦ వివర మెసంగన్. 166

చ. కనుఁగవఁ దమ్ములున్ సీరపుఁకప్రము మోవినిఁ గల్వఁ దారలన్

గొనబుచివుల్లు గేలఁ జెలిఁగోరుల మొల్లల బంధుజీవపు

న్ననలు పదాబ్జయుగ్మమున ♦ నాభిని బొన్నలు మేన మర్వము

న్నినిచి సుగంధము ల్గొలిపి ♦ నెమ్మిని బూసురటీల వీచుచున్. 167

తే. గీ. సారెకు నొనర్చుశై త్యోపఁచారవిధుల

శ్రీనివాసుండు మెల్లన ♦ సేద చేత

ద్యుమణి యంతటఁ బొడసూపె ♦ నుదయగిరిని

బూర్వదిక్పతిపాపటఁబొ ట్టనంగ. 168

శా. శ్రీమద్గోపవధూమనోహరణ పుంజీభూతశృంగాఽరూ

పామేయాద్భుతసుందరాంగ జితపుష్పాస్త్రాయుతా రుక్మిణీ

భామాద్యష్టమహిష్యుపావృత హరః బ్రహ్మమరేంద్రస్తుతా
 జీమూతప్రకరోపమానకలితః శ్రీసీలవర్ణాన్వితా.

169

కం. అనుపమలావణ్యా వ్రజ

వనితాకుచమర్దనాదిః పాండిత్యకరా

తనుతేజఃస్ఫూర్తి జితా

తనుకోటిమహామహాశ్శః తసహస్రకరా.

170

మాలిని. కంజదళేక్షణ కౌరవశిక్షణ ధ కార్యవిచక్షణ కాంతినిధి
 రంజితభాషణ రాక్షసభీషణ ధ రత్నవిభూషణ రమ్యసుధి
 సంజయకారణ శత్రువిదారణ ధ సాయకధారణ చారునిధి
 ప్రాంజలినారద పాలనసీరద ధ భాసురసారదయాజలధి.

171

గ ద్య ము.

ఇది శ్రీచిన్నికృష్ణకరుణాకటాక్షవీక్షణక్షణప్రవర్ధమానానూనశృంగారతసప్ర
 ధానసంగీత సాహిత్యభరతశాస్త్రాదివిద్యాపారంగత శ్రీమత్తిరుమల
 తాతయాచార్యపాదారవిందమిళిందాయమానమానసచోళ
 సింహాసనాధ్యక్ష ప్రతాపసింహమహారాజ బహూ
 కృతానేకచామికరాంబరాభరణ ముత్యా
 లుగర్భశుక్తి ముక్తాయమానముద్దు
 పళనిప్రణీతం బై నరాధికా
 సాంత్వనం బనుశృంగార
 ప్రబంధంబునందు
 దృతీయా
 శ్వాసము.

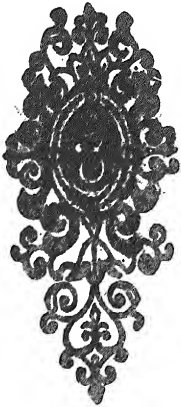

(ఇళాదేవీయ మనునామాంతరముగల)

రాధికాసాంత్వనము.

—◆ చతుర్థాశ్వాసము. ◆—

గీతాలసమానా

భోగీంద్రశయాన విహగఃపుంగవయానా

వాగీశనుతాఖ్యానా

యోగీశ్వర చిన్నికృష్ణ ◆ యోగనిధానా. 1

తే. గీ. అవధరింపుము దేవ దివ్యానుభావ

వ్యాసమునిసూతి జనకభూవరునిఁ జూచి

చొక్కటపుజీనిచక్కెరయుక్కెరలకు

లెక్కయై మించునుడిచవులెక్కఁ బలికె. 2

వ. అంత ననంతుండు దురంతకంఠఃసంతాపచింతాభరం బంతరంగం
 బున మఱుంగుపఱచుకొని కాల్యకరణీయంబు లాచరించి షడ్రససంపన్నం
 బయినయన్నం బొకయన్నుదలమిన్న వడ్డింప నారగించి గంధోదకంబుచే
 గంఢూషించి ప్రక్షాళితపాణిపాదుండై యాచమించి దివ్యాంబరాభరణగంధ
 మాల్యాదుల ధరించి యత్తమామలకడ కేతెంచి నమస్కరించి వారిచే
 మన్ననలు గాంచి నేవచ్చి బహుదినంబులాయెం బోయిరావలయు నని

మందలించి కదళించినకాతుకంబున నిశాడేవిం దోఁక్కొనిర మ్మని తగువారల
 నియమించి బయలు మెరసి తన్ను వెంబడించి వచ్చుబంధుజనంబుల బహూక
 రించి పంచి కనకరథం బారోహించి మించినవేగంబునం జని చని మునిజన
 బృందావనం బగుబృందావనంబుఁజేర నరుగుడెంచి రథంబు డిగ్గి నిజమంది
 రంబుఁ బ్రవేశించి యందు నందయశోదలగురించి నమస్కరించిన వారును
 గాఢాలింగనంబు లాచరించి దీవించిన ముదంబు వహించి యొక్కసంకేత
 సలంబున కేతెంచి శ్రీదామనామధేయనిచేఁ గురంగనయన తెఱంగు
 మఱుంగు లేక యాలించి దిటంబు చాలించి యిందు కేమిసేయువాఁడ నని
 యూహించి నేఁ బోయినం గాని రా నోప దని నిశ్చయించి యప్పగ లెల్ల
 నొక్కలాగున వేగించి యర్ధరాత్రంబునం బయలుదేరి తేట యై జగంబెల్ల
 నల్లిబిల్లిగా నల్లకొని జాబిల్లి మొల్లమిగా వెల్లివిరిసినబాండుమల్లియలనుల్ల
 సిల్లునిండుపండువెన్నెలలు గాయ రాధికాసుందరాంగీమందిరాభిముఖుం డై
 చనుసమయంబున.

సీ. ఏడఁబోయెద విండు ♦ నాడి పొమ్మని పల్కు
 నింతులపైఁ గన్ను ♦ లెఱుఁ బెట్టుఁ
 బోనీము మముఁ గూడి ♦ పొమ్మని యరికట్టు
 చిన్నికన్నెలఁ బెడఁచేతఁ గొట్టు
 నేఁ గూడ వచ్చెద ♦ నిలు నిలు మని చేరు
 చంచలాక్షుల నదఁలించి నెట్టు
 నామిఁదియాన యింఁదాఁక రమ్మని పిల్చు
 భామినీమణుల నేఁమేమొ తిట్టు

తే. గీ. వితిగె నిక నేల పోవద్దు ♦ వీడె మరులు
 మాను మని లోకు లిటువంటిమాట లాడఁ
 దడ వ్రపశ్రుతు లని చాల ♦ తత్త రించు
 రాధపై బాళి గొని యదు♦రాజమాళి.

4

తే. గీ. ఇటులఁ జనుదెంచువారిరాకఁయెఱిగి చిలుక
 చెప్ప విని రాధ తనయొద్దిఁచెలులఁబిలిచి

శౌరి యిట వచ్చె నని వింటిమిఱ లతని
విడక నిల్పుడు మోమోటమిడకయందె.

5

చ. అనిన మహాప్రసాద మని యాచెలు లందఱు నేవితాన నై
నను శకటారిసంగతి గనం గలిగెం గద నేటి కంచు నె
మ్మనముల విఱవీఱగుచును మారునిగంధగజంబులట్ల వీఱ
కను జనుడెంచి వాకి లరికట్టుక నిల్చిరి ధీరచిత్తలై.

6

తే. గీ. రమణిపై శౌరి యంతవిరాళి గొనుచు
నేమిటిని నై నఁ జూడక యేది వినక
నెవ్వో యూహింపకయ వచ్చి యెప్పటట్ల
రాధయిల్ చేరఁ జననొక్క రామవలికె.

7

సీ. ఘనత నడ్డము లేక చనియె దెవ్వఁడ వీవు
స్వంత మాపసిగాపుసామి గానె
స్వాము లై తిరి చాలుఁ జా లవ్వలికిఁ బొండు
నీవు పొమ్మనుదువా నీతిఁదప్పి
నేను గా కెవ్వరు నీ కిటఁ బని యేమి
పని లేక యే నేల వత్తు నిటకు
నాపను లిక నేల నానాఁడె పోయె బో
యత్త కల్లునకు నెం దై నఁ బోనె

తే. గీ. రాత్రిబేరాన నున్నావురా మురారి
పగలు బేరము లాయెనో పద్మగంధి
యిటియత్తుకు లేదిట్ట గట్టిచేసె
చెలి మనల నేలుదొరసానిశిక్ష గాదె.

8

సీ. చెల్లనిమాటాడి చెల్లించుకొంటివి
నేర్చి నేరక యంటి నోర్చికొనుము
విడు మింక నీతీయబెల్లిమాటల నెల్ల
దీ పై న నిటు లాన తీయ నేల

పద్మాక్షి విన్న దెప్పుర మాను గడ కేగు
 మేలిక యల్లిన ♦ నెవరు దిక్కు
 చని యేలి కగునిశా♦సతిఁ జేర్చుకొని యేలు
 మిళ యెవ్వ రే నెవ్వ ♦ రెంచి చూడ

తే. గీ. మొదట నెన్నాళ్ళనుండి యీ♦ములుచందనము
 బోటిపదసేవ చేసిన♦నాటనుండి
 కొంటెవగ లేలఁ జెందనో♦గోపబాల
 కొంటె నీకింత యీయనా ♦ కోమలాంగి. 9

తే. గీ. అంటుపడి వచ్చినావు మ ♦ మ్మంట కేగి
 శౌరి మాసంబళములు త♦త్సఖుల కొనఁగు
 మంటుపడలే దటంచు మి♦మ్మంటి యిపుడు
 బాస లెల్లను జేసెద ♦ భాసురాంగి. 10

సీ. కనుదోయి మం పేమి ♦ గనుము నిద్దుర లేదు
 రాధపై బాళిచే ♦ రాత్రి యెల్ల
 గోటిచీరు లి దేమి ♦ కోరి విభ్రాంతిచే
 నారి నారయఁ బొద ♦ లూరఁ జీరెఁ
 బలుగాటు లివి యేమి ♦ చెలి నెఱఁబావిన
 కమలజుపై నాడు ♦ గరువఁ దవితె
 జడవేటు లివి యేమి ♦ సరసిజాక్షిని జేరు
 మనిజోటిగొని మీటె ♦ మనసిజుండు

తే. గీ. కుటిలకచ నేల కీగంధ ♦ మెటులఁ జిటిలె
 మేటవిరహాగ్ని పైకొన ♦ బీట లెత్తెఁ
 బసిఁడిదుప్పటిఁ బస పేమి ♦ పద్మనాభ
 వినవె పచ్చనివలువవాఁ ♦ డనుట నన్ను. 11

సీ. పామును బట్టెదఁ ♦ బా మేమి చేయుఁ బా
 మ్మహిగర్వదమనుండ ♦ వై ననిన్నుఁ

జిచ్చులోపలఁ జొత్తుఁ ♦ జిచ్చేమి చేయుఁ బొ
 మ్మతిదవానలభోక్త ♦ వై ననిన్ను
 సురల దాఁటెద సురల్ ♦ నెఱపుదు రేమి పొ
 మ్మాత్రివిక్రమమూర్తి ♦ వై ననిన్ను
 నేనానఁ బెటెద ♦ నా నేమి సేయుఁ బొ
 మ్మాదిసర్వజ్ఞుండ ♦ వై న నిన్ను

తే. గీ. సత్యములు పొత్తుగుడుచునా ♦ సన్నతాంగి
 భల్లిర సత్యము లాసలై ♦ వచ్చు నీకు
 నై న రాధపదాబ్జంబు ♦ లంటి వత్తు
 నంటుకొను మిశ్రపాదంబు ♦ లచటి కేగి.

12

తే. గీ. అనుసఖమణివాక్యమ్ము ♦ లాలకించి
 బలిమికలుములజులుములు ♦ బలియఁ జొరవ
 చేసి చూచెద ననుచు నాశ్రీధరుండు
 తీవి చెలగంగలోఁ జొచ్చి ♦ పోవఁ గాంచి.

13

సీ. ఓసీరదాలక ♦ యోచంద్రబింబాస్య
 యోమీనలోచన ♦ యోసునాస
 యోచంద్రికాహాస ♦ యోమధురాధర
 యోమంజులాతాప ♦ యోసుదంత
 యోకంబుకంధర ♦ యోపీనవక్షోజ
 యోవారిరుహపాణి ♦ యోసుమధ్య
 యోయూరుజితరంభ ♦ యోతూణనిభజంఘ
 యోపల్లవసమాంఘ్రి ♦ యోసుయాన

తే. గీ. గచ్చు లిడి వెన్న ముచ్చుదె ♦ చొచ్చి వచ్చె
 లెండు లెండని శౌరిపై ♦ లేమ లెల్ల
 మొనసి పైఁటలు బిగఁగట్టి ♦ ముందు కెక్కి
 మరునిమూలబలంబనా ♦ నురువడించి.

14

సీ. విషు విషు మని డాసి ♦ కడ కన్ను లెఱఁజేసి
 వెలికమ్మతమ్ముల ♦ వినరె నొకతె
 తను వొకించుక పొంచి ♦ తమి యుప్పతిల వంచి
 సంపంగి ననలచేఁజవిరె నొకతె
 ఝ మ్మటంచు నదల్చి ♦ జాడ కడ్డము నిల్చి
 విరజాజవిరు లెత్తి ♦ వినరె నొకతె
 గగ్గోలుగా నార్చి ♦ కడు దురంబు దనర్చి
 జగినల్ గలువలఁ ♦ జిదిమె నొకతె

తే. గీ. చలువపన్నీరు మెనిండఁ ♦ జల్లె నొకతె
 యొప్పుపుప్పొడి తెప్పన ♦ గుప్పె నొకతె
 యురగశాయిని రానీక ♦ యొడ్డు చూపి
 యానుఁ డని రాధ పై దళం ♦ బనుపఁ జెలఁగి. 15

చ. చెలిచెలు లిట్లు చేరి తనుఁ జెందినయుల్లము లుల్ల సిల్లఁగా
 బలుచనుగుబ్బపోటులను ♦ వాల్ జడవేటుల గోటిమీటులఁ
 గలిబిలి చేసి రవ్వ లిడఁగాఁ గని శ్రీహరి యీటెపోటులం
 గలగనిగంధసింధుర మఁనంగఁ దొలంగక నిల్చి యి ట్లనున్. 16

తే. గీ. సుదతి యిసుమంత కడగంటఁ ♦ జూచినంత
 యింతరంతులు చేతురా ♦ యింతులార
 అలుక దీరఁగ దొరసానికమరఁ బలికి
 చెలిమి యొనరించి సుకృతంబుఁ ♦ జెందుఁ డనిన. 17

సీ. చెలిమి యొనర్పఁగా ♦ వలదెయిని న్నంచు
 వెస నుల్కి కెమ్మొవి ♦ విటిచె నొకతె
 యీబుద్ధి యానాఁడె ♦ యెందుఁబోయె నటంచు
 విడనాడి చేతులు విచ్చె నొకతె
 యెవ్వారి నెంచకఁ యిఁక మెలంగుదు వంచుఁ
 గలికిలేనడు ముల్కఁ గులికె నొకతె

మముఁజూచి నేడైన ♦ మాట లాడితి వంచు
వాలుఁగన్నులు దేల ♦ వైచె నొకతె

తే. గీ. సెట్టికొకకాల మొదవిన ♦ సేవకునకుఁ
గలుగు నొకకాల మంచును ♦ గళలు మూల
రాలఁగమ్మలు చెక్కులఁ ♦ దూలియాడ
నూచకాచక మఱి తల ♦ యూఁచె నొకతె. 18

కం. వనిత లిటు లగడు సలుపఁగఁ
గని యిప్పుడు వీరివలనఁ ♦ గార్యము గనఁ బో
మని తెలిసి రాధ వినఁగాఁ
దనరఁగ హరి వలికెఁ దలఁపు ♦ వల పైఁ బర్వన్. 19

కం. రమ్మా మరువపురెమ్మా
గుమ్మా వెలలేనిసొమ్మ ♦ గొజ్జఁగితెమ్మా
కమ్మానుకొన్న సంపఁగి
కొమ్మా దయచేసి మనవి ♦ కొమ్మా కొమ్మా. 20

శ. నిలువర మంతగాఁ గలిగెనేని ననుం బిలుపించి నీదుహా
న్లులుకుమిటారిగుబ్బచనుఁగుట్టలఁ గ్రుమ్మి యదల్చి పల్కి చే
వలవడఁ జెక్కుగొట్టి యకటా జడ కొద్దిని మీట కిప్పు డీ
చెలియల కొప్పగించి యిటు ♦ సేయఁగఁ జెల్లునె రాధికామణి. 21

మ. అదుగో మారుషు పొంచెనే చెఱకువి ♦ 'ల్లాలాయ మై వంచెనే
యెద్దపైఁ దూపులు నించెనే యళిబలం ♦ బెంతో విజృంభించెనే
మదకీరార్భటి మించెనే పవనుసామర్థ్యంబు రెట్టించెనే
సుదతీ ని న్నిటు వంచనే సలుపు మంచుం ధాత నిర్మించెనే. 22

చ. చెలి నినుఁ బాసి నెవ్వగలఁ ♦ జెందుచు నిద్దుర మాని ధైర్యముం
దెలిపెడివారు లేక పరదేశివలెం బవళించి యొంటిగా
నలుగురియాడికల్ వినుచు ♦ నావిధి నిట్లు తపింప నీదుపె
ద్దలనుకృతానికైన వనితా దయ సేయఁగ రాదె నాపయిన్. 23

చ. హరిహరి రామరామ యిటు ♦ లారడి సేతురె దోసకారి హా
 కరఁగినదోసపం డినువ♦కట్లకుఁ దాళునె చాలు చాలు నా
 సరినెరజాణ లాగడము ♦ సల్పఁగ మారునిపోరఁ దారి నీ
 చిరదయ నేలవే యనుచుఁ ♦ జేరితి నే నిపు డంగనామణీ. 24

చ. ననుఁ గరుణించవే పిలువ ♦ నంపవె కౌఁగిట గారవించవే
 ఘనత ఘటించవే చెలిమి ♦ గాంచెవె నాపలు కాదరించవే
 నెనరు గణించవే ముదము ♦ నించవె యెంచవె యేల నాపయిం
 గినుక 1నడంపవే తెలియ ♦ కే నిను వేడెద రాధికామణీ. 25

ఉ. చక్కనిదాన వంచు రతి♦సార మెఱింగినదాన వంచు నా
 యక్కఱ దీర్తు వంచు నను ♦ హాయిగఁ గౌఁగిటఁ జేర్తు వంచు నే
 నిక్కము నమ్మి వచ్చునెడ ♦ నీవిపు డీమటుమాయలాండ్రచే
 నక్కట యొప్పగించి యిటు ♦ లారడి సేతురె రాధికామణీ. 26

కం. అని యావాహనము విస

రనమును లే కున్నఁజూచి ♦ శౌరి శుకంబే
 పెనవెట్టిన దీపని యని

యనియెం జెలిచిలుక నెంచి ♦ యమృతము లొలుకన్.

కం. చిలుకా నీకును న్నాపై

నలుకా పలు కాదరించి ♦ యమృతము లొలుకం

బలుకుచు ముద్దులు చిలుకుచుఁ

గులుకుచు నిటు రమ్ము ప్రేమ ♦ గొనకొని న్నాపై. 28

చ. అన విని చిల్క యుల్కిపడి ♦ యాహరి చీరఁగ నూరకుండుటల్
 దనకును మేర గా దనుచుఁ ♦ దద్దయు రాధకుఁ దెల్పి ఘల్లుఘ
 ల్లని నునుమువ్వ లందియలు ♦ సంఘ్రుల మ్రోయఁగ రెక్క లార్పుచుం
 గొనబుజవాదివాసనలు ♦ గుప్పన వీవఁగ వచ్చి యచ్చటన్. 29

సీ. నెరివెంఱుకలవాని ♦ నిగలొందుతొగవిందు

వగఁ జెందుముద్దునె♦మ్ముగమువాని

సాగనుచూపులవాని ♦ మగరాలజిగి రాలఁ
 దగునాల మొసఁగుదంతములవాని
 నిడుదచేతులవాని ♦ నొడికంబునిడికంబు
 నుడికంబు గొనుకంత ♦ మొనరువానిఁ
 గలకపేరెదవాని ♦ వలమబ్బు బలుపుబ్బు
 వెలిద్రొబ్బువలపుమై ♦ సొలపువాని

తే. గీ. శ్రీకరాంగదకాస్తుభ ♦ శిఖిశిఖిండ
 మంజుమంజీరకర్ణి కా ♦ మణికిరీట
 కనకపటహారచాకచ ♦ క్యములవానిఁ
 గృష్ణ దేవునిఁ గని నవ్వి ♦ కీర మనియె. 30

కం. గోపాలసామిగారా
 కాపుర మేపురము చాల ♦ కాలమున కహో
 మీపాదయుగము గంటిమి
 చాపల్యము పేరె నున్న ♦ శాంతము దీరెన్. 31

కం. అని పలుకుచిలుక నటు పోఁ
 గని కరమునఁ జేరఁ దీసి ♦ కనికర మొప్పం
 గని కరము దువ్వి ముద్దిడి
 చనవున హరి వలికెఁ గండ ♦ చక్కెర లొలుకన్. 32

కం. శుకవాగమృతాబ్ధీందుని
 శుకవాహనజనకు నన్నుఁ ♦ జులకన సేయన్
 శుకమా తగ దూరక మా
 శుకవాణికిఁ దెలుపు కరుణఁ ♦ జూడు మటంచున్. 33

వ. అనిన విని శుకం బి ట్లనియె. 34

సీ. ననుఁగాదు పొ మ్మని ♦ నాతిఁ జేరినవాని
 నే నెట్లు పిలుతు నో ♦ నెలఁతలార
 నాపేరు నావగ ♦ నాతి కిచ్చినవాని
 మో మెట్లు చూతు నో ♦ ముదితలార

బాస లన్నీ చేసి ♦ పద్దు దప్పినవాని
 పలు కెట్లు విందు నో ♦ పణఁతులార
 సరివారిలో నన్నుఁ ♦ జౌక చేసినవాని
 చెలి మెట్లు చేతు నో ♦ చెలియలార

తే. గీ. యనుచు నిన్నెంచుఁ జెలులపై ♦ నట్టెనెయ్యి
 వోయమండెడునగ్నియొ ♦ కో యనంగఁ
 బ్రజ్జరిలి వేటుపడుపాము ♦ పగిదిఁ జీరు
 తరుణి నేదారి నినుఁగూర్తు ♦ దానవారి.

35

తే. గీ. తెలియఁగాఁ జెప్ప మనియెదు ♦ తెలిసి తెలిసి
 యందు కేమాయె నే నందు ♦ కనఁగలేదు
 దెలిపి మునువలె నిఁకఁ గూర్ప ♦ నలవి యగునె
 తారి తేఱని నారి నే ♦ దారి నైన.

36

చ. అనుచు నిరాశగాఁ బలుకుఁనాచిలుకం గని దువ్వి యిచ్చ మే
 లొనరఁగ ముద్దు వెట్టి విను ♦ మోశుకవంశపయోధిచంద్రమా
 కనుఁగొన నేరిచే ఘటన ♦ గా దిది నీ కగు నెట్టు లైన నీ
 పని యొనఁగూడఁగాఁ దెలియఁ ♦ బల్కుము నాగతు లన్ని కల్కితోన్.

సీ. పడఁతి! యల్లునిఁ గొంచె ♦ పఱచుట యత్త కు
 న్యాయంబు దప్పిన ♦ నడత యనుము
 వనిత! న న్నింతటి ♦ వానిఁగాఁ బెంచిన
 నీ వెఱుంగవె నాదు ♦ భావ మనుము
 నెలఁత! నానేరంబు ♦ నీవె యొర్చక యున్న
 నిఁక నోర్చి యేలువా ♦ రెవ్వ రనుము
 చెలి! నీకు నామీఁద ♦ నలుక దోఁచిన దెల్ల
 పరఁగ నేఁ జేసిన ♦ పాప మనుము

తే. గీ. తరుణి మున్ను నీయధరామృ ♦ తంబు నాను
 బలిమి నిన్నాళ్లు ప్రాణముల్ ♦ నిలిచె ననుము

ఉవిద ననువంటిమగవాని ♦ నవల నీవు

నెనరున గడించుకొన నేర ♦ వనుము చిలుక. 38

చ. ఎలమిని మత్తనూజుని వఱిహించుక ముందుకుఁ దేవె యాత్మయే
కలుగును బుత్తుఁడై యటులఁ ♦ గావున నాతఁడె నేను నీకు నె
ట్టు లయినను న్నను న్మనువుఁటొప్పను నామన వెట్లు దెల్పెదో
నెలఁతకుఁ బాపపుణ్యములు ♦ నీచెయి నున్నవి రాజకీరమా. 39

కం. బలుపక్షపాత ముడుగుము

ఫలభంగము లిడఁగఁ బోకు ♦ ప్రాణము గావలె
గలవేళఁ దెల్పినా నో

చిలుకా దయచేసి చూపు ♦ చిలుకలకొలికిన్. 40

చ. అన విని చిల్క నావలన ♦ నారడిమాటలు పుట్టఁ బోవు నే
వనితకుఁ దేటగాఁ దెలియఁ ♦ బల్కెద దైవము తోడు గావలె
వనజదళాక్ష న న్నెఱుఁగఁవా యని లోపలి కేగి కల్కితోఁ
దన కగుకొన్ని కార్యములు ♦ తా నయి యేకతఁ జెప్పి యందఱున్
విన వినతాంగిఁ జూచి యనె ♦ వేమరు నామరుఘోటి నవ్వుచున్. 41

ఉ. వాసవనీలనీలకచఁభారము ముగదెయించి యేను నీ
దానుఁడ నంచుఁ జేరుమురఁదానవవై రినిఁ బిల్వఁగావలె
బోసరి పొమ్ము పొమ్మనినఁ ♦ బో ననుచున్ మెడఁబట్టి నూకఁగా
నాసను జూరు పట్టుకొనినట్టులఁ బోక పెనంగి యాడెడిన్. 42

కం. అన విని వనిత గిరుక్కున

ఘనమణితాటంకరుచులు ♦ గన నలు మోమై
విన న ట్లండిన మరలం

జని శౌరిని జేరి మిగులఁసంభ్రమ మొదవన్. 43

చ. ఇదె సమయంబు ర మ్మనినఁనింతుల నెంతో తొలంగఁ ద్రోయుచుం
బదిల మెసంగ లోనఁ జని ♦ పావలసద్దులు గండపెండెపున్

1. నను చూచిచిలుక వేగమె. [మా].

రొదల నడంచుకొంచు మదిలో భయసంభ్రమముల్ చెలంగఁగా
మదనునిఁ గన్నమన్నెదొర ♦ మానముతోడుతఁ బోవ ముందటన్.

సీ. నునుపచ్చరాకట్టుపనిగీముల గడంగి

రవ మేది యుండు పాఠావతముల
మగరాలఁదగుగూళ్ల ♦ మరగి తలల్ వంచి
పలుకు లాడక కూర్కు ♦ చిలుకగముల
జిలుఁగుకెంపులయంత్రములమేత లంటక
చాల సోలుచుఁ దూలుఁశారికలను
బటికంపుజగతుల ♦ నటనముల్ చాలించి
సారె వేసారు మయూరములను

తే. గీ. బాలశశిరేఖకు ముడుంగుపద్మినులను

వల్లకీవేణుమురజాదివాదనముల
జోలిమాలినచెలియలఁ జూచి చూచి
తెఱవకోపము వానిచేఁ డెలిసికొనుచు.

45

ఉ. ఏ మని పల్కునో చెలియ ♦ యేవహి నుండునొ యెట్టు లెంచునో
యే మని పల్కుఁగా వలెనొ ♦ యే నపు డే మన నేమివచ్చునో
కాముఁడు తోడు గావలయుఁ ♦ గల్కికి మాకును జర్చ లేక మున్
బ్రేమలఁ గూడఁ గల్గునొ యరే యని నెమ్మదిఁ జింత నేయుచున్.

ఉ. గోపవతంసుఁ డీపగిదిఁ ♦ గొంకి తొలంగుచుఁ బోయి రాధికా
గోపిగృహంబుఁ జేరునెడ ♦ గుండియ భ గ్గన మెల్లమెల్లఁగా
లోపలి కేగి యచ్చట సరోజరిపూపలవేదిశయ్యపైఁ
గోపము గొన్న యాకుసుమకోమలినిం గని మేను ఝల్లనన్.

47

చ. పదములదండ నుండి భయభక్తు లెసంగఁగఁ జుట్టి కెందొగల్
పొదలెడువీవనన్ జలువ ♦ పుట్టఁగ వీవఁగ దానఁ జానకున్
మదిని దురాపకోపశిఖి ♦ మట్టుక మీఱ మురారి ధీరుఁ డై
మృదుమధురోక్తులన్ బలికె ♦ మీనవిలోచన నెన్ని తిన్నఁగన్

48

చ. జలకము లాడ వేమి నునుచుల్వలు గట్ట వ దేమి మోమునం
 దిలకము దిద్ద వేమి జిగి ♦ దేరెడిసాములు పెట్ట వేమి మై
 గలప మలంద వేమి వగఁగా విరిజాజులు పూన వేమి నా
 వలనను దప్ప లేమి మగువా వివరింపు మెఱుంగ వేడెదన్.

49

సీ. అలసూర్యబింబ మై ♦ యలరుసీనెమ్మొగం
 బలసూర్యబింబ మై ♦ యలర నేల
 మారుశరంబు లై ♦ మీఱుసీచూపులు
 మారుశరంబు లై ♦ మీఱు నేల
 ప్రబలదుర్గంబు లై ♦ ప్రబలుసీగుబ్బలు
 ప్రబలదుర్గంబు లై ♦ ప్రబల నేల
 యరిదిబంగార మై ♦ యమరుసీమైజిగి
 యరిదిబంగార మై ♦ యమర నేల

తే. గీ. చూడఁ గూడనిసీనూపుచూడ కెనఁగె
 నేటి కేటికి నెరయంగ ♦ నెరుక పడఁగ
 నింతయలుకకుఁ గారణం ♦ బిది యటంచు
 మందలింపుము నాయాన ♦ మందయాన.

50

సీ. మన కెన్నడును రానిమాన మిప్పుడు పూని
 మాటాడ వేటికే ♦ మధురవాణి
 నీకు నాకును గాని ♦ నేరంబు మది నాని
 మనసియ్య వేటికే ♦ మధుపవేణి
 యరమరికెలు పూని ♦ యానేస్తములు మాని
 మొగ మేల చూపవే ♦ చిగురుబోణి
 నిన్ను నమ్మినవాని ♦ న న్నెక్కడను లేని
 యగ డేల చేసెదే ♦ యబ్జపాణి

తే. గీ. మారుఁ డదె కానితన మూని ♦ పోరె బోని
 నీదు పుణ్యానికేని నేనెరనేనిఁ

గాని మఱి దాని కేమి నీవై నఁ గాని
కరుణఁజూడఁగ రాదె యోమరునితూణి.

51

కం. పెంచినదానవు దానిఁ గ
దించినదానవును నీవె ♦ తెగి మమ్మటకుం
బంచినదానవు నీవే
మంచిది మఱి నీవె యలుగ ♦ మర్యా దటవే.

52

ఉ. నేరము లున్న నోర్చి నను ♦ నిబ్బరపుంజనుదోయి జేర్చి బల్
కూరిమి మోవి నొక్కుచును ♦ గుల్కుచుఁ బైకొని వేడ్కఁ బాపురా
దారిగఁ బల్కుచుం జిఱుతఁతఁకుల నూకులఁ బై సరంబులఁ
సారెకుఁ గూడి నామనసు ♦ చల్లఁగఁ జేయవె మున్ను కోమలీ.

53

సీ. సకియ నీకీలడ ♦ సరి వచ్చె నని కదా
మించి కాళియుని మర్దించు తెల్ల
నింతి నీబొమ్మల ♦ కెన వచ్చె నని కదా
విడక కంసునివిల్లు ♦ విఱుచు తెల్లఁ
దెఱవ నీచనులకు ♦ సరి వచ్చె నని కదా
గిరివరంబును బెల్లఁగించు తెల్ల
సతి నీనితంబంబుఁజత వచ్చె నని కదా
మున్ను బండిని గూలఁ ♦ దన్ను తెల్ల

తే. గీ. వనిత నీయానమున కెన ♦ యనుచుఁ గాదె
కువలయాపీడమును బట్టి ♦ కొట్టుతెల్ల
నట్టినను న్యాయమా యిట్టిఁరట్టు సేయ
సరయు మది లోన నీవై న ♦ హంసయాన.

54

చ. చెలిమిని జిన్ననాఁడె నను ♦ జేరఁగఁ దీసి విరాలి గొల్పి నీ
పలచనిమోవిచక్కెరలఁపానక మానఁగ నిచ్చి నిండుకౌఁ
గిలి నిడి చొక్కఁ జేసి మరుఁకేళుల రా పొనరించి యిట్టు లీ
వల వలదన్నఁ బోవుదునె ♦ వాదుకుఁ దీయక రాధికామణి.

55

సీ. మన కిద్దటికి మున్ను ♦ మఱుఁగుగా నడిచిన
 మరునిముచ్చట లన్ని ♦ మఱచినావె
 వదలితి చీర నా యెదుటనే బిత్త ల
 ననఁ జూడఁ బో కని ♦ నగితి వీవె
 చెంబు పట్టుకొని చేసినపను ల్మఱచితి
 చిన్నవాఁ డంటివి ♦ చింత యేమి
 పంగుగా నీతోడఁపయి నన్ను నెక్కించి
 నాకు నుబ్బిన మెత్త ♦ నవ్వి తీవె
 భ్రాంతి నాకను లెఱ్ఱ ♦ బాటుట గని నీవు
 నిట్టూర్పు లిచ్చితి ♦ వట్టె యపుడు

తే. గీ. తిరిగి నీవేల బొల్లెమే ♦ సిగము పఱచి
 చెప్పరానివి మఱి కొన్ని ♦ చేసి తీవె
 మనకు జరిగినచేష్టలు ♦ మఱచినావె
 అమ్మతోఁ జెప్పఁబోకు మఁటంటి వీవె
 మరులు కొల్పినదానవేమగువ నన్ను
 నహహా ! యిప్పుడు విమచుటఁన్యాయమటవె.

56

చ. ఒకపరి నీకడ న్నిలిచి ♦ యుండినఁ జాలదె యొక్కసారి నీ
 సాగసుమితారపుంబయటఁ ♦ సోకినఁ జాలదె యొక్క తేప నీ
 పగడపుమోవిపానకము ♦ పానము చేసినఁ జాలదే తపం
 బొగి ఫలియించె నంచు మది ♦ నుండుఁ గదే జగదేకసుందరీ.

57

మ. అదిరా వింతవిధం బ దార తమకం ♦ బాయంద మింకొక్కమా
 అది బా గాయె నటంచుఁ గన్ మొగిచి నీ ♦ వర్ధోక్తులన్ మెచ్చఁగా
 మది నుప్పొంగుచుఁ బ్రక్కమార్పులను బ్రేమన్ మోహము న్మించ ని
 న్మదనానందరసాబ్ధిఁ దేల్చెదను గొమ్మా సమ్మతింపం గదే.

58

సీ. అందె నై తే కదా ♦ యరవిందముఱ నేను
 జేరి నీపదసేవఁ ♦ జేయుచుండుఁ

జీర నై తే కదా ♦ చెలియరో నీఘన
 జఘనోరుసౌందర్యసరణిఁ గందు
 రైక నై తే కదా ♦ రమణి నీసిజ్ఞెంపు
 మెఱుఁగుచన్దుబ్బలమేల్మిఁ గందు
 ముంగ రై తే కదా ♦ మోహనాంగిరొ నీదు
 సాలపుటూర్పులగాలి ♦ సోకి యుందు

తే. గీ. నహహ విత గాఁగ మినకూఁర్మాదిరూప
 ములను దాల్చితి వెఱ్ఱి నై ♦ ముద్దుగుమ్మ
 తొల్లి యీచింత యొక్కింత ♦ తోచదాయె
 గతము లగుకార్యములకిప్పు ♦ కలఁగనేల. 59

చ. చెలిమి యొనర్పవే మనవి ♦ చేకొనవే మొగ మెత్తి చూడవే
 పలుకవె చేర రావె ననుఁ ♦ బ్రక్కను జేర్పవె యాదరింపవే
 వలపు గణింపవే మరుదివాణము నంటెద సమ్మతింపవే
 నిలువ తరంబు గాదు కరుఁణింపవె న న్నిక భామినీమణి. 60

చ. పొలఁతిరొ నీవు పంప నటు ♦ పోవుటమాత్రమె కాని దానిపైఁ
 జెలిమి యొనర్ప లే దనుచుఁ ♦ జెల్వగుకీలడచిల్వఁ బట్టి మే
 లలర నితంబభూమితల ♦ మంటి ముఖద్విజరాజు ముట్టి నా
 నిలకడ లెల్లఁ దెల్లమిగ ♦ నీయధరామృత మాని తెల్పెదన్. 61

కం. ఇంతి పూబోలులమేల్
 బంతి నేమంతివిరిరువారపుబంతి
 కంతునిపట్టపుదంతి
 పంతమె నాతోడ నీకు ♦ వలపుల దొంతి. 62

కం. అని యెంతవేఁడుకొన్నను
 జన వియ్యనిచెలిని జూచి ♦ సారసనాభం
 డనియె మది దిటము దెచ్చుక
 వినయము నునుకినుక వలపు ♦ పెనఁగొని తొలుకన్.

ఉ. మారుఁడు చూడ నావరకుఁ మారుఁడు బావమఱుంది రాజు నా
వేరిటివాఁడు మాధవుఁడు ♦ వేర్మిని బ్రాణపదంబు గాలి నఱ
వీ రిక నేమి నేయుదురా ♦ వేమఱుఁ జూచెద నీదుకోస మ
వ్వారిగ వారె బాము లిడి ♦ ప్రాణము దీసిన నిచ్చెదం జెలీ. 64

చ. నెలతఱొ నిన్ను నమ్ముదునె ♦ నీదుకురుల్ కుటిలమ్ము లాయెఁ జూ
వులు చపలమ్ము లాయెఁ గనుఁబొమ్ములు వక్రము లాయెఁ గబ్బిగు
బ్బలు కఠినమ్ము లాయె మఱి ♦ భావము కర్కశ మాయె నాపయిం
గలుగుట యెట్లు నీకు దయ ♦ కన్దొనవే మది నంగనామణి. 65

కం. చిగురువిలుకానిశరములు

తగ వెన్నునఁ దూరి నేను ♦ దల్ల డపడఁగా

సాగసారి యింత యోరురె

నగినం దగుపాటి గాక ♦ నాళీకముఖ. 66

సీ. వలచి పాయుట పగఁవారికై నను గాదు

మునుపుగా నన్నది ♦ మనమె కాదొ

కవఁ బాసి బ్రతికినఁకాంతలఁ గాంతుల

నటు మెచ్చనిది మన ♦ మానొ కాదొ

మనకూటమికి నాడుఁకొనెడువారలకన్నఁ

బాడిచినరీతిని ♦ నడువ లేదొ

యుదయా న్తమయమల ♦ మదిలోనఁ దలఁపక

గడియకు పలుమాఱు ♦ కలియ లేదొ

తే. గీ. యిప్పటిఱుణానుబంధంబు ♦ లిట్లు లుండె

నైన నేమాయె నే మైన ♦ నైనఁ గాని

సుఖముగా నున్న నెప్పుడైనఁజూడవచ్చుఁ

బోయి వచ్చెద సెలవిమ్ముఁపువ్వఁబోడి. 67

చ. అనఁ గుబుసంబు నూడ్చినమఁహాభుజగాంగన నా ముసుంగు తె
ప్పనఁ బెనవేసి లేచి ముడిఁబొమ్మ లెసంగఁ గటంబు లుబ్బఁగాఁ

గనుదొగ లెఱవార ముఖి కంజము జేవురు దోఁపఁ జెమ్మటల్
కనఁబడఁ గావిమో వదరఁ ♦ గామిని పల్కె దురాపకోప యె. 68

ఉ. ఎవ్వరు పిల్చి రిచ్చటికి ♦ నెందుకు వచ్చితి వేమి కార్య మే
నెవ్వతె నీ వెవండ విఁక ♦ నెవ్వరి కెవ్వరు దేని కేది మీ
జవ్వని విన్న రవ్వ లిడుఁ ♦ జా ల్తడ వాయెను వచ్చి లేచి పో
నవ్వెద రెల్లవారలును ♦ నన్నును నిన్నును గోపశేఖరా. 69

చ. నిలుకడ సున్న తాల్మి నహి ♦ నేస్తము దబ్బర మాట పద్దులే
వలపు హుళక్కి యాన లుసి ♦ వావులు పైపయిమేల్మి నీదునీ
తులు మెలమెచ్చు లాదరణ ♦ దూఱు దయ ల్గుట నమ్మ వచ్చునే
యిల మగవారిఁ దన్మహిమ ♦ తెన్నఁగ శక్యమె యందులక హరీ.

చ. కపటులు క్రూరచిత్తులు స్వకార్యపరుల్ కరుణావివృత్తుల్
చపలు లసత్యభాషణు లిల న్మగవారలు వారిలోనఁ గొం
చపునెరతుంటవింటివగఁ సామివి దేవర నీకు నాపయిం
గృప మఱి యేటికి న్లగుఁ ♦ గృష్ణ హరీ నవనీతచోరకా. 71

చ. మలఁకలమాట లిందు బహుమానము లచ్చట గచ్చు లిచ్చటక
దలఁపులు దానిపైని బలుతప్పలు నాపయి నేస్త మాడఁ బే
రలుక మ టీడఁ గూర్మివగఁ ♦ లక్కడ నిక్కడఁ తక్కు లద్దిరా
తెలియఁగ వచ్చె నీనడత ♦ తెల్లముగా విటలోకనాయకా. 72

చ. వలపులతిట్లు కొట్లు రతిపద్దులు నబ్బినచోట ముద్దులుం
గలుగఁగఁ బోదు నాయెడనె ♦ కాని మఱెక్కడ నంచు నుంటి చాల్
నలుగురిపట్ల నీ కిదియె ♦ నై జ మటంచు నెఱుంగ నై తి హా
నలువశిరంబు ముట్టినను ♦ నల్లనివానిని నమ్మ వచ్చునే. 73

ఉ. ఏమని చేరెనో చెలిమి ♦ యింతి రవంతయుఁ జింత సేయకే
వేమఱు నీదుపాలఁ బడి ♦ వేడి పెనంగిననాఁటనుండియుక
బాములె కాని సౌఖ్య మొకపాటిగ నై న నెఱుంగ నై తి రా
రామునిఁ బొందురామక్రియ ♦ రామునిసోదరుఁ డౌదు వన్నిటన్. 74

ఉ. అప్పటిరాధ వేత మఱి ♦ యప్పటికృష్ణుఁడు వేత చూడ నేఁ
డిప్పటిరాధ వేత కన ♦ నిప్పటికృష్ణుఁడు వేత యింక నే
లప్పటిమాట లానడత ♦ లాతగు లాకొఱ లేనికూటముల్
ముప్పనజవ్వనంపునుఖముల్ దలపోసిన నేమి శ్రీహరీ. 75

ఉ. అప్పుడు మల్లి నామనసుకై నటు లాడుచుఁ జేరి కన్నులం
గప్పక బాస లిచ్చి దయ ♦ కన్నడ నీవె విరాళి గొల్పుఁగాఁ
దప్పక నీవె నే ననుచుఁ ♦ దద్దయు నమ్మితి నాఁడునాఁడె నిన్
గప్పయెలుంగుచిల్వ వని ♦ కాంతుఁడ నే నెఱుఁగంగ నైతి రా. 76

చ. తొలుతను జీమకుట్టునొకొ ♦ దోమలు గుట్టునొ యంచుఁ జూచి నే
నెలమిగ నెత్తి పెంచి నిను ♦ నింతటివానిగఁ జేయు టెల్ల నీ
చెలియల కొప్పగించి వెతఁ ♦ జెందనొ కూడి సుఖంబు లందనో
వలనుగఁ దెల్పు మీ వయిన ♦ వై నము గాఁగ మురాసురాంతకా.

కం. విషకంధరునెచ్చెలి వై
విషకుచచనుబాలు గ్రోలి ♦ విషనిధిలోనన్
విషధరుపైఁ దగునీదగు
విషమగుణం బేల పోవు ♦ విషరుహనయనా. 78

సీ. ధర బెస్త నేస్తంబు ♦ తొరసాలెపద్దులు
వెలయాలికూరిమి ♦ విటులనియమ
మగసాలెనిజమును ♦ జగలోభియీవియుఁ
గలుబొమ్మలికింతగి ♦ కాకితెలుపు
కోమటిసత్యంబు ♦ గొల్లనిరసికత
కాముకజనులజ్జ ♦ ఖలునికరుణ
చోరస్వదేశంబు ♦ జూదరిధర్మంబు
తగవరిమోమోట ♦ మలసునిరతి

తే. గీ. గగనకుసుమంబు గొఱ్రాలుకన్న బిడ్డ
శశివిషాణంబు దుగ్గీజఁజాతుఘనత

పంచమశుచిత్వ మల్లనిమంచితనము

గలదె నిన్ననఁ బని యేమి ♦ కలికికృష్ణ. 79

తే. గీ. వాతె రానుచుఁ జెలిఁగూడువారు లేరొ

ప్రక్క బాయక సతి నేలువారు లేరొ

వనిత నై క్యము గొని పొర్లువారు లేరొ

వారు నీదారి మెడఁగట్టు ♦ కోరు గాని. 80

సీ. గోముఖవ్యాఘ్ర మై ♦ గుదిగొనుమాయత్త

వదినగారికి మాటు ♦ పలుక రాదు

మగఁ డై తె యేవేళ ♦ మంఘచు నుంఘను

మామగా రంతకు ♦ మంట్లమారి

పెదబావగా రై తె ♦ బెబ్బులివలె దూఱుఁ

బినబావ చేకత్తి ♦ పెట్టఁ డవల

నిరుగుపొరుగువారలే యమదూతలు

తోడికోడలి కెదు ♦ రాడఁ గూడ

తే. గీ. దన్నదమ్ములు గన మేకవన్నెపులులు

సారిది నిందఱికనుగట్టి ♦ సున్నఁబెట్టి

నేను నినుఁ జేర నీవందు ♦ దానిఁగోర

బ్రతుకు బాగాయె ధూర్తగోపాలరాయ. 81

కం. అల్లందు కందుకొని నీ

బెల్లింపులఁ బడినమొదలు ♦ పెనుబాములకే

యి ల్లయితి నరసి చూడఁగ

గొల్లనితోఁ బొందుచెలికిఁ ♦ గొదపే కొదవల్. 82

కం. మును నిన్నుఁ గోరి చేరిన

దనుజాంగనముక్కు పోయె ♦ ధర నని తెలియన్

విని కని వలచితి ననుచో

నిను దూఱఁగ నేల నన్ను ♦ నే ననక హరీ. 83

సీ. మును మున్ను కొన్నాళ్ళు ♦ మన మున్నయద్భుతం
 బదివిప్పి చెప్పగా ♦ నలవి గాదు
 తవిలి కొన్నిదినంబు ♦ లవల నభేద మై
 మెలఁగితి మెడ లేని ♦ మేల్మీ యెసఁగ
 నంతట నీవు నే ♦ నని కొన్నివారమ్ము
 లమరితి మిద్దఱ ♦ మగుచు వెలసి
 యిప్పుడు ముగుర మై ♦ యీనలుగురిలోన
 విను కాఁపురము మూఁడు ♦ విధము లాయె

తే. గీ. నేమిటిసుఖంబు లిఁకమీఁద ♦ నేటిబ్రతుకు
 లేటివఱదలఁ బోయె నీ ♦ మాట లెల్ల
 నూర కిటు రవ్వ లిడి సరి ♦ వారు నవ్వ
 వసుధపైఁ దారి నే నుండ ♦ వలెనె శౌరి.

84

సీ. ఎన లేనిప్రేమ నీ ♦ వెపుడు వత్తువో యంచుఁ
 దలవాకి లిల్లుగా ♦ నిలిచి యుంటి
 రమణ నవ్వుచు నీవు ♦ రాఁ జూతునే యంచుఁ
 బడఁతుల శకునంబు ♦ లడుగుచుంటి
 ములు సోఁక కీపు రా ♦ వలెఁ జేర న న్నంచుఁ
 గులదేవతల నెల్లఁ ♦ గోరుకొంటి
 నేరీతి నై న నీ ♦ విటు రాక పో వంచు
 నిలువనిప్రాణముల్ ♦ నిలుపుకొంటి

తే. గీ. మరునివెడవిటిపాల్పడి ♦ యెరుక గంటి
 నిపుడు నిను గంటి నీమాట ♦ లెల్ల వింటి
 విడుము మిఁకఁ దొంటిపోకలు ♦ నడువవంటి
 దంటయిళయింటి కేపామ్ము ♦ తమ్మికంటి.

85

సీ. నీదుముద్దులగుమ్మ ♦ నీమోవి నొక్కితే
 కటకటా నామది ♦ కంద నేల

నీప్రాణనాయిక ♦ నీచెక్కు గీటితే
 కనలి నామది చుఱు ♦ క్కనంగ నేల
 నీదుచక్కెరబొమ్మ ♦ ని న్నెంచ కాడితే
 పొగిలి నామది చిన్నవోవ నేల
 నీదుపట్టపుదేవి ♦ నిను చాల నెనసితే
 యుడుగక నామేను ♦ బడల నేల

తే. గీ. నీదుదొరసానిచనులచే ♦ నీయురంబు
 నొగులఁ గ్రుమ్మిప నామది ♦ నొవ్వ నేల
 దానిసొమ్ముల కెవ్వతెఁ ♦ దలఁచి చూడ
 వలపు పగవారి కై నను ♦ వలదు కృష్ణ. 86

తే. గీ. మున్ను జత గూడి వెంటనే ♦ నిన్ను వీడి
 ప్రాణములు చేర నిన్నాళ్లు ♦ పట్టె నార
 మరల నినుఁ బొంది పోయిన ♦ మరులు చెంది
 జాలిఁ బడఁజాల నందగోపాలబాల. 87

కం. ఈనాటివఱకుఁ గానని
 యీనాయత మెల్లఁ గంటి ♦ నీనానినుఁ దా
 నీనం గాచియు నిశకే
 యీ నాయెను నింక నాస ♦ లేల మురారీ. 88

సీ. కావేటికాల్వలై ♦ కడుఁ బొఱుకన్నీరు
 వారక తుడిచెఱువారు లేక
 విరహఁగ్నిశిఖలచే ♦ వేగుచుఁ బొరలాడ
 నూరడిల్లుమ యనువారు లేక
 దిగులుచే నిల లేక ♦ తెగువ నేఁ జేయువో
 వల దని పలికెఱువారు లేక
 మరుకోల తెద నాటి ♦ నెరకొట్టు కాడఁగా
 భయపడ వ ద్దనువారు లేక

తే. గీ. కలఁగి మోహబిల్లో మున్ది ♦ గాలిసోఁక
 గట్టు గానక యుంటినే ♦ గాసిపడెడి
 నాఁటికే లేనిమఱి నీవు ♦ నేఁటి కేల
 చాల తడ వాయె లెమ్ము గో♦పాలరాయ. 89

కం. మానమె ధనముం కేహము
 మానమె సర్వంబు చూడ ♦ మానవతులకుఁ
 మానము పోయినవెనుకం
 బ్రాణముతో నుండ వలెనె ♦ పద్మదళాక్షా. 90

తే. గీ. అన్నియిటు లాడఁ గాంచి ము♦రాసురారి
 రమణి దాసరితప్ప దం♦డమునఁ దీరుఁ
 దీరుమాన మటంచని ♦ తెఱవపాద
 పద్మముల వ్రాలె నళి తమ్మి ♦ వ్రాలినటుల. 91

కం. కని మంజీరము ఘల్లన
 వనజజరుద్రాదివిబుధ♦వరసేవ్యం బై
 తనరినహరిశిర మ-చ్ఛో
 వనజేక్షణ ద్రోచె వామ♦పాదముచేతన్. 92

కం. లేచి యదూత్తముఁ డనుఁ జేఁ
 జాచియ నాజన్మ మిపుడు ♦ సఫలం బాయెన్
 నీచిన్ని పదము నొచ్చెనొ
 నాచికురభరంబు దాఁకి ♦ నాళీముఖి. 93

చ. నెలఁతరొ యాలకించు తొడ♦నిగ్గు తఱు క్కనఁ జీర జాఱఁగాఁ
 గులుకుమెఱుంగుగబ్బిచను♦గుబ్బలు ప్పొంగఁ బసిండియందియల్
 ఘలుఘలుఘు ల్లనం జరణ♦కంజములన్ గొని తన్నినంగ మై
 ర్పులుర్పులుర్పు ల్లనం బులక♦జాలము లెత్తె న దేమి తెల్పుదున్. 94

నీ. చేతులమెఱపుల♦చెన్ను లెం తెనను
 దొడలఁ జెందిననిగ్గు♦నడుము మేలు

గబ్బిగుబ్బలపెంపుకలుము లెం తై నను
 బిఱుఁదులనెరిమినపెంపు మేలు
 కనుబామపైఁదగుఁఘనఫాల మెం తై న
 నునుబాత్తికఁఘపుకంఁదువలు మేలు
 పలికెఁఘపెదవులఁ ఁ గలయెఱు పెం తై నఁ
 బలుకనియలఁవోకిఁపాలుపు మేలు

తే. గీ. పైకి నెగిరినచీరయె ఁ యాకసంబు
 మిగుల నాలోన్నిద్రవమె పో ఁ గగనగంగ
 యశార నూఁగారురేకయే ఁ కారుమొగులు
 వనిత యాలింగననుఖంబె ఁ వర్ష ఫలము. 95

చ. చులకనఁ జేసి నక వలపు ఁ చూఱలు వుచ్చిన వీడ నాడినం
 బలికినఁ బల్కకుండినను ఁ బాలను ముంచిన నీట ముంచినం
 జెలి మిఁకఁ జాలు పొమ్మనినఁ ఁ జేరఁగఁ బిల్చినఁ బిల్వ కుండినక
 భళిభళి యాను గా దనినఁ ఁ బాయుదునా నిను రాధికామణీ. 96

వ. అనిన విని. 97

కం వనజాక్ష యుంఠ చేయఁగ
 మఱి వాగ్దన యంతె చాలు ఁ మానముకన్నక
 ముఱ్ఱుణా మేమి ఘనమగు
 నా యాఱుఁప వలపు కోప ఁ మదనము గాఁగన్. 98

ఉ. అందవునైఁటకొంగు వదనాబ్జమున్ నిడి శౌరి చూడ నా
 యుందునిభాస్య యెద్దె కలుఁ ఁ గెత్తి కలస్వన మొప్ప వెక్కుచుక
 సందగుగబ్బిగుబ్బలను ఁ జాతెఁఘతన్నయనాంబుపూరముల్
 మందరమేరుశైలముల ఁ పోటికిఁ బాఱుఱురంబులో యనన్. 99

చ. చెలి యటులేడ్వఁ జూచి హరి ఁ చేరి పదంబులు పట్టి కూర్మిచే
 మెలఁతఱో యెడ్వనేల నిను ఁ మించినవాఁడనె కోప మంతఁగాఁ
 గలిగిన నన్నుఁ జేయఁ గలకార్యము లన్నియుఁ జేసికొమ్ము నే
 తలఁపఁగ నీదుసొమ్మనుచుఁ ఁ దా బలిమిం గొని కౌఁగిలించినన్. 100

ఉ. అంతః బహంతి మై మఱచె ♦ నంబుజనాభుఁడు మోవి యానె నీ
 మఱిని చెక్కు నొక్కె హరి ♦ మర్మము లంటె మిటారి ముద్దిడెన్
 కాంతుఁడు గోట మీఱఁ జెలి ♦ కన్గొనె వెన్నుఁడు నీవి విప్పె నా
 కంతునిదంతి తారసితఁ ♦ గమ్మవజీరునిపోరుకున్ వడిన్. 101.

వ. ఇ ట్లనంగనంగరోత్సాహతరంగితాంతరంగు లై రాధామాధవు
 లొక్కొక్కరి చక్కనినెమ్మేనికమ్మనెత్తావుల సామ్మసిల్లుచు ముమ్మరం
 బగుమోహంబుల నెమ్మదింజెంది రందు నందు సోదరీరత్నం బవాంతరలజ్జా
 భరంబునుంగొన మందరధరుం డమందానందంబున నందం బగుచెందొగల
 విందుచందంబును డిందుపఱచునుండరమందస్మితవదనారవిందంబునం గ్రందు
 కొని ముద్దువెట్టినం బెట్ట నీయక నిద్దంపుటద్దంబున కుద్ది యై తద్దయు నొప్పు
 ముద్దుచెక్కల నొక్కిన నొక్కనీయక కప్పగాఁ గప్పకప్పలం గుప్పగొప్ప
 నెరికొప్పనిమిరిన నిమర నీయక చొక్కంపు కెంపుసాంపునంపాదించు తావి
 చెంగావిమోవి యానిన నాన నీయక కట్టాణిముత్తి యంబులతీఁగెమోడికుట్టు
 పనులఁ గనుపట్టుకెంబట్టురెకకుం బట్టుచాలక మట్టుమీఱి గుట్టు బయటఁ
 బెట్టుగబ్బిసిబ్బెపుటుబ్బుగుబ్బచనుగుబ్బలం బట్టినం బట్ట నీయక రంగుబంగరు
 దింటెనవిరివెంటనంటుతుంటవింటిదంటయింటి నంటిన నంటనీక మించుమించన
 మించుక్రొమ్మించు మెయిదీఁగె కౌఁగిటఁ గదియించినం గదియించనీయక డా
 పురంబులు వెట్టుచు నలయించిన నలయించువిలుగొన్నమన్నెదొరం గన్న
 న్నయాయన్నులతలమిన్న నొంటికళ లంటి సొక్కించి వితాళించి చివచివ
 లొదవఁ జివుకు చివుక్కునం బైకెక్కి నిక్కి చక్కెరమోవి నక్కజంబుగఁ
 జుక్క లేరుపడఁ జుఱుక్కున నొక్కి మక్కువ నెక్కొనం జెక్కిలి గొట్టి
 మదదంతిపై మంతుకెక్కుచూవంతుఁకుక్కున సొక్కు దక్కి గిలుకలచప్పర
 కోళ్ళమంచపుహళహళలును వెలిపక్కిరెక్క దూదిమెత్తలో నత్తమిల్లుకీచు
 బుఱులకూఁతలును సురతశ్రీమంబుల నెదల గమగమవలచుగోరజవాదిప్రోది
 నెత్తావులు ఘుమ్ముఘు మ్మనం గ్రమ్మ బినబినవినరెడినఱాసపరిసురటిపిట్టల
 రెట్టచప్పలును బకదారులమోఁతలును సారసకోకిలములకివకివలును
 గుక్కెత్తిప్పక కొక్కోకశాస్త్రమ్ముం బ్రసంగించుకలికిచిలుకలకలకలంబు

లం గప్పినపరవశములం దప్పినమరుసామువరుస లెత్తి యిచ్చుగోరవంకల
 యెలుగులును నిచ్చలపుముచ్చటలం బెచ్చుపెరుగ మెచ్చు లిచ్చురాయం
 చలవళావళులును గళరవములును మంజుమంజీర్యుళంఝుళధ్వనులును విడ
 కువిడువకుతడఁబడకు మెడమిడక విడివడి తొడఁబడ నదుమదుము మనునుడు
 వులును ఘనజఘనసంఘట్టనా చటచటాత్కారంబులు తోరంబు లై మీస
 రంబు లగుపై సరంబు లై నాబిత్తరి తత్తరిలక హత్తుకొని తఘకుతఘక్కు
 మనుచిలుక తేజీవజీరుహజారంబునం దమి చిలుక నెదురొత్తు లిచ్చుచు సాటి
 తేనిమేటిగోటిపోటులం జొత్తిలు కొత్తనెత్తురుల మత్తిలుబిత్తరపుగుత్తంపు
 చనుగుత్తు లెద నొత్తి యిరుగేలు సాచి కంబుధరుగళంబును గౌగిలించి
 మోము మోమునన్ జేర్చి తన్నధురాధరసుధారసధారలం గోలి తియ్యని
 రుచులందేలె నిట్లరువురు నొడలడరఁ దొడరిదుడుకు లదరింపులు భ్రాభం
 గంబులను చిఱుసన్న లుద్దవిడిపద్దులగ్గలికెతాఁకునూకులువీకమిఱు బాహా
 బాహిం గచాకచిం బెనంగుచుఁ జెంగట నెసంగుభర్మనిర్మిత చిత్రరత్నరత్న
 మాలికాయంత్రపాంచాలికాహస్తవిన్యస్త మల్లరంగసముల్లసితమల్లవల్లభుల
 దండివెనుదండివిడక న్యస్తసువర్ణవర్ణనీయసుగంధబంధుఁసుమతాళవృత్తో
 ధూతహస్తప్రవర్ధితాగురుధూపధూమస్తోమంబు లెగిరి నిగనిగ మనుజిగిమొగు
 లనఁ గప్పకొని యన్యోన్యన్యాలాలోకనోత్సాహమోహంబుల నించుక యప
 నయింపఁ బునఃపరస్పరదర్శనోద్యోగవేగంబులంబుట్టి బెట్టునిట్టూర్పుగాడ్పు
 లు గొట్టువడి యెట్టకేలకుం దెట్టగిలి నెట్టన మొగంబులు చూచుకొని తడ
 వెడసి యొకఁ బడినజక్కవపక్కులమక్కువ లంది యిం పొందం బొందు
 చౌశీతిబంధప్రతిబింబంబుల ముకురంబులం గని సంకుచితమందహాసంబుల
 నిరపొందుచుఁ బెనంగుసమయంబున.

కం. హత్తుకొని యిన్ని విధములఁ
 దత్తరపడ ననఁగి పెనఁగి ♦ తనివారక యా
 బిత్తరి పైకొనె హరిపై
 మత్తే భముమీఁద నెక్కు ♦ మావంతుఁ డనన్. 103

సీ. మదుగుఱారముఁ బోలె ♦ గిఱికొన్న నెరికరు
 ల్గిమ్మిమున్నోఁచుచీఁకటులు గాఁగ
 జలజల మని రాలు ♦ సన్నజాజులచాలు
 చీలి వ్రాలెఱురిక్కఱులు గాఁగఁ
 జిఱుకమ్మచెమ్మట ♦ త్నెరిఁ దోఁచుఘాలంబు
 శేఱేనిచిన్నారిఁశేక గాఁగఁ
 గరఁగి జాఱినసినుఁకస్తూరితొలకంబు
 క్రండుగాఁ జెలు వండుఁకండు గాఁగఁ

తే. గీ. వలపుచిఱునవ్వు లలతివెఁన్నెలలు గాఁగ
 నాశలను బెంచి కాననిఁయంద మూని
 కృష్ణపక్షురీతి నాఁకృష్ణవేణి
 కృష్ణదేవునిపై నుండి ♦ కేళి సలిపె.

104

సీ. చెంఱు గోరించినఁదండిగాఁ బై నుండి
 కుఱుచసన్నలఁ బడుఁ ♦ గొంతసేపు
 గాలి చక్రముఁ జుట్టుఁకరణిని దిరుగుళ్ల
 వింతగాఁ దిరుగును ♦ గొంతసేపు
 పసిడిజంత్రపుబొమ్మఁపగిది విన్నాణముల్
 కులుకుచు నటియించుఁ ♦ గొంతసేపు
 తుద నాడుబాంగరం ♦ బిది నాఁగఁ గసి దీఱఁ
 గంతుశీవం బాడుఁ ♦ గొంతసేపు

తే. గీ. అభినయము పట్టు మని చెక్కు ♦ నమరి గొట్టు
 ముద మొదవఁ దిట్టు ముద్దుపై ♦ ముద్దు వెట్టు
 మర్మములఁ గొట్టు మెలమెల ♦ మబ్బు దట్టు
 బాల హరిపై ని బుంభావఁకేళి వేళ.

105

ప్ర. సరసిజగంధి యీపగిది ♦ శౌరిని గూఱుక కౌఁగిలింపఁగా
 గిఱికొని ముత్యపుఱసరులు ♦ కెంపులదండలు ఝల్లు ఝల్లు న్న

బెరుగుచు రాలె ము న్మరుఁడు ♦ వేర్చినమల్లి యతూపుగుంపు త
ద్దురుశిఖివిస్ఫులింగములఁ ♦ గూడుక రాలినలీల దోఁపఁగఁ

106

వ. అట్టియదనున మదవజనకుం డామదవతిం జూచి యిట్టు లనియె.

సీ. వలుదగుబ్బలగోరు♦వంక లేడవి రాధ

యవి నీ వెఱుంగుదు ♦ వంబుజాక్ష

చక్కెర కెమ్మోవి ♦ నొక్కు లేడవి రాధ

యవి నీ వెఱుంగుదు ♦ వమరవంద్య

మిసిమితెప్పలఁ దమ్మ♦రసము లేడవి రాధ

యవి నీ వెఱుంగుదు ♦ వాదిదేవ

తగువెన్ను సరిపెన♦దండ లేడవి రాధ

యవి నీ వెఱుంగుదు ♦ వతసుజనక

తే. గీ. యనుచు నిరువురు గడిదేరి ♦ హవుసుమీటి

యాని సరిపోరికెమ్మోవు ♦ లానఁజేరి

తమిఁ చెలఁగఁ జీరి యలకేర♦జములఁదారి

కొరి మరుబారి నలసిరి ♦ కొమరు మీటి.

సీ. రమ్యబృందావనా♦రామసీమలయందు

²నతులితగోవర్ధ♦నాద్రియందు

సత్పథోజ్జ్వలరత్న♦సౌధాగ్రములయందుఁ

దరణిజాసై కత♦స్థలములందుఁ

బారిజాతలతాంత♦పర్యంకములయందు

బహుచిత్రకేళికా♦గృహములందు

1. కూడి మతుకేళిసలిపిరి ♦ కోప మారి. [మూ].

2. స్వచ్ఛోదకాపూర్ణ♦సరసు లందు. [మూ].

మారుతకలితవాఙ్మనీరకుంజములందు

భీమనదీతీరభూములందు

తే. గీ. సరసభాండీరవటతరుచ్ఛాయలందుఁ

జారుతరచంద్రచంద్రికాపూరమందు

దేవదేవుండు రాధికాదేవితోడఁ

గూడి విహరించె మదిలోనికోర్కులలర.

109

తే. గీ. సంపదలు గల్గురాధికాసాంత్వనంబు

చదివినను విన్నఁ గైకొన్నఁ జదువుచున్న

వారి కవ్వారిగా నలవార వారి

జాక్షుఁ డొసఁగును గోరిక లధికదయను.

110

శా. శ్రీలక్ష్మీముఖపద్మపట్టద తనుశ్రీక్షిప్తసీలాంబుదా

లీలామానుషవిగ్రహం ప్రమదలేలీహానశయ్యాస్పదా

కాళిందీతట కేళికోవిద మహాకంసాదిదుష్టాత్మదా

కాళీయోరగరత్నరంజితపదా కౌంతేయధైర్యప్రదా.

111

కం. సారగదాధార సదా

చార సదాతనువినూత్నచారుతరోద్య

న్మారజితాకారయతా

ధీరనుతాపారచరితధిక్కృతదుఃకృతా.

112

మత్త. నాగపాలక నాగదాలక నాగఫాలకవాహనా

వాగధీశ్వర వాగహీశ్వర వాగనశ్వరగాహనా

యోగచారణ యోగధారణ యోగకారణ సాహనా

భోగశోషణ భోగినీషణ భోగిభూషణమోహనా.

113

గ ద్య ము.

ఇది శ్రీచిన్నికృష్ణకరుణాకటాక్షవీక్షణక్షణప్రవర్ధమానానూనశృంగారరసప్ర
 ధానసంగీతసాహిత్యభరతశాస్త్రాదివిద్యాపారంగత శ్రీమత్తిరుమల
 తాతయాచార్యపాదారవిందమిళిందాయమానమానసచోళ
 సింహాసనాధ్యక్ష ప్రతాపసింహమహారాజ బహు
 కృతానేకచామీకరాంబరాభరణ ముత్యా
 లుగర్భశుక్తి ముక్తాయమానముద్దు
 పళనిప్రణీతం బై నరాధికా
 సాంత్యశం బనుశృంగార
 ప్రబంధంబునందు
 సర్వంబును జతు
 ాశ్వాసము.

తే. గీ. కృష్ణదేవునియాజ్ఞ నీ ♦ కృతిని ముద్దు
 పళని యనువేశ్య రచియించె ♦ లలితపణితి
 అధికశృంగారకావ్య మై ♦ యలరియుంట
 దీని మున్ముందుఁ బ్రకటింపఁ ♦ బూనినాఁడ.

ఇ ట్లు,
 కో సూ రు గు రు నా థ మూ ర్తి,
 స్థా ప కు ఁ డు,
 శృంగార కావ్య గ్రంథమండలి.

త ప్పొ వ్వు లు

—:0:—

పుట	బంతి.	తప్ప.	బిప్ప
12	27	కరున	కరున జ
18	13	ల్వీను	ల్వీను
55	3	జిగిగంద	జిగిచంద
105	27	ఔపువో	ఔపువో
136	21	లిగింతి	గిలిగింత
144	12	పక్ష	పక్షము

